

Mi
a valódi
örömhír?

Így mentett meg minket a kegyelem: miközben még a halál és közömbösség állapotában voltunk a tévelygéseinkben, Krisztussal együtt feléledtünk. Semmi saját részünk nem volt ebben. A kegyelem megszabadított minket egyszer s mindenkorra azoktól a hazugságoktól, amelyeket a teljesítmény-vezérelt rendszerben elhittünk magunkról, és most meghatározza hiteles identitásunkat.

Az ő feltámadásában mi is benne vagyunk. Az ő mennybe-menetelében is együtt vagyunk felemelve, hogy ugyanúgy jelen legyünk a mennyei birodalom tróntermében, ahol vele együtt ülünk az ő végrehajtó hatalmában. Teljes mértékben képviselve vagyunk Krisztus Jézusban.

Képzeljétek el, hogy Isten most már az időtlen örökkévalóságon át képes felmutatni kegyelme gazdagságának trófeáját, amelyet kedvességében tanúsított irántunk Krisztus Jézusban. A kereszti sikerének minden mértéket felülmúló bizonyítékát mutatja fel a kegyelem.

Az üdvösséged nem a jó viselkedés jutalma. Ez egy kegyelmi dolog volt az elejétől a végéig. Neked nem volt benne részed. Még a hit ajándéka is egyszerűen az Ő hitét tükrözi.

Ha ez bármilyen cselekvésekkel megvalósulhatna, akkor lenne okotok a dicsekvésre.

Az ő terve alapján vagyunk kialakítva. Ő formált és alkotott minket Krisztusban. Az ő munkája, az ő költeménye vagyunk. Teljesen alkalmasak vagyunk arra, hogy jó cselekedjünk, képessé vagyunk téve arra, hogy vonzó bizonyítékát adjuk az ő bennünk lévő hasonlatosságának mindenben, amit teszünk.

(Efezus 2:4-10, Tükör Biblia)

A kötet meghallgatható
hangoskönyvként
(felső QR-kód),
illetve PDF-formátumban
is elérhető
(alsó QR-kód).

Mi a valódi örömhír?

*Annak a sok embernek ajánlom ezt a könyvet
akiket olyan sokáig hazugságokkal
tanítottak. Isten kegyelmének igazságai
elárasztják elmédet és a szívedet olvasás
közben és szabaddá tesz.*

Ajándék példány

Budapest, 2022

Magánkiadás, ajándék példány

Tartalomjegyzék

Ki a dzsungelből	7
Miért írok megint?.....	9
A keserű forrás	11
Mi nem az evangélium?	13
És most jöjjenek a jó hírek!	15
A szeretet ajándék	16
Ébredésben vagyunk mind.....	18
Szabadság mindenkinek	20
Egy történet	22
A rövid és édes evangélium.....	24
Gyöngyök és képek	27
Jézus a jó hír!.....	29
A szeretet nagyobb, mint a hegyek	30
Bukott szerelem.....	32
Szeretem = kegyelem	34
A törvény nem szeret téged	36
Szerelem Efézusban	38
Jobb, mint az élet	40
Az Egyetlen Nagy Igazságom.....	42
Apu szeretetének megismerése	45
A szeretet evangéliuma	47
Őrök megbocsátásod van.....	48
Új szövetség	50
Ő megtette a dolgát: a feltétel nélküli megbocsátást hirdette.....	52
Csak nyitott szívűeknek, okoskodó kommenteket kérek ne.....	55
Hogy tudnánk ezt elszűrni?	58

Kik vagyunk mi?	61
A kárhozat gyógymódja	62
A megbocsátás evangéliuma	65
Félreértések, tegyük a helyére mit is jelent az üdvözül szó	66
Az evangélium, amely megment	68
Mindenki megmenekült?	70
Kiesni a kegyelemből?	72
A hitben való folytatás	75
A mentőcsónakok elsüllyesztése	78
Félelem és reszketés	80
Az üdvösség evangéliuma	82
Aki az Úrral egyesült, egy szellem Ővele (1Kor 6,17)	84
Házasság Jézussal	86
Jóban-rosszban	88
Nincs több magányos szerelmes dal	90
Együtt születünk	92
Az egyesülés gyümölcsei	95
Az egység számos előnye	97
Az egyesülés célja	101
Az egyesülés evangéliuma	103
Fogadjátok hát el egymást, amint Krisztus is elfogadott titeket.....	104
Mások elvárásai szerint élni	106
A csoporton belüli csoport	108
A rabszolgamunkának vége	110
Mi tetszik az Úrnak?	112
A kegyelem elfogadta az elfogadhatatlant	113
A kegyelem egyenlő az elfogadással	115
Palacsinta keresztények	116
Isten nem a munkaadód	118
A valódi érték	119
Az elfogadás felemel minket	121
Az elfogadó gyülekezet	123
Az elfogadás evangéliuma	125
„Jézus Krisztus testének áldozata által egyszer s mindenkorra megszentelődtünk.” (Zsid 10:10)	126
Mi a szentség?	127

A Szent életének szent élete él benned	130
Gyakorlati szentség	133
Megtanulni szentül élni	135
A verseny vége.	137
„Igaznak nyilvánítottatok az Úr Jézus nevében” (1Kor 6:11)	139
Az igazságosság ajándék.	141
Önelégült szardéziaiak.	143
A Jézusért való semmittevés fontossága	145
A nyár első napja.	147
A Vigasztaló meggyőző.	149
Az először az első dolog.	151
Az elemzés bénultsága	153
Mélyen Krisztusban élni.	155
Az igazság evangéliuma.	157
„Mert meghaltatok és életetek most el van rejtve Krisztussal együtt az Istenben.” (Kol 3:3).	158
A dicsőséges múltad határoz meg.	160
A skizofrén kereszténység gyógy módja.	162
Jobb, mint Mexikó	165
Miért nem érzed magad szabadnak?	167
Szabadnak maradni	169
Mi van, ha megbotlom, ha elesek?	172
A halálod evangéliuma.	173
Azért, ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régi elmúltak, íme, újjá lett minden. (2Kor 5:17)	174
A középben vagyok mítosza.	176
Az igazi éned	178
Mi újság?	180
Ígéret, nem feltétel	182
Nincs hazugság a mennyben.	185
Járni tanulunk.	187
A kereszténység Krisztus.	189
Az új élet evangéliuma.	191
„Ti választott nép vagytok, királyi papság, szent nemzet...” (1Pt 2:9)	192
Kékvérű hívők	194
Isten királyokat teremtett	195
A Nagy Király szíve	197

Óvakodj az olcsó kegyelemtől?	199
Kik mellett állsz ki?	201
Királyi méretű megoldás	203
Királyság evangélium	205
A király szava	207
Kiszállhatsz (de miért tennéd?)	209
Az Isten Királyságának evangéliuma	211
Az EVANGÉLIUMOD tesztje	212
A hamis evangélium	213
A gyermek teszt	215
A legjobb hír, amit valaha hallottál	223

1.

Ki a dzsungelből

Amikor a második világháború véget ért, az a nagy öröm és ünneplés időszak volt. A közmondás szerint a kardokat ekére cserélték, a foglyokat szabadon engedték és katonák milliói tértek haza családjukhoz. Egy ember azonban, Hiroo Onoda hadnagy a Japán Császári Hadseregéből úgy döntött, hogy nem hisz a háború végét bejelentő adásoknak. A következő 29 évben Onoda hadnagy a Fülöp-szigetek dzsungelében bujkált és nem volt hajlandó hazatérni.

Mivel tudták, hogy még mindig odakint van, a hatóságok megpróbálták elérni őt a hírekkel. Onoda azonban a szigetlakók által hagyott röplapokat ellenséges propagandaként utasította el. A repülőgépekről ledobott leveleket, családi fényképeket és újságokat nem tartotta többnek, mint ügyes trükköknek.

1974-ben egy japán egyetemista személyes küldetésévé tette, hogy felkutatassa őt. A dzsungelben tett túrát követően a diák megtalálta az idős katonát és összebarátkozott vele, de nem tudta meggyőzni, hogy adja meg magát.

Végül a japán kormány a dzsungelbe küldte Onoda egykori parancsnokát azzal a paranccsal, hogy vonuljon vissza. A szolgálat alól felmentett Onoda kiürítette a puskájából a töltényeket és leadta a fegyverét. Számára a háború végleg véget ért. Hazatérve hősieles fogadtatásban részesült.

Onoda hadnagy három évtizeden át egy olyan háborúban vett részt, amely csak a fejében létezett egy képzeletbeli ellenség ellen, akitől egyszerre félt

és akivel szemben bizalmatlan volt. Egyesek így viszonyulnak Istenhez. Elméjükben szemben állnak Istennel, vagy azt hiszik, hogy Isten a bűneik miatt haragszik rájuk és bántani fogja őket. Nem hallották, hogy megszűnt az ellenségeskedés, hogy a háborút megnyerték, és a Béke Fejedelme most már a trónon ül. E jó hírről mit sem tudva, és Istentől félve lapulnak a vallás vagy az istentelen önámítás dzsungelében. Isten gyűlöli őket – legalábbis ezt gondolják. Haragja egyre fokozódik. Nem tudják, hogy Isten most mit csinál, de arra számítanak, hogy egy napon fel fog bukkanni, és amikor ez megtörténik, pokolian nagy lesz a baj.

Isten pusztító haraggal sosem haragudott az emberiségre, az ember haragudott az Istenre. 2Kor 5:19: „Isten Krisztusban megbékéltette magával a világot...” – most olvashattad, a világot kellett megbékítenie. Nem Isten bűjt el a kertben, hanem Ádám. Krisztus a bizonyítéka annak, hogy Isten kibékítette önmagával a teljes kozmoszt. Az Istenség és az emberiség Krisztusban átölelve; az emberiség bukott állapotát törölték; vétkeiket többé nem olvassák rájuk! Isten belénk helyezte ezt az üzenetet. Most bejelentette barátságát minden földön élő egyénnel!

Isten kibékítette a teljes kozmoszt önmagával, Krisztusban. A kozmosz szó az Újszövetségben az egész emberi családra vonatkozik. Isten és az ember újra átöleli egymást. Az emberiség bukott állapotát eltörölték. Isten újra barátságban van az emberrel, a távolság érzetét megszüntette az emberben. Istent sosem zavarta az, hogy Ádám meztelen, ez csak Ádámot zavarta. Ádámot kellett megnyugtatni a bőrruhával. Az áldozat az emberiségnek kellett, hogy megnyugodjon a lelkiismeret azáltal, hogy valaki „elvitte a balhét”, megbűnhődött helyettünk. Nem Istennek kellett Jézus Krisztus halála. Nekünk volt rá szükségünk.

2.

Miért írok megint?

Egy egyszerű ok miatt: a legtöbb ember nem hallotta az evangéliumot. Honnan tudom? Mert a legtöbben bizonytalanok abban, hogy ki az Isten és mit gondol róluk. Vagy talán hallották a jó hírt, de nem hisznek benne; nem illik bele az eddigi gondolkodásukba. Így hát hazugságban élnek és nem hajlandók megváltoztatni gondolkodásukat.

Sajnos ez ugyanúgy igaz a keresztényekre, mint a hitetlenekre. A kegyelem üzenetében élők között is észrevehető a sok makacs vallásos gondolkozáshoz ragaszkodás továbbra is. Ugyanazok a minták láthatók, mint a törvényeskedő gyülekezetekben.

Sok hívő testvérrel találkoztam már és mindegyikük azt mondta, hogy hisz az evangéliumban. De az életük gyümölcse gyakran másról árulkodik. Ahelyett, hogy a béke evangéliumából aratnának, a dolgozz keményen vallás aszott talaját szántják. Ahelyett, hogy örömmel fedeznék fel az igei igazságokat önmagukról, „tég lákat készítenek”, mint az egyiptomi rabszolgák, és teljesítményalapú egyházi életet élnek.

Miért vagyok meggyőződve arról, hogy a legtöbb ember nem ismeri az evangéliumot? Mert nincs örömük. A szájuk nincs tele nevetéssel és a nyelvük nem énekel arról a nagyszerű dologról, amit Isten tett értük. Shakespeare-t idézve, az öröm a lényeg:

Az angyal azonban így szólt hozzájuk: „Ne féljétek! Nagy örömhírt hozok nektek, amely az egész népnek öröme lesz. (Lk 2:10)

Az angyal azt mondta, hogy az evangélium nagy örömet fog okozni minden embernek. Akik befogadják az evangéliumot, azoknak kellene a legboldogabb, legörömtelibb embereknek lenniük a világon. Mégis sok hívő messze van az örömtől. Lehet, hogy kívülről mosolyognak, de belül szoronganak, bizonytalanok, büntudattal és kárhózzal küzdenek. Félve attól, hogy felzaklatják az érzékeny Istent, próbálnak helyesen cselekedni és kedveskedni az Úrnak. De mivel soha nem lehetnek biztosak abban, hogy eleget tettek-e, nincs békességük. Mások keményen futnak Isten kegyei után, de úgy tűnik, soha nem érnek oda. Tanulmányozzák a Szentírást, böjtölnek és imádkoznak, nyelveken szólnak, megváltásokat tesznek, bűnvallásra járnak és mindent megtesznek, amit mondanak nekik, de a keresztény élet megígért áldásai – Isten megbocsátása, elfogadása, gondviselése és így tovább – mindig elérhetetlennek tűnnek számukra. A keresztény szolgálat hörcsögkerekén izzadnak és nem haladnak sehova.

Sokan egy szent Isten követelményének nyomát érzik magukon, aki nem kevesebbet vár el tőlük, mint tökéletességet. És itt jön a saját megtört életük hibás működése is, ami miatt nem tudják teljesíteni az elvárásokat, ezért a keresztények a világ legneurotikusabb emberei közé tartozhatnak. Mint a jojók, egyik nap fent vannak, de másnap lent; vasárnap bizonysgot tesznek, de hétfőn jön a bűnbánat és a depresszió, és kárhózzatásban élnek. Minden egyes alkalommal, amikor megbotlanak, megígérik Jézusnak, hogy legközelebb jobban sikerül, de hiába. Csalónak érzik magukat, és azon tűnődnek, mi lesz velük, ha végül kiderülnek a hiányosságaik.

3.

A keserű forrás

A tragédia az, hogy a legtöbb ember ebben a helyzetben tudja, hogy valami nincs rendben, de azt hiszi, hogy a hiba saját magában van. Hiszen állandóan azt hallják, hogy nem dolgoznak elég keményen. Azt mondják nekik, hogy többet kell imádkozniuk, többet kell adniuk, többet kell böjtölniük, több gyümölcsöt kell teremniük, és ha már itt tartunk, mi lenne, ha egy kicsit több lelkesedést mutatnának a legújabb programunk iránt? Néhány keresztény szinte vért izzad Jézusért, és ettől csak rosszul lesznek és elfáradnak. Ha te ilyen vagy, akkor nem az erőfeszítéssel vagy a vágyaddal van a probléma, hanem az evangéliummal. Ez fertőzött. Mérgezett kútból iszol és ez megbetegít.

Az evangélium jó hír. Ezt jelenti szó szerint az „evangélium” szó: jó hír. Minden olyan evangélium, amely egy haragos és ítélkező Istentől való félelmet kelt benned, az egyáltalán nem evangélium. Ez nem jó hír. Bármilyen evangélium, amely bizonytalanságot és aggodást hagy benned, és mindig azon töprengsz, hogy elfogadott vagy-e, megbocsátották-e minden bűnödöt, az nem jó hír. Minden olyan evangélium, amely azt követeli, hogy egy életen át tartó, fokozatos megszentelődésben vegyél részt, de nem ad garanciát arra, hogy valaha is sikerülni fog, nem jó hír. Bármilyen evangélium, amely arra kényszeríti a nyomorékokat, hogy a vallási teljesítmény karikáin átugorjanak, egyáltalán nem evangélium.

Az első számú oka annak, hogy sok keresztény örömtelen és fáradt, az, hogy soha nem hallották az evangéliumot. Tudom, hogy nehéz elhinni, de ez így igaz – az evangéliumot szinte soha nem hirdetik. Látogass el bármelyik templomba, gyülekezetbe, vagy kapcsolj be a keresztény té-

vécsatornát és jó esélyed van rá, hogy mindenfélét fogsz hallani, csak a hígítatlan evangéliumot nem. Ne hibáztasd a prédikátorokat. Sokan közülük megtesznek minden tőlük telhetőt, de nem adhatják azt, amit nem kaptak és nem prédikálhatják azt, amit nem hallottak. Tudom, hogy miről beszélek. Sok éven át hallgattam sok gyülekezetet és minden vasárnapon úgy hirdették az evangéliumot, hogy nem is tudták, mi az. Vagy inkább azt prédikálták, amit evangéliumnak hittek, de valójában az egy rossz utánc volt. Észrevettem azt is, hogy az indítékaik tiszták voltak, és őszintén vágytak az elveszett érzés megszüntetésére és az apai, isteni összetartozás átélésére, de gyakran értetlenkedtek, hogy az a néhány ember, akit az Úrhoz vezettek, miért nem örül jobban. (Volt bennük egy buzgóság, de rossz megismerés szerint.) Ők ezt komolyan jónak gondolták, de az emberek nem éppen a plafonig ugráltak örömben. Talán az angyal tévedett ezzel kapcsolatban.

Most már rájöttem, hogy az evangélium egy felhígított változatát árulták. Olyanok voltak, mint az örökösödési ügyvéd, aki bőkezűen osztogat, majd visszakéri a pénzt adóként és illetékként és munkadíjként. Isten kegyelmét hitelre adták el. „Vásárolj most, fizess később. Iratkozz fel még ma, az első hónap ingyenes. De ha már beilleszkedtél, beszélünk kell a személyes felelősségről, a tanítványságról és a Jézus követésének valódi áráról.” Ez nagyon rossz teológia. Ez volt a szeretet horoggal és a kegyelem árcédulával. Micsoda örültséget prédikáltak.

4.

Mi nem az evangélium?

Egy kérdéssel kezdeném: Mi az evangélium? Amikor ezt a kérdést feltesszük, az emberek jellemzően különböző válaszokat adnak.

Pl. „Az evangélium Isten szava – a Szentírás.” „Az a Megváltó története, ahogyan azt Máté, Márk, Lukács és János elmeséli.” „Ez Jézus piros betűs tanításai.” „Ez Isten szent törvénye.” „Ez egy meghívás, hogy elforduljunk a bűntől és megmeneküljünk a pokoltól.” „Ez valami, amiben hinni kell, bármi is legyen.” Bár ezek gyakori válaszok, egyik sem az evangélium.

Az egész bibliában benne van az evangélium igazsága, de az evangélium nem a teljes Szentírás. A Biblia tartalmazza a jó hírt, de sok mindent tartalmaz, ami nem jó hír. Ha nem tudod, hogyan kell megkülönböztetni, akkor összezavarodsz, amikor olvasod.

Máté, Márk, Lukács és János beszámolóit evangéliumnak nevezik, de ezek nem az evangélium. Ez a négy könyv együttesen több mint 60 000 szót tartalmaz, de mint látni fogjuk, az evangélium egyetlen mondatban, sőt, akár egyetlen szóban is összefoglalható.

Jézus piros betűi nem az evangélium. Minden, amit Jézus mondott, jó volt, de nem minden, amit mondott, jó hír. És nem is minden neked szólt. Jézus a törvényt hirdette azoknak, akik a törvény alatt éltek (a kereszt előtt beszélt ezeket). Mi nem a törvény, hanem a kegyelem alatt vagyunk (Róma 6:14). Teljesen más szövetség alatt élünk, mint a Jézus korabeli zsidók. A nekik szánt szavak nem feltétlenül neked szólnak. A törvény nem az evangélium. A törvénynek megvan a maga rendeltetése, de ez rossz hír, nem

pedig jó hír. A törvény célja, hogy feltárja a bűnt és elítélje az öngazságosokat. A törvény rossz híre elhallgattat minden száját és feltárja, hogy szükségünk van a Megváltóra. A törvény diagnosztizálja a problémát, de nem tesz semmit annak kezelésére.

A „bűnből való megtérésre” felszólítás nem jó hír. Még csak nem is hír. Ez egy ősi, cselekedetközpontú üzenet, amely a bűnre összpontosít és nem ad megoldást. Ez Mózes és Keresztelő János üzenete. Ez az Ószövetség nagy részének üzenete. Nem a kegyelem evangéliuma, amelyet az újszövetségi levelekben találunk.

A jó hírt nem a rossz hírek elmondásával definiáljuk. Néhány evangélista úgy gondolja, hogy az embereket halálra rémíteni jó módja annak, hogy tanítványokat nyerjünk Jézusnak, de a félelem nem lehet az alapja semmilyen kapcsolatnak. Jézust nem érdeklik a kényszerített esküvők. Pál, a Biblia legnagyobb gyülekezetalapítója úgy hirdette az evangéliumot, hogy soha nem említette név szerint a poklot.

Végül, az evangélium nem egy termék. Nem olyasmi, ami varázsütésre életre kel, ha elég erősen hiszünk benne. Nem a vágyálmok gyümölcse. Nem olyasmi, ami csak a jövőben válik valósággá. Nem a te döntésed miatt „működik”. Jézus Krisztus miatt létrejött, megmásíthatatlan valóság. A jó hír nem egy könyv, a törvénytanító jó szavai. Nem is jó tanács, jó tanítás vagy jó kívánság. A jó hír a boldog Isten szerelmének hirdetése. Az evangélium a mai nap örömhíre és ez kétségtelenül jó hír.

5.

És most jöjjenek a jó hírek!

Az evangélium az az örömteli és vidám hír, hogy Isten jó, szeret téged és boldogan feladott mindent, amije volt, hogy az övé legyél. A közhiedelemmel ellentétben, Isten nem haragszik rád. Még csak rossz kedve sincs. A jó hír azt hirdeti, hogy Isten boldog, érted van és örökre megszította veled az életét.

Jézus a bizonyíték erre. Az evangélium igazságtartalmát az Ő halála és feltámadása bizonyítja. A kereszten Isten megmutatta, hogy szeretett minket, míg bűnösök voltunk, inkább meghalt, minthogy nélkülünk éljen. Neki volt választása, nem kényszer alapján döntött, önként halt meg, a szeretet motiválta. A feltámadással pedig bebizonyította, hogy semmi – még a halál sem – nem választhat el minket attól a szeretettől, amely Jézus Krisztusban a miénk. Képviselőnk, Jézus által mennyei Apuhoz tartozunk, mert mindig is hozzá tartoztunk, Ő soha nem hagy el minket. Biztonságban vagyunk, nem a mi gyöngye ígéreteink miatt, hanem az nekünk tett, feltétel nélküli és megszeghetetlen ígéreteire támaszkodva.

Apu szeret téged és veled akar lenni. Ez egyszerű, de ez a legnagyobb igazság a világegyetemben. Az örökkévalóságot azzal fogjuk tölteni, hogy milliárdnyi különböző módon fedezzük fel végtelen szeretetének határtalan kifejeződéseit. Valóban, erre lettünk teremtve – hogy befogadjuk az Ő isteni szeretetét és válaszoljunk rá. Ez létünk alapvető törvénye és létünk oka. Ez a legjobb hír, amit valaha hallottál. Nem vagy árva.

6.

A szeretet ajándék

Az evangélium olyan egyszerű, hogy felnőtt elménknek nehéz felfogni. Ennyire nem lehet jó. Biztos van valami csapda. Mielőtt megértettem volna az evangélium egyszerűségét, az elmém olyan volt, mint egy hamutartó, tele „de”-kkel. Isten szeret téged, de...

Jézus meghalt érted, de... Ahogy én értettem, Isten ajándékainak mindig van ára. Csakhogy nem így van. Nem is lehet. Hát nem érted? A kegyelemnek ingyenesnek kell lennie, különben nem kegyelem. Ne engeddd, hogy bárki is számonkérje rajtad azt, amit Isten ingyen adott.

Az evangélium, amelyet Jézus hirdetett, így kezdődik: „Mert úgy szeretett Isten, hogy odaadta...” Az evangélium mindenekelőtt egy szeretetnyilatkozat, amelyet egy ajándékkal támasztanak alá. Ez egy szeretet-ajándék bejelentése, és az ajándék Jézus. Éppen itt van az, ahol sokan melléfognak. Fogják a világegyetem legnagyobb ajándékát, beleteszik egy kis dobozba, amit úgy hívnak, hogy „az én üdvösségem”, majd ezt a dobozt a múltjuk szekrényébe teszik.

„Az evangélium? Ó, az a bűnösöknek való. Én már hallottam. Meg vagyok mentve. Nincs többé szükségem rá.” Az angyal nem értene egyet veled. Az angyal azt mondta, hogy az evangélium minden embernek szól, szentnek és bűnösnek egyaránt.

Az üdvösség az evangélium számos előnye közül az egyik, de ez az ajándék több mint az üdvösség. Jézus nemcsak a Megváltó, hanem Isten velünk. Elménk alig tudja kibontani ennek a leleplezésnek a jelentőségét.

Isten velünk van. Immanuel. Ő nem ott fent van, hanem itt lent. Nem el-lenünk, hanem értünk van. Ha már odaadta nekünk a Fiát, mit tart vissza tőlünk?

Húha! Ez a Grand Canyon teológia. Ez az az evangélium, amely elállítja a lélegzetet és szótlannul hagy a csodálkozó imádatban. Ő soha nem fog el-hagyni vagy elhagyni minket. Micsoda megkönnyebbülés! Micsoda béke! Ez zöld legelő csendes vizek mellett. Ez az otthon. Ez a mi pihenésünk.

Az evangélium nagyobb és jobb, mint gondolnád. A jó hír jósága egyene-sen arányos Isten jóságával, és a jó hír hírértéke arányos azzal, hogy milyen szintű kinyilatkoztatással rendelkezünk róla. Mivel Isten végtelenül jó és végtelenül nagy, és mivel mindig van még felfedezni valónk róla, a jó hír mindig több, mint amit valaha is gondolhatunk vagy elképzelhetünk. Az evangélium egyszerű, de közelebbről megvizsgálva egyre nagyobb és jobb lesz, amíg az elméd ki nem sül, és padlót fogsz a hálától a jó Isten szerető jósága miatt.

7.

Ébredésben vagyunk mind

Mi az evangélium? Isten szeretetének leleplezése Jézus Krisztus által. Bár mire is van szükséged, a válasz egyedül Krisztusban található. Ő a Szeretet, aki szeret minket, és a Kegyelem, aki segít nekünk a szükség idején. Ha Gyógyulásra van szükséged, keresd fel Jézust. Ha szent vagy, aki testi cselekedetekkel küzd, keresd fel Jézust. Ha nyomaszt a szegénység, nincs szükséged egy újabb prédikációra, amely hét lépést vázol fel a jóléthez – szükséged van Jézusról való rémóra, aki értünk lett szegény, hogy mi gazdagok lehessünk (2Kor 8:9). Ha viharral nézel szembe és nem tudod, hogyan tovább, akkor egy szóra van szükséged attól, aki egy szóval elhallgattatta a vihart. Az Ő személyes szava lecsendesíti a lelked viharait, nyugalmat, békét ad. A lélek beteg az Ő élő szava nélkül, te csak szólj és meggyógyul az én lelkem. Ha megoldást keresel a világ számos problémájának egyikére, Jézusnál van a megoldás. Mivel Jézus az élet szerzője, Ő az első és utolsó szó minden témában.

Elkezdtem figyelni a lelkipásztorkodókat, akik mindig, minden szükségét látnak és az igehirdetéseiket ehhez igazítják. Ha bűn volt a táborban, akkor a bűnbánatról prédikáltak és arról, hogy miért kell azt tenni. Aztán a szentségről prédikáltak és arról, hogyan lehet azt elérni. Ők a problémamegoldó prédikátorok. Amikor egy probléma felbukkan, a Bibliájukkal ütnek rá. Ostoba módon azt hiszik, hogy képességeikkel és a Szentírás mély megértésével együttesen megoldják mindenki problémáját. Valójában ez az erőtlenség a testi kereszténység és az unalmas gyülekezet receptje volt.

Aztán felfedeztem egy mély igazságot. Lehet úgy ismerni a Bibliát elejétől a végéig, hogy közben nem ismered az evangéliumot. Ha a Bibliát az Élő

Igén kívül vagy bármilyen más szemüvegen keresztül olvasod, a végén hamis evangéliumot és élettelen vallást kapsz. Amikor lehullott a lepel a szememről, az első reakcióm a megdöbbenés volt, hogy hogyan hagyhatták ezt ki, amit féktelen öröm követett: Istenem, te még jobb vagy, mint gondoltam! Kezdtém Jézust látni a Bibliám minden egyes oldalán. Minden róla szól! Az összes törvénykező tanítást, tanítót és még ezeknek a gyülekezeteknek a dicséreteit is mellőztem és újrakezdtém. Elkezdtem azokat a vonalakat kutatni, ahol hamisítatlan tisztaság folyik. Ebben a tekintetben Spurgeonot találtam, aki ezt mondta 1891-ben: „Néha csodálkozom, hogy nem fáradtok bele a prédikálásomba, mert nem teszek mást, csak ezt az egy szöveget kalapálom. Mindenkinek a fejébe verem újra meg újra ugyanazt az üzenetet és még mindig kitartok mellette. Nálam ez évről évre így hangzik: Csak Jézus! Csak Jézus!

Ennek ellenére van közöttünk igen sok flegma 'szent', akik már kinőtték a megbocsátás üzenetét, kinőtték az Istenbe vetett bizalom üzenetét, és kinőtték a kegyelem üzenetét is. Látom őket sajnós elcsúszni.”

Én 10 évig jártam törvénykező szellemiségű gyülekezetbe, mielőtt elkezdtem volna látni az evangéliumot annak teljes felszabadító dicsőségében. Jó úton haladtam afelé, hogy tönkrement szentté váljak, saját és mások elvárásai által körbe zárva. De megnyíltak lelkem ablakai és újra belélegeztem a mennyei, friss levegőt. Soha többé nem megyek vissza abba a ketrecbe.

8.

Szabadság mindenkinek

Az evangélium jó hír a foglyoknak, a szabadoknak és nem szabadoknak egyaránt. Ha érzed a vágyak szorítását vagy a kényszerítő erők űzését, az evangélium megszabadít. Csak úgy. Olyan erő van az evangéliumban, amelyet el sem tudsz képzelni. Láttam évtizedes terheket és ősi sebeket egy pillanat alatt megtörni. Láttam bűnözőket új életre kelni és vallásos embereket erőre kapni. Olyan, mintha a Szent Szellem arra várna, hogy igent mondjunk a kegyelemre, és amikor ezt meg tesszük, puff, eljön a szabadság és megváltozunk.

Az emberek halott vallásával szemben a kegyelem élő evangéliuma teljesen természetfeletti.

De itt jön a fontos rész. Az egyetlen dolog, ami megakadályozhat abban, hogy Isten szeretetében és kegyelmében járj, az a saját elutasító hitetlenséged. Nem ateizmusról beszélek; a hitetlenség finomabb árnyalatokban jelenik meg. Az egyházban a hitetlenség az adósság és a kötelezettség hitetlen nyelvéen nyilvánul meg. Azt kéri Istentől, hogy tegye meg azt, amit már megtett. Megpróbálja megszemélyesíteni Jézust. Áldozatokat és felajánlásokat hoz, amelyeket nem kért.

Nem így fogadjátok az ajándékot.

Az evangélium igaz, akár hiszel benne, akár nem, de semmi hasznod nem lesz belőle, ha nem hiszel benne. Senki sem fog arra kényszeríteni, hogy elhagyd a dzsungelt. Isten kegyelmi ajándéka elfogadásának egyetlen feltétele, hogy akarnod kell. A bűnösnek le kell dobnia a fegyvereit, a szentnek

pedig le kell tennie az áldozatait, hogy mindketten üres kézzel és hittel teli szívvel járulhassanak az ő áldásainak asztalához.

Az egyetlen dolog, ami értéktelenné teheti Isten kegyelmének túláradó gazdagságát, az a hitetlenség. A hitetlenség imádkozik: „Istenem, kérlek, tedd ezt, meg azt, meg a másikat”, de a hit a kereszt befejezett művére tekint, és azt mondja: „Uram, te mindent megtettél.” A hitetlenség ad – „Uram, nézd, mit tettem/építettem/ hoztam érted” –, de a hit kap – „Nézd, mit tettél értünk”. A hitetlenség fáradozik és semmit sem ér el; a hit megéri, hogy minden ingyen, kegyelemből jut el hozzánk. A hitetlenség próbálkozik, de a hit bízik.

9.

Egy történet

Miközben írtam minap, kaptam egy üzenetet egy fiatalembertől, akit Lacinak fogok hívni. Laci azt írta, hogy szereti Istent és kapcsolatot akar velem, de nem tudja, mit tegyen, vagy hogyan üdvözljön. Azt mondta, hogy néhány vallásos embertől azt hallotta, hogy Isten elvárja tőlünk, hogy bűntelen életet éljünk és hogy nem fogja helyeselni, ha táncolni megyünk a barátainkkal meg ilyesmi.

Ezen a ponton talán azt gondolod, hogy „Nagyon félrevezették, a tánc nem bűn.” Tudom, ez nevetséges. De ne hagyjuk ki a nagyobb problémát. A kereszténység nem a „mit szabad” és „mit nem szabad” listája. A kereszténység Krisztus. A lényeg nem az, hogy a tánc szerepel-e a „csináld” vagy a „ne csináld” listádon; a lényeg az, hogy van-e egyáltalán listád. A szabályok iránt elkötelezett emberek azzal vannak elfoglalva, hogy jót tegyenek és kerüljék a rosszat, de ez testi vallás. Rossz fáról eszik. A kereszténység nem cselekvés, hanem pihenés.

Itt van tehát Laci, aki a vallás rossz hírét hallgatja, amely azt mondja neki, hogy Isten nem fogadja el őt, hacsak előbb nem rendezi dolgait és nem változtat a viselkedésén. Remélem, látjátok, hogy ez nem jó hír. Valójában ördögi gyakorlat a kegyelem trónjához való bebocsátásért bármit is kérni, előírni. De már előre szaladtam.

Ami igazán megdöbrentett, az Laci állítása, hogy ez a rossz hír üzenet az, amit egész életében hallott. Ez úgy hangzott tőle, mint akinek van némi gyülekezeti tapasztalata és nyilvánvalóan szerette az Urat, de soha, senki nem mondta el neki a jó hírt.

Nem találod megdöbbenőnek, hogy a világ összes gyülekezete és a fal-tól falig terjedő keresztény televízió mellett, több millió, ha nem milliárd olyan ember van, mint Laci, akik még soha nem hallották az evangéliumot? Minden egyes nap hallok ilyen emberekről. Mivel Lacinak soha, senki nem mondta el az evangéliumot, nekem jutott a kiváltság, hogy ezt a boldogító üzenetet hirdessem. Néhány rövid mondatban elmondtam neki, hogy Isten szereti őt és semmit sem tehet azért, hogy Isten jobban szeresse, mint ahogyan már szereti. Elmagyaráztam, hogy a templomba járás és a bűn elkerülése nem fogja őt megmenteni. Jézus Krisztus, az Isten Fia az egyetlen, aki megmentette a haláltól, Ő a szabadító és a gyógyító. Jézus az, akinek mondja magát, szereti őt, meghalt érte és most érte él. Ezután arra bátorítottam Lacit, hogy beszéljen közvetlenül Istennel és kérje, hogy fedje fel a szeretetét. Egy órán belül a következő választ kaptam: „Hű, ez aztán a jó hír. Én azt mondanám, hogy ez nagyszerű hír! Nagyon szépen köszönöm. Fogalmam sem volt róla, hogy Jézus valójában erről szól.”

Két nappal később Laci ismét írt, hogy elmondja, most már meg van váltva, beszélgetett Istennel és Isten nagyon sokat segít neki. Na, ezt nevezhetjük erőfeszítés nélküli evangelizációnak. Egyszerűen továbbadtam a jó hírt, a Szent Szellem kinyilatkoztatást hozott, és Laci megszabadult.

10.

A rövid és édes evangélium

A történelem legnagyobb prédikátorai mindig is egyszerű evangéliumot hirdettek, kevés szóval és nagy erővel.

Pál a mennyek országát a pogány Korinthosz városába hozta el mindössze pár szóból álló evangéliummal – „Jézus a Krisztus és a megfeszített Jézus Krisztus” –, amelyet a Szent Szellem ereje támogatott.

Péternek kb. egy tucat szóra volt szüksége ahhoz, hogy zsidó társainak hirdesse az örömhírt: „Isten ezt a Jézust, akit ti keresztre feszítettetek, Úrrá tette és Krisztussá.” Háromezren hittek és üdvözültek még aznap.

Jánosnak mindössze hét szóra volt szüksége ahhoz, hogy meghirdesse a régi szövetség végét és az új szövetség hajnalát: „Kegyelem és igazság jött Jézus Krisztus által.

És Jézusnak mindössze kilenc szóra volt szüksége ahhoz, hogy kinyilatkoztassa magát, mint minden keresésünk végét: „Én vagyok az út, az igazság és az élet.”

Amint láthatjuk, sokféleképpen lehet ugyanazt a dolgot elmondani. Mindaddig, amíg Isten Jézus által megszemélyesített szeretetét tárjátok fel – hogy ki Ő, mit tett és miért –, addig az evangéliumot hirdeted. Ennek nem szabad bonyolultnak lennie. Az evangélium elég egyszerű ahhoz, hogy egy gyermek is megértse. Nem kell tudni görögül ahhoz, hogy megértsd. Nem is kell szemináriumra vagy bibliaiskolába járnod ahhoz, hogy rájöjj az egészre.

Az egyik kedvenc evangéliumom ez a gyöngyszem, amelyet valószínűleg Kálvin János mondott ki először: „Isten Fia azért lett Emberfia, hogy az emberek fiai Isten fiaivá váljanak.”

Rövid és kedves.

Vagy mit szólna ehhez a rövidebb evangéliumhoz, amelyet Anna Bartlett Warner írt: „Jézus szeret, jól tudom, Bibliámból ez tudom.” Ezt az evangéliumot a hároméves kisfiúk is ismerik.

Itt van az evangélium, amit karácsonykor énekelünk: „Mennyből az angyal...”

Charles Wesley 270 éves himnusza bizonyítja, hogy a legjobb evangéliumok tartósak. Megragadnak a szívünkben, mert a legmélyebb szükségleteinkhez szólnak és emlékeztetnek bennünket az igazi otthonunkra. Természetesen nem kell tehetséges himnuszírónak vagy prédikátornak lenned ahhoz, hogy rövid evangéliumod legyen. Egy kihívást intézek hozzád, próbáld meg minél kevesebb szóból elmondani az örömhírt.

Például: „Jézus Krisztus megtisztított téged, olyan tiszta, vagy mint Ő, olyan szabad, mint Ő és olyan közel vagy az Apuhoz, mint Ő.”

„Jézus szeret téged és Apu nem haragszik rád.”

„Gyere! Tiszta vagy, nincs többé bűnöd. Szeretlek téged.”

„Isten családjában vagy örökké az Ő munkája és ereje által.”

Egyesek szerint a kegyelem cunamija söpör végig jelenleg a világon. Ennek a kegyelmi ébredésnek az egyik jele az lesz, hogy egyre nagyobb hangsúlyt kap az a rövid és egyszerű evangélium, amelyet Jézus kinyilatkoztatott és amelyet az újszövetségi írók hirdettek. A kegyelem evangéliuma teljesen eltér attól a szabályokon alapuló vallástól, amelyet közülünk sokan ismernek. A vallás bonyolult, de a kegyelem egyszerű. A vallás homályos, de a kegyelem kristálytiszta. A vallás hibát keres és nem segít, de Isten kegyelme diadalmasan lendít át az élet legnehezebb kihívásain. A vallás fejfájást

okoz, beteggé és fáradttá tesz, de a kegyelem erőt ad a fáradtnak és életet a halottnak. A vallás igyekszik megfélemezni a szabadságot, de a kegyelem felszabadítja a foglyokat és az elnyomottakat.

Szilárd meggyőződése, hogy amint egyre több ember fogja értékelni a hígítatlan evangélium szépségét és gazdagságát, a más témájú prédikációk úgy fognak eltűnni, mint a tegnapi hírek. Isten hatalma csak az evangéliumban nyilvánkozik meg, és mi arra kaptunk elhívást, hogy ne prédikáljunk kevesebbet.

11.

Gyöngyök és képek

Ha az evangélium rövid, miért írok róla ennyit? Ugyanazért, amiért a bányászok mély lyukakat ásnak a hegyek oldalába, mert kincsek vannak benne. Az evangélium nemcsak egy ajtót tár fel a király birodalmába, hanem az előcsarnokot és az ő pompájának egész birodalmát is.

Az evangélium áldásai sokfélék, de tervem szerint csak tízet fogok megvizsgálni. Ezt a tíz áldást nem szabad szintekként, lépcsőfokokként vagy bármi ilyesmiként értelmezni. Ehelyett gondolj rájuk úgy, mint gyöngyökre egy nyakláncra vagy képekre egy kiállításon. Ezek a gerincei egy mélyebb megértésnek. Ezek a kegyelem tíz kinyilatkoztatása, amelyek minden hívő életét leírják, kivétel nélkül. Krisztussal egyesülve szeretetté, megbocsátottá, megváltottá, elfogadottá, szentté, igazzá, a bűn számára halottá, újjá és királyivá lettél.

Te tudod, hogy a tíz szó, a tíz ige hol fordul még elő? Tisztában vagy vele, hogy a „tíz szó” a Tízparancsolat másik neve? Ne váltson ki pánikot belőled ez az írás, mert nem a törvények magyarázatán fog alapulni. Aligha állna jól nekem, mert én a kegyelmet hirdetem.

Tehát ez az Evangélium tíz szóban – nem kilenc, nem tizenegy, hanem tíz. Hallottátok Isten törvényének tíz szavát; most fogadjátok be kegyelmének tíz szavát.

Mégis, bizonyos értelemben félrevezető vagyok. Nincs szükséged tíz szóra ahhoz, hogy megkapd az evangéliumot, csak egy szóra van szükséged és ez a szó Jézus. Az evangélium nem Jézus plusz te, vagy Jézus plusz

minden menő tanítás. Ez csak Jézus. Az Ő neve az egyetlen, amely által megbocsátást, elfogadást, szentséget és a kegyelem összes többi megnyilvánulását megkaptuk, amelyekről írok. Ezt soha ne felejtsd el.

Mielőtt belépnénk kegyelmének galériájába, gondoljunk még utoljára Onoda hadnagyra a japán hadseregből. Miután végre meggyőződött arról, hogy a csendes-óceáni háború véget ért, más emberré vált. Abbahagyta a filippínó farmerek terrorizálását, és nagylelkű ösztöndíjalapot hozott létre gyermekeik számára. Később visszatért a Fülöp-szigetekre, hogy megköszönje az embereknek a segítséget, amellyel életben tartották őt az önmaga által elrendelt elszigeteltség alatt.

Ahogy Onoda hadnagy is más emberré vált, miután elfogadta a háború végének jó hírét, bízom benne, hogy te is más ember leszel, mire az írásaimat elolvasod. Az evangélium megváltoztatott minket. Megszabadított minket attól, akik voltunk és képessé tett arra, hogy azok legyünk, akiknek mindig is szántak minket. Ezt nem úgy teszi, hogy utasításokat ad nekünk, vagy megmondja, mit tegyünk, hanem úgy, hogy feltárja Isten valódi természetét és a saját természetünket. Garantálom, hogy ha meglátod az evangélium mögött álló Istent és önmagadat, soha többé nem leszel ugyanaz.

Az az imám, hogy miközben olvasod az írásokat, a Szent Szellem gyengéden vezessen ki téged abból a dzsungelből, amiben éppen vagy, és hogy szabadon kezdj el táncolni Isten csodálatos kegyelmének tágas főterén. Akár fiatal vagy, akár öreg, remélem, hogy ahogy ezeken az oldalakon találkozol Isten kegyelmével, szemtől szembe kerülsz magával Jézussal.

12.

Jézus a jó hír!

Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta... (Jn 3:16)

Lenne hozzád egy kérdésem: Mondd csak, Isten jobban fog szeretni téged, ha betartod a Tízparancsolatot?

Válaszom: Isten szeret téged, ha jó vagy, és szeret, ha rossz vagy. Mindig szeret téged. Pontosan úgy, mint engem.

Mint a legtöbb szülő, Isten is szereti a gyermekeit a viselkedésüktől függetlenül. Ha a gyermeked felnőne és megszegné a Tízparancsolatot, akkor is a te gyermeked maradna, és te nagyon szeretnéd. Mégis sokan azt gondolják, hogy Isten nem olyan szerető, mint mi. Azt tanították nekünk, hogy az Ő szeretete haraggal kevert. „Persze, Isten szeret téged, de haragszik is rád. Úgyhogy jobb, ha vigyázol magadra.” Ahogyan ritkán hallani prédikációkat a vegyítetlen evangéliumról, ugyanúgy ritkán hirdetik Isten szeretetét szálkák, beszúrások és feltételek nélkül. A feltétel nélküli szeretetet hirdetik – feltételekkel.

Hogyan lehetséges, hogy azt hisszük, jobban szeretjük a gyerekeinket, mint Isten minket?

13.

A szeretet nagyobb, mint a hegyek

Isten nem haragszik rád. Ő örökké tartó szeretettel szeret téged. Ha a hegyek meg is ingadoznak és a dombok is elmozdulnak, az Ő irántad való kimeríthetetlen szeretete nem szűnik meg (Ézs 54:10).

Megkérdezheted: De mi van azokkal a versekkel, amelyek Isten haragjáról szólnak?

Azokra gondolsz, amelyek azt mondják, hogy haragja pillanatnyi, de szeretete örökkévaló? Szeretem őket. Nagy vigaszt jelentenek számomra.

Ő 2000 évvel ezelőtt egyszer és mindenkorra elintézte a bűnödöt. A kereszten az, aki nem ismert bűnt, bűnné lett helyetted, hogy a bűn teljesen elítéltetett legyen benne (Róm 8:3). A világ bűnét testében Jézus magára vette. Az Ő kegyelme nagyobb, mint a te bűnöd.

A kereszttel a szeretet képe. Ezt alig tudjuk felfogni. Semmit sem tettünk, amivel kiérdemeltük volna a kegyelmét. Kezdetől fogva visszautasítottuk a közeledését és saját magunkat rabszolgává tettük. És amikor megjelent, hogy segítsen nekünk, megöltük. De a kereszten Igaz Szerelmünk megváltott minket és felszabadított.

De Isten ebben mutatja meg a saját szeretetét irántunk: Amikor még bűnösök voltunk, Krisztus meghalt értünk. (Róm 5:8)

Isten megmutatta nekünk nagy szeretetét, akkor amikor még bűnösök voltunk. Nem várta meg, hogy megtisztuljunk, hogy megbánjuk vagy újra-

kezdjük. Amíg mi a bűneink és önigazságunk mocskában voltunk, Ő eljött és megölelt minket.

Hogyan lehet minősíteni az ilyen könyörülő szeretetet? Hogyan mondhatod azt, hogy „Isten szeret engem, de...”? Nincsen „de”. Isten szeretetében nincs „de”. Mérhetetlen és olyan felfoghatatlanul hatalmas, hogy elménk nem tudja felfogni. Nem tudjuk felfogni, mert az emberi szeretet nem hasonlít az isteni szeretethez.

A földi, emberi szeretet a szeretetre adott válasz, de az isteni szeretet spontán, önmagából és önmagától keletkezik. Isten nem azért szeret minket, mert mi szeretetreméltóak vagyunk, hanem mert Ő maga a szeretet. Az Ő természete, hogy szeret minket. Isten mindig a természetének megfelelően cselekszik. Miért teszi Isten azt, amit tesz? Mert ő maga a szeretet és szeret minket. A szeretet az indítéka mindenre.

14.

Bukott szerelem

Az emberi szeretet magán viseli a bűnbeesés nyomait, de Isten szeretete romlatlan, csalhatatlan és feltétel nélküli. Jeremiás próféta által biztosít bennünket. Jeremiás kijelenti: Soha nem szüntem meg szeretni téged és soha nem is fogok. Várjatok szeretetet, szeretetet és még több szeretetet! (Jer 31:3 – Message)

A törékeny emberi szeretettel ellentétben Isten szeretete „mindent elvisel, mindent elhisz, mindent remél, mindent elvisel” (1Kor 13:7). Az Ő szeretete soha nem fog elkopni vagy meghalni. Az emberi szeretet ingatag, de Isten szeretete állandó. Ez a világegyetem alapköve, és ez az oka annak, hogy itt vagy. Nem túlzás azt mondani, hogy Isten ezer Nap fehéren izzó intenzitásával szeret téged. Csak nézzétek meg az éjszakai égboltot. Azért tette oda azokat a csillagokat, hogy lenyűgözzön téged szeretetének csillagászati túlzásával. Isten szeretett téged a létezésbe és szeretett téged, amikor még bűnös voltál. Szívének vágya, hogy megismerd és élvezd szeretetét az örökkévalóságig.

Megérintenek ezek a szavak? Amikor az ő szeretetéről elmélgedsz, napsütéssel tölti el a lelkedet? Sokan értik, de csak egy kicsit. Az ő elméjükben Isten szeretete olyan, mint az időjárás, változékony. „Igen, biztos vagyok benne, hogy csodálatos, csak nem vagyok tudatában.” Számukra Isten szeretete olyan, mint egy király szeretete az alattvalói iránt – hivatalos, távolságtartó és messzi. Jóbhoz hasonlóan ők sem ismerik Isten szeretetét:

Ó, Jób, nem látod, hogy Isten hogyan udvarol neked a veszedelem tor-kából? Hogyan vonz téged tágas, nyitott helyekre – meghív téged, hogy lakomázz egy áldásokkal megrakott asztalnál? (Jób 36:16 – The Message)

Jób jámbor és tisztességes ember volt, de félt a karmától. Szokása volt, hogy gyakori áldozatai és felajánlásai révén lelki biztosítékot vásárolt, abban a reményben, hogy jótettei enyhítik a családja által elkövetett rossz cselekedeteket. Amikor a dolgok jól mentek, Jób magára vállalta a dicsőséget. „A jócselekedeteim bizonyára kifizetődnek.” De amikor a dolgok rosszra fordultak, elveszett és tanácstalan volt. „Mit tettem, hogy ezt érdemlem?”

Jób annyira magára és érdemeire összpontosított, hogy megfedkezett Isten szeretetéről. Ha Jób és áldozatai a babonás vallás képét mutatják, akkor barátja, Elihu az evangélium hirdetője: „Hagyd abba, amit csinálsz, és gondolj Isten csodáira” (lásd Jób 37:14). Lásd a csillagokat. Hallgasd meg a mennydörgést. Sétáljatok az erdőben és nézzetek le a magas hegyek nagyságáról. A világmindenség kijelenti, hogy Isten jó és hogy törődik veled.

Számunkra a Golgota ezen oldalán nincs nagyobb csoda, mint a kereszt. Jób áldozatokkal és felajánlásokkal teli vallása azt mondja, hogy ezt és ezt kell tenned, hogy kiérdemeld Isten szeretetét, de a kereszt egy csapásra lerombol minden ilyen ostobaságot. A kereszt kijelenti, hogy Isten jó és hogy törődik veled. A kereszt a gyógyír az Isten szeretetével kapcsolatos minden kétségedre.

A mai Jóbnak Elihu azt mondhatná:

Állj meg és gondolj a kereszt csodájára. Nem látod, hogy Isten a bajból a biztonságba, a saját életed elszegényedett éhínségéből az Ő gazdag lakomájába csábít? Ez nem az áldozataid és felajánlásaid jutalma; ez az ő kegyelmének örömhíre.

15.

Szeretem = kegyelem

A vallásos típusok idegesek lesznek, ha a kegyelem evangéliuma kerül szóba. Aggódnak, hogy ez a „legújabb divat”, ez az „új tanítás” veszélyes helyekre vezeti az embereket. Nos, ha Isten szeretete veszélyes hely, akkor nincs is jobb hely, mert a kegyelem pontosan oda visz. Isten szeretetét kegyelemnek hívják. A kegyelem evangéliuma valójában az Ő szeretetének evangéliuma. A kegyelem az, ahogy Isten szeret. A kegyelem a szeretet, amely közel jön.

Egy illusztráció talán segíthet. Teljes szívedből szereted a gyermekeidet, de te más világban élsz, mint ők. Azok a dolgok, amelyeket élvezel, meghaladják az ő felfogásukat. Így, ha meg akarják ismerni a szeretetedet, két dolognak kell történnie: vagy nekik kell feljönniük, vagy neked kell lemened. Mivel te vagy a szülő, te kezdeményezel. Te mész le. Úgy döntesz, hogy az ő szintjükön foglalkozol velük: leülsz a földre és birkózol velük; olyan történeteket olvasol nekik, amelyeket magad soha nem olvasnál; játszol, csiklandozod és tolod a triciklijüket, amíg ki nem merülsz. Ez a szeretet a tettek mezeje, és ezt minden szülő tudja.

Isten pontosan így szeret minket. Nem úgy szeret minket, mint egy király, hanem mint egy Apa. Ez Jézus legfőbb kinyilatkoztatása, aki a megtestesült kegyelem. Isten lejött, hogy mi feljussunk. Jézus olyanná lett, mint mi, hogy mi is olyanná váljunk, mint ő – egész, egészséges, áldott és teljesen biztos Apja szeretetében.

A valaha elmondott legnagyobb példázatban Jézus felfedte, hogy Isten olyan, mint egy Apa, aki várja, hogy visszatérj, aki odarohan, amikor meg-

látja, hogy jössz, és aki öleléssel és csókkal borul rád. Jöhetsz felkészült beszéddel, jó szándékkal és szolgálatkészséggel, de őt mindez nem érdekli. Ő csak téged akar.

A szeretet úgy néz ki, mint a kegyelem. Amikor elfogadod az Ő kegyelmét, akkor megkapod az Ő szeretetét. Nincs különbség. Ez azt jelenti, hogy ha nincs időd a kegyelemre, talán mert arra törekszel, hogy az Úrnak tetszést szerezz az áldozataiddal és felajánlásaiddal, akkor nincs időd a szeretetre. Ha elutasítod a kegyelmet, elutasítod a szeretetet is.

Megtanulni Isten szeretetében járni azt jelenti, hogy megtanulsz az Ő kegyelmében járni. Ez azt jelenti, hogy Jézust követed Jób helyett. Ez azt jelenti, hogy többé nem próbálsz lenyűgözni Istent az áldozataiddal, hanem lenyűgözöd az övével.

Isten soha nem fog arra kényszeríteni, hogy átugorjatok karikákon, hogy kiérdemeljétek a szeretetét. Nem fog jobban szeretni, ha sikerrel jársz, és nem fog kevésbé szeretni, ha kudarcot vallasz. Ha milliókat vezetsz Krisztushoz, vagy akár senkit sem, Ő ugyanúgy szeretni fog téged. Isten szeretett téged, amíg halott voltál a bűnben, és nem szűnt meg szeretni, amikor megmenekültél. Az Ő szeretete örökké megmarad. A kegyelem evangéliuma nem új tanítás vagy múló hóbort. Olyan ősi és örökkévaló, mint maga Isten szeretete.

16.

A törvény nem szeret téged

Ennyit Jóbról; mi a helyzet Mózesrel? A régi szövetség alatt azért szeretted Istent, mert muszáj volt; ez volt a törvény. De a szeretet nem így működik. A szeretetet nem lehet törvénybe iktatni; ez volt a parancs lényege. A törvény nem azért adatott, hogy szeretetet hozzon létre a szeretetlenek között, hanem azért, hogy megmutassa, hogy szükségünk van egy Szeretőre. Lehetetlen parancsra szeretni.

Isten kezdettől fogva kapcsolatot akart velünk, de mi inkább a szabályokat részesítettük előnyben. Isten azt mondta az izraelitáknak, hogy azt akarja, hogy az Ő drága népe legyenek, de őket nem érdekelte. A hozzáállásuk az volt: „Csak mondd meg, mit tegyünk és mi megteesszük.”

Az ok, amiért egyesek a vallás egyértelmű szabályait részesítik előnyben a kapcsolat szabadságával szemben, az az, hogy nem tudják, hogy ők Isten drága, szeretett gyermekei.

Félnek és a szabályok betartásától várják, hogy megadják nekik a biztonságot és az identitást, amire mindannyiunknak szüksége van.

(Valamint az emberiség az egó hatalmában vergődik, ami mindig cselekedni akar.) A vallásos szellem ennek a félelemnek kedveskedik azzal, hogy azt mondja: „Tedd ezt és ne tedd azt, és Isten talán elégedett lesz veled.”

Ezt az üzenetet eladhatják úgy, hogy „Négy kulcs az Istennek való tetszéshez” vagy „Hét lépés az intimitáshoz”, de valójában ez gyermekbántalmazás. Ez egy árcédulát tesz arra a szeretetre, amely már fiúi jogon a miénk.

A szabályok előnyben részesítése biztos jele annak, hogy valaki nem áll stabilan Isten szeretetében.

Gondoljunk csak a farizeusokra; ők nagy hívei voltak a szabályoknak. Vallási kötelességről és kötelességtudatról prédikáltak, és lelkes misszionáriusok voltak, akik szárazföldet és tengert is beutaztak, hogy egyetlen megtérőt is megnyerjenek. Jézus mégis azt mondta nekik: „Nincs meg bennetek az Isten szeretete a szívetekben.” (Jn 5:42) Ezért nem szabad soha hallgatnunk a vallás hazugságaira, amelyeket a szeretetről tanít. A vallás nem tudja megadni azt, ami neki nincs.

Az, hogy az izraeliták a szabályokat részesítették előnyben a kapcsolattal szemben, a történelem egyik nagy tragédiája. Választásukat mégis nap mint nap megismétlik az őszinte emberek, akik azt hiszik, hogy meg kell tartaniuk a parancsolatokat ahhoz, hogy szeretve legyenek, megmeneküljenek vagy áldottak legyenek. Bár a törvény szövetségét 2000 évvel ezelőtt kidobták az ablakon, ők nem kapták meg az üzenetet. Megpróbálják szeretni Istent, mert azt hiszik, hogy ezt kell tenniük. Ahelyett, hogy az Ő isteni szeretetének fényében süt kéreznének, megpróbálnak saját maguk fényt teremteni. A probléma az, hogy nem képesek rá. Olyanok, mint a hold, amely megpróbál nap lenni.

17.

Szerelmem Efézusban

Eszembe jutnak az efezusiak, akik elhagyták első szerelmüket. Az efezusi hívőknek volt hitük és voltak tetteik, és ha megkérdeztétek volna őket, biztos vagyok benne, hogy bátran kinyilvánították volna Krisztus iránti szeretetüket. Pál mégis azért imádkozott, hogy megismerjék Krisztus szeretetét (Ef 3:14–19). Látjátok a különbséget? A mi szeretetünk felfelé megy, de sokkal fontosabb a szeretet, ami lefelé jön. Mi azért szeretünk, mert Ő szeretett minket először, és Ő szeretett minket, mert Ő maga a szeretet.

Amikor megismered Isten szeretetét, amikor elkezded felismerni, hogy ki is szeret téged, és mennyire elkötelezett a sikered iránt, az bizalmat ad neked. A hited energiát kap, és elkezded kiadni az Ő szeretetét a körülötted lévőknek. Az élet természetfeletti kalanddá válik. De ha szem elől téveszted az Ő szeretetét, a bizalmad csökken. Azzá válsz, amire Pál azt mondja, testiek vagytok (1Kor 3:4). Amikor ez megtörténik, minden, ami szeretetet igényel – házasság, szülői munka, emberekkel való kapcsolat –, nehezzé válik.

Valami ilyesmi történt az efezusiakkal. Annyira lefoglalta őket a gyülekezeti munka, hogy eltávolodtak az első szeretetüktől. Jézusnak el kellett jönnie, hogy helyreigazítsa őket (Jel 2:1–7). Ki a mi első szerelmünk? Ő az! Ő a világosság. Ő a forrás. Ő a Nap, aki minden árnyék felett jár. Az efezusiak a tetteikről voltak híresek, Jézus mégis alapvetően azt mondta nekik: „Hagyjátok abba, amit csináltok. Emlékezzetek a magasságra, ahonnan leestetek és tegyétek azt, amit először tettetek.” Mik voltak azok a dolgok, amelyeket először tettek? Valószínűleg nem sokat.

Megfigyeltem több gyülekezet felemelkedését, az elején keveset tettek. Nem voltak programjaik, amikkel elfoglalhatták volna magukat, nem volt csapat, amit irányíthattak volna, nem voltak vezetők, akiket képezniük kellett, nem voltak csaták, amiket meg kellett vívniuk, nem volt weboldal, amit karban kellett tartani, és nem volt jövőkép, amit megvalósíthattak volna. Nem volt nagy gyülekezeti ház, amit fenn kell tartani. Mit csináltak a sok szabadidejükkel? Szeretettel éltek; szerették Istent, szerették egymást és keresték a módját annak, hogyan szeressék felebarátaikat. Igaz, a felfogásuk Isten kegyelméről kissé zavaros volt, de tudták, hogyan kell Jézus lábaihoz ülni és elfogadni az Ő szeretetét. Később, ahogy a gyülekezet növekedni kezdett, néha annyira elfoglaltak lettek, hogy már-már csak a szolgálatról szólt minden. De kezdetben inkább Mária voltak, mint Márta.

Mária választása a sikeres élet kulcsa. Az elfoglalt Mártával ellentétben Mária azt az egyet választotta, amire szükség van: átélni a Jézustól áradó, elfogadó kegyelmi szeretetet.

Legtöbben ismerjük a Mária és Márta történetét, ahogyan azt a Lukács evangéliuma 10. fejezete elmeséli, de nem tudjuk, mi történt ezután. Szeretem azt hinni, hogy Mária nagy dolgokat vitt véghez. Ahogyan azok a gyerekek, akiket szerető otthonban nevelnek fel, általában sikeresek az életben, lefogadom, hogy Mária is nagy tetteket vitt véghez. Talán egészséges gyerekeket nevelt, vagy gyülekezetet alapított, vagy hét cikluson át polgármester lett. Fogalmam sincs. De a siker esélye nagy volt. Isten eljött a nappalijába, a szemébe nézett és szerette őt. Hogyan is vallhatott volna kudarcot?

„Legyetek tehát Isten utánczóik, mint szeretett gyermekek.” (Ef 5:1)

Máriához hasonlóan Pál is tudott egy-két dolgot Isten szeretetéről. Megértette, hogy az Ő szeretetén kívül nincs siker. „Ha hegyeket mozgatok meg, de nincs bennem szeretet, semmi vagyok.” (Lásd 1Kor 13:2) Igen, van munka, amit el kell végezni és van aratás, amit be kell gyűjteni. De egyiket sem azért tesszük, hogy kiérdemeljük Isten szeretetét vagy jóváhagyását. Azért tesszük, mert az Ő drágán szeretett gyermekei vagyunk és az apukánk dolgával akarunk foglalkozni.

18.

Jobb, mint az élet

Rengeteg barátomnak, testvéremnek a történetét fogom elmesélni név nélkül. Ez a története azoknak, akik végül sikeresek voltak:

Eljutottam a forrásaim végére, a végsőkig ki voltam merülve és nem tudtam, mit tegyek. Kétségbeesésemben könyörögtem Istenhez, hogy gondoskodjon rólam. Ehelyett elárasztotta lelkemet hatalmas szeretetével. Hallottam, amint azt mondja: „Szeretlek” – és egy pillanat alatt minden megváltozott. Hirtelen semmi más nem számított. A kifizetetlen számlák jelentéktelenné váltak. A problémák, amelyek Damoklesz kardjaként lógtak a fejem felett, jelentéktelenné váltak. Egy élő szó Tőle szabaddá tett. Mennyei Apukám szeret engem! Hogyan is vallhatnék kudarcot? Akár élek, akár meghalok, nem számított, mert tudtam, hogy az én Apám értem van.

Tapasztaltad már meg Isten szeretetét egy válság közepén? Nincs semmi ehhez fogható. A bizonytalanság hullámain táncra perdülsz, és nem aggodalmaskodsz a körülményeid viharai miatt.

Megtapasztaltad már Isten szeretetét egy döntés közepén? Győztesként vigyorgsz, tudva, hogy bármi is történik, győzni fogsz, még akkor is, ha nem tudod a megoldást. Tudom, a természetes életben ennek nincs értelme. De ki akar a természetes életben élni? Sokkal jobban szeretem az Ő szeretetének felsőbbrendű birodalmát.

Hogyan vezet ki minket Isten a szorult helyzetből? Azzal, hogy megitat minket a szeretetének határtalan óceánjaiból, azáltal, hogy kegyelmének napfényes mezőire vezet minket és áldásokkal megrakott asztalt készít

ellenségeink előtt. Isten mindig úgy kezeli problémáinkat, hogy nagyobb megértést ad nekünk önmagáról és szeretetéről. A mi részünk az, hogy eldöntsük, hogy továbbra is a körülményeink alacsonyabb rendű tapasztalatában működünk-e, vagy az Ő szeretetének magasabb rendű szférájában, valóságában járunk. Ez a választás jelenti a különbséget siker és kudarc között. Mária választása, Pál választása és Isten minden sikeres fiának vagy lányának választása az a választás, hogy szeretve éljen. Ez azt jelenti, hogy azt mondjuk: „Világ, nem tudsz rám nyomást gyakorolni. A te ajándékaid és büntetéseid semmit sem jelentenek nekem. Én Isten szeretetéhez futok, és amikor érzem az Ő örömét, akkor élek igazán!”

Isten pazarló szeretetének megélése, átélése, megértése átalakító erejű. Ez feltámaszt egy halott házasságot, meggyógyít egy összetört családot, és a szolgálatodat pályára állítja, nem nekünk kell a jövővel foglalkozni, mert ez a Papa dolga, és én csak örülök, hogy vele tarthatok.

A szeretet nem csak egy fejezet az evangéliumról szóló könyvben; a szeretet az Élet. Sőt, Isten szeretete jobb, mint az élet. Ha választanom kellene az életem és az Ő szeretete között, mindig az Ő szeretetét választanám, mert csak az Ő szeretetében élünk igazán.

19.

Az Egyetlen Nagy Igazságom

Mostanában azt kérdezem magamtól: Mi az az egyetlen legfőbb „lecke”, amit szeretnék továbbadni írásaimban, bizonyosságaimban? Más szóval, mi az én Egyetlen Nagy Igazságom?

A te Egyetlen Nagy Igazságod a te válaszod erre a kérdésre: Mi a legfontosabb lecke, amit megtanultam az életben?

Az Egyetlen Nagy Igazságod az az igazság, amelybe akkor kapaszkodsz, amikor minden elveszett. Ez az a szilárd talaj, amely segít megállni, a hajógerinc, amely irányban tart. Ez a szikra a képzeletedben, a hajtóerőd, a békéd, a reményed.

Talán még soha nem gondoltál erre. Akkor gondolj a Pocsolyagumóra, a mocsári csávóra. Puddleglum az egyik karakter a Narnia krónikáiból. Zord, komor és híresen pesszimista, de a problémák közepette jól mozog.

Ha olvastad C. S. Lewis Az ezüst Trón című regényét, amely a regényfolyam hatodik kötete, akkor tudod, miről beszélek. Annak a történetnek a vége felé Puddleglum, a pákász és barátai, Jill és Eustace csapdába esnek Underland sötét, földalatti világában. Egy gonosz varázslónő megpróbálja meggyőzni őket arról, hogy a világ, ahonnan jöttek, nem létezik. Füst és mágia segítségével hazugságok hálóját szövi az elméjük köré, és azt állítja, hogy Narnia nem más, mint egy kitalált világ, királya, Aslan pedig egy ostoba álom. Jill és Eustace kezd a nő befolyása alá kerülni, de a rendíthetetlen Puddleglum egy merész kijelentéssel megtöri a varázslatot:

Tegyük fel, hogy csak álmodtuk, vagy kitaláltuk mindazt, amit... Tegyük fel, hogy ez a te királyságod fekete gödre az egyetlen világ. Nos, nekem elég szegényesnek tűnik... Ezért maradok az álmvilág mellett. Aslan oldalán állok, még ha nincs is Aslan, aki vezetné. Úgy fogok élni, ahogyan csak tudok, még akkor is, ha nincs Narnia.

Puddleglum Egyetlen Nagy Igazsága az volt, hogy Aslan és Narnia valószínűbb, mint az a világ, amit a szemével lát. Meggyőződéséből kiindulva Puddleglum megcáfolta a boszorkány hazugságait, belenyúlt a gonosz tűzbe.

Ahogy Puddleglum oly ragyogóan megmutatja nekünk, az Egyetlen Nagy Igazságod fény egy sötét világban. Ez egy áthidalhatatlan híd a között, ahol vagy és ahol lenned kell. Ha Puddleglum nem lett volna olyan biztos az Egy Nagy Igazságában, minden elveszett volna. Nem valószínű, hogy ő és barátai megmenekültek volna a földalatti birodalomból.

Mi a te Egyetlen Nagy Igazságod?

Mi a központi hited?

Életem során számos olyan hiedelemmel találkoztam, amelyet az emberek Nagy Igazságként fogadtak el. Néhányan azt mondják, hogy az engedelmestség, a tíz parancsolat betartása a legfontosabb: „A legfontosabb dolog, hogy engedelmeskedjünk Istennek, bármi történjék is.” Mások szerint a hozzáállás: „A legfontosabb, hogy igyekezzünk; Isten ismeri a szívünket.”

Megint mások szerint az áldozathozatal: „Add meg Istennek a legjobbat; Ő már megadta a legjobbat.” Vagy a gyümölcs: „Bizonyítsd be, hogy a tanítványa vagy, élj szent életet.”

Az a problémám az ilyen hozzáállással, hogy az egyénre, az éltre támaszkodik – az én engedelmeségemre, az én áldozatvállalásomra és az én gyümölcstermésemre –, és mi van akkor, ha az „én” egyszerűen nem hisz annyira magában? Mint Puddleglum, az én hitem másban van. A gerincemet valaki más adja. Mi tehát az én Egyetlen Nagy Igazságom? Ez a következő: Isten kimeríthetetlen szeretettel szeret minket. Ez egyszerűen észbon-

tó számomra. A szeretet minden formája, amit te és én megtapasztalunk ezen a világon, változékony szeretet – elillan, megsértődik, visszavonul, megbánt, csalódást okoz, és végül meghal. De Isten szeretete soha, de soha nem vall kudarcot. Soha. Még a halál sem tudja megállítani az Ő szeretetét. Miért hiszek a feltámadásban? Mert Isten azt mondja, hogy örökké tartó szeretettel szeret minket. Az örökké tartó azt jelenti, hogy örökkévaló. Isten feltámaszt a halálból, és továbbra is szeret téged és engem. Isten nem hazug. Az Ő szeretete irántad soha nem fog elfogyni vagy meghalni. A rák nem tarthat távol téged az Ő szeretetétől. Ahogy a depresszió, az elkeseredettség, a covid vagy betegség és fájdalom és a bűn sem. Még saját magad mellényúlásai vagy döntései sem választanak el tőle. Az ördög és minden démona sem tud elválasztani téged az szeretetétől. Sem a halál, sem az élet. Soha semmi nem választhat el TŐLE.

20.

Apu szeretetének megismerése

Gondoljatok a tékozló fiúra. Az apja ugyanúgy szerette őt a történet elején, mint a végén. Az Ő szeretete árnyék és változás nélkül volt. De a tékozló fiú nem ismerte meg az apja szeretetét, amíg meg nem ölelték. Biztos vagyok benne, hogy az apa minden nap meg akarta ölelni a fiát, de a fiút nem érdekelte – eleinte nem. Az idősebb testvér sem ismerte meg az apja szeretetét. Az ő Egyetlen Nagy Igazsága az engedelmességén alapult: „Ennyi éven át neked dolgoztam és soha nem szegtem meg a parancsaidat.” Ha a fiatalabb testvér lázadó volt, akkor az idősebb testvér helyesen élő, vallásos ember volt. De egyik fiú sem ismerte az apja szeretetét. Egyikük sem engedte, hogy az apa rájuk boruljon a mindent elsöprő medve-szerű szeretet ölelésében.

Isten szeretete átformál, de nem fog megváltoztatni, hacsak nem ismered a szívedben. Nem az igazság tesz szabaddá; az igazság ismerete és meggyőződése tesz szabaddá. Hagynod kell, hogy Isten úgy szeressen téged, ahogyan szeretni akar. Hagynod kell, hogy rád boruljon, ahogyan Ő borult rájuk a felső szobában. Pünkösöd nem elsősorban Isten hatalmával való találkozás volt; hanem az Ő hatalmas, átalakító szeretetével való találkozás. Az apostolokat betöltötte a Szent Szellem, aki a szeretet Szelleme.

Isten szeretete megváltoztat minket. A bűnösöket szentekké, a gyűlölködőket pedig szeretőkké változtatja. Nézzétek csak meg Pált. Amikor találkozott a megtestesült Szeretettel, más emberré vált. Mint a tanítvány, „akit Jézus szeretett”, Pál is megtapasztalta a személyes és bensőséges szeretetet, ami arra készítette, hogy arról írjon, „aki szeretett engem és önmagát adta értem” (Gal 2:20). Mi a helyzet veled? El tudod-e mondani Pálhoz hason-

lón, hogy „Isten szeret engem”? Ismered az Ő szeretetét? Amikor Istenre gondolsz, egy távoli királyt vagy a szerető papodat látod benne? Amikor a feléd irányuló tekintetét nézed, vajon homlokát ráncolja vagy mosolyog?

Engedjétek meg, hogy feltegyek egy fontos kérdést. Tudod, hogy Isten szeret téged? Meg vagy győződve arról, hogy szeret téged, amikor jó vagy és amikor rossz vagy, amikor fent vagy és amikor lent, amikor sikerrel jársz és amikor megbotlasz? Hiszel abban, hogy szeret téged gazdagságban és szegénységben, betegségben és egészségben, és hogy a halál soha nem fog elválasztani?

Ha az áldozathozó Jóbot vagy a törvénytáblát tartó Mózeset követed, elmondom, ez egy hiábavaló kísérlet, hogy kiérdemeljék Isten szeretetét és kedvezését. Ha így van, hallgass Elihu, Jézus szavaira: „Hagyd abba, amit csinálsz.” Hagyj fel az áldozataidban és jócselekedeteidben való bizakodással, és vedd figyelembe Isten csodáit, amint azok Krisztusban és az ő művében nyilatkoznak meg. Nézz a keresztre, és lásd Isten tüzes szeretetét működésben. Soha ne kételkedj abban, hogy szeret téged – igen, téged! – kimeríthetetlen szeretettel. Az Ő szeretete irántad erősebb, mint az anya és szoptató csecsemője közötti kötelék (Ézs 49:15). Te vagy az Ő drága szeretett gyermeke. Hagyd hát abba a törekvést, és helyezd magad szeretetének karjaiba. Dőlj most csak lazán hátra, mintha napoznál, és élvezd, mint a napsütést, az Ő szeretetét. Csak engedd, hogy szeressen az Isten.

21.

A szeretet evangéliuma

A kegyelem evangéliuma azt hirdeti, hogy Isten szeretete nagyobb, mint a bűneid, és hogy semmi olyat nem tehetsz, amivel kiérdemelhetnéd. Mindössze annyit tehetsz, hogy élvezed.

A testi vallás azt akarja elhitetni veled, hogy Isten keresztbe tett karokkal áll, de a kegyelem kijelenti, hogy karjai mindig nyitva vannak. A vallás azt mondja, hogy Isten haragszik, és talán gyűlöl téged, de a kegyelem azt hirdeti, hogy Ő mindig jó kedélyű és a kegyelme rajtad nyugszik. A vallás azt mondja, hogy rendbe kell hoznod és meg kell tisztulnod, mielőtt hazajöhetsz, de a kegyelem azt kiáltja: „Gyere most, úgy, ahogy vagy!”, mert

otthon vagy.

Mindig is csak egyetlen helyen lehet megtalálni ezt a feltétel nélküli szeretetet, amelyre mindannyiunknak szüksége van, és ez a hely az örömhírben lelhető fel. Az evangélium nem kérés arra, hogy imponálj Istennek a szeretetteddel. Az evangélium Apu irántad való halhatatlan szeretetének szenvedélyes kinyilvánítása. Az evangéliumban minden Őrá mutat – az Ő

megbocsátása, elfogadása és megigazítása, mert mennyei Apu szeret téged. Mindig is szeretett és mindig is szeretni fog. Isten soha nem változik.

22.

Örök megbocsátásod van

„Azért írok nektek, drága gyermekeim, mert bűneitek megbocsáttattak az Ő nevéért.” (1Jn 2:12)

Az egyik legtöbb értetlenséget a megbocsátással kapcsolatban látom. Gyakran írják 10-20 éve hívő testvéreim: „Tényleg meg van bocsátva nekem? Mi van, ha vétkezem és nem bánom meg? Mi van, ha visszaesem?” Úgy tűnik, a megbocsátás sok ember számára vakfolt. Egyszerűen nem tudjuk a fejünkbe verni, hogy Isten teljesen és örökre megbocsátott nekünk. „Ez túl jól hangzik ahhoz, hogy igaz legyen. Semmi sincs ingyen. Biztosan meg kell fizetni az árát.” Így is volt – és Jézus meg is fizette.

Isten kegyelmének sokféle megnyilvánulása van, de a megbocsátás az egyik legnagyobb. Ha hiányzik a megbocsátás, akkor hiányzik a kegyelem. A kegyelem félretételének egyik módja tehát az, hogy a megbocsátást nem ajándékként kezeljük. Sajnos sokan így tesznek. Azt hiszik, hogy bizonyos dolgokat meg kell tenniük ahhoz, hogy Isten megbocsásson nekik. Azért gondolkodnak így, amit Jézus mondott, és azért, amit János mondott.

A rossz hírt jó hírként árulják

Jézus azt mondta: „Ha nem bocsátjátok meg az embereknek bűneiket, a ti Apukátok sem bocsátja meg a ti bűneiteket.” (Mt 6:15)

Ez nem jó hír. Ez egy rossz hír, amelytől reszketnünk kellene, mert Isten megbocsátását a miénkhez köti. Ez nem kegyelem, hanem törvény. Ez olyasmi, amit adnod kell, hogy kapj.

Miért prédikált a kegyelem Ura törvényt? Mert egyesek soha nem fogják értékelni a kegyelem ajándékát, amíg a törvény nem végezheti el kárhozható munkáját. Néhány embernek hallania kell a rossz hírt, mielőtt értékelni fogja a jó hírt.

Jézus azt mondta, hogy azért jött, hogy betöltse a törvényt, és a kereszten pontosan ezt tette. Azzal, hogy fizetett a világ bűneiért, megbocsátott azoknak, akik vétkeztek ellene. Látod az összefüggést? A megbocsátás feltételét, amelyet Jézus a hegyen hirdetett, Ő maga teljesítette a kereszten. Krisztus pedig a törvény vége mindazok számára, akik bíznak benne (Róm 10:4).

Talán hallottad már, hogy „Isten nem bocsát meg neked, ha megbocsátatlanságot rejtegetsz a szívedben.” A törvény alatt, amelyet Jézus hirdetett, ez igaz volt. De a törvényt megtartó szövetség a kereszten beteljesedett. Azok, akik azt állítják, hogy meg kell bocsátanunk ahhoz, hogy megbocsátást nyerjünk, összezavarodtak a Golgotán befejezett munkával kapcsolatban. Felhívják a figyelmet azokra a szentírási helyekre, amelyek azt mondják, hogy a megbocsátás feltételhez kötött, miközben figyelmen kívül hagyják azokat, amelyek azt mondják, hogy nem az.

Szükségünk van a Biblia egészének teológiájára, de ez nem azt jelenti, hogy válogatás nélkül olvassunk el mindent, és reméljük a legjobbat. Ez olyan lenne, mintha odamennénk a gyógyszeres szekrényhez, és lenyelnénk minden tablettát, amit látunk. A teljes Biblia teológiája azt jelenti, hogy az írott Igét az Élő Ige szemüvegén keresztül olvasod. Ez azt jelenti, hogy mindent, amit olvasol, Krisztuson és az Ő kereszten végzett munkáján keresztül szűrsz meg.

Ha elgondolkodsz, meg fogod érteni, hogy létezik a kereszt előtti feltételes megbocsátás, és a kereszt utáni pedig feltétel nélküli megbocsátás prédikálása. A kereszt előtt Jézus úgy hirdette a megbocsátást, mint törvényt, amit be kell tartani; a kereszt után pedig azt mondta, hogy az ajándék, amit el kell fogadni (ApCsel 26:18). A kereszt valóban mindent megváltoztatott.

23.

Új szövetség

Azon a napon, amikor feltámadt a halálból, Jézus azonnal más üzenetet kezdett hirdetni, mint a törvényen alapuló prédikációi, amelyeket a kereszttel előtt tartott. Emlékezzünk vissza, hogy a kereszttel előtt Jézus feltételes megbocsátást hirdetett; bocsáss meg, hogy megbocsátást nyerj. A kereszttel után azonban ezt prédikálta:

„Ez az, ami meg van írva: A Krisztus szenvedni fog és harmadnap feltámad a halálból és az Ő nevében hirdetik a megtérést, a gondolkodásmód megváltozását és bűnök bocsánatát minden nemzetnek, népnek, pogány népnek, Jeruzsálemtől kezdve.” (Lk 24:46-47)

Most szánj egy percet arra, hogy megnézd ezt a részt a saját Bibliádban.

Mi áll benne? Azt mondja, hogy „metanoia, megtérés, a gondolkodásmód megváltozása a bocsánatért” vagy azt, hogy „metanoia, megtérés, a gondolkodásmód megváltozása ÉS bocsánat”? A különbség óriási. Keresztelő János a gondolkodás megváltozását hirdette, a megtérést a megbocsátásért. Ez a megbocsátás feltétele, hogy elfordulj a bűnöktől, a torz gondolkodástól.

Jézus azt mondja: „Mostantól kezdve a megbocsátás nem valami, amit Isten tesz, hanem amit Ő tett.”

Ez világossá válik, ha elolvassuk a Bibliában a verset:

„Megtérést, a gondolkodásmód megváltozását ÉS bűnbocsánatot kell hirdetni az Ő nevében minden nemzetnek, Jeruzsálemtől kezdve.” (Lk 24:47)

A megtörtént bűnök megbocsátását bűnbocsánatnak nevezzük. Mikor bocsátották meg a bűneinket? A kereszten. Az utolsó vacsora során Isten Báránya azt mondta, hogy halálával elveszi a világ bűneit:

Ez az én szövetség vérem, amely sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára. (Mt 26:28)

Hol öntötték ki az Úr vérét? A kereszten. Hol bocsátották meg neked minden bűnödöt? A keresztnél.

24.

Ő megtette a dolgát: a feltétel nélküli megbocsátást hirdette

A megbocsátás az új szövetségben főnév, nem ige; ajándék, nem munka. Ez valami, amit Isten ad, nem pedig valami, amit tesz. (Már megtette.) Ezt nehéz lehet megértenünk, mert a világ nem így működik. Amikor valaki ellen vétkezünk, a kapcsolatunk azzal a személlyel feszültségbe kerül. Ott van ez a valami, ami kettőtök közé kerül. Ahhoz, hogy kibéküljete, foglalkoznotok kell ezzel a valamivel. Jézus azt mondta, hogy ha az oltárhoz viszed az ajándékodat és eszedbe jut, hogy a testvérednek van valami baja veled, menj és foglalkozz azzal a dologgal, változtasd meg a hangulatát, békülj ki vele (lásd Máté 5:23). Ha a testvéred egy nap hétszer vétkezik ellened és hétszer mondja azt, hogy „megbántam”, megváltoztatja szándékát, bocsáss meg neki, engedd el, hagyd hátra, amit csinált. „Rendezd el azt a dolgot.” (lásd Lukács 17:4)

Mindezt tudjuk és értjük. De a következő a helyzet. Isten nem olyan, mint te vagy én. Ő nem várja meg, hogy te cselekedj, mielőtt megteszi a dolgát. Azzal a dologgal, ami közted és közte volt – a bűnöddel – a kereszten foglalkozott. Mivel Istent nem korlátozza sem idő, sem tér, nem kellett megvárnia, hogy elkezdj vétkezni, mielőtt megbocsátotta volna a bűnödöt. Ő már megbocsátott neked. Már azelőtt megbocsátott neked, mielőtt bevalóttad, mielőtt megbántad, mielőtt még megszülettéél volna.

Megbocsátani szó szerint azt jelenti, hogy elküldeni vagy elengedni, békén hagyni. A bűnödöt nem pusztán elnézte vagy eltakarta; olyan messze

került tőled, mint kelet a nyugattól. Ha keresnéd a bűneidet, nem találnád meg őket. Eltűntek.

„Most azonban egyszer s mindenkorra megjelent az idők végén, hogy önmaga áldozata által eltörölje a bűnt.” (Zsid 9:26)

A kereszten a világ bűnei el lettek távolítva. Ezért mondta a feltámadt Úr, hogy a bocsánatot nem kiérdemlendő szívességként, hanem elintézett dologként kell hirdetnünk.

A tanítványok kétségtelenül el voltak ájulva, amikor ezt hallották. Először is, ott áll közöttük Jézus, amikor állítólag halott volt. Másodszer, olyasmit prédikál, ami teljesen ellentétesnek tűnik azzal, amit korábban a hegyi beszédben mondott.

Mivel a régi szövetség beteljesedett, az új pedig éppen csak elkezdődött, Jézusnak gyorsan fel kellett frissítenie tanítványait. Ezt úgy tette, hogy megnyitotta az elméjüket, hogy megértsék a Szentírást (Lukács 24:44-45). Elmagyarázta, hogy Mózes törvénye, a próféták és a zsoltárok mind benne érik el beteljesedésüket.

A feltámadt Úrral való találkozásuk után a tanítványok új szemmel kezdték látni a régi szövetséget. Az állatáldozatok és a törvénytisztelet – most már rájöttek – soha nem vehetik el a bűnöket. Ezeknek a dolgoknak csak annyiban volt értékük, hogy Jézusra mutattak. Azt is kezdték megérteni, hogy Ézsaiás és Jeremiás prófétai vágyai, valamint a radikális, Dávid, Aszáf és Korah fiai kegyelemre alapozott zsoltárai egy olyan napot hirdettek, amely mostanra virradt, nevezetesen a kegyelem új korszakát.

A kereszten a törvény beteljesedett, a kegyelem kinyilatkoztatásra került, és az igék főnévvé váltak. A megbocsátás többé nem volt attól függővé téve, hogy megteszed-e A-t, B-t és C-t. A megbocsátás ingyenes ajándékká vált, amelyet a Bárány vére fizetett ki. Milyen találó tehát, hogy a feltétel nélküli megbocsátás új üzenetét elsőként a Szanhedrin emberei hallották, ugyanazok, akik Jézust arra ítélték, hogy kiontassa azt a vért, amely a megbocsátásért fizetett:

Isten felemelte őt [Jézust] a saját jobbára, mint fejedelmet és Megváltót, hogy metanoiát, megtérést, gondolkodásmód megváltozását és bűnbocsánatot adjon Izraelnek. (ApCsel 5,31)

Más szavakkal: A bűnbánat = metanoia megtérés = gondolkodásmód megváltozás = ajándék! A bűnbocsánat, elengedés ajándék!

Jézus a programbeszédében (Lk 4:19) hirdette az Úrnak kedves esztendejét, az Ötvenedik évet, az elengedés évét, amikor az összes tartozást elengedték (ebbe beletartozik a bántások elengedése is)."

Amikor meghallották ezeket a szavakat, a Szanhedrin öregjei feldühödtek. A feltétel nélküli megbocsátásnak és a feltámadt Megváltónak nem volt helye a teológiájukban. Az ő vallásuk azon alapult, hogy Istenért tegyenek dolgokat, nem pedig azon, hogy Isten tegyen értük dolgokat. A vallásos elme számára a kegyelem botrányos. A kegyelem káromlásnak hangzik. Sok testvérem hozzászól az írásaimhoz felháborodva, kiakadva, pedig ez alapüzenet. Ez Isten szíve. Jézus mindenkinek adta, szórta a megbocsátást, mint a magvető.

Az öregek megkorbácsoltatták az apostolokat és megparancsolták nekik, hogy ne hirdessék Jézust. Az apostolok ezt természetesen figyelmen kívül hagyták, és évekkel később, amikor Pál csatlakozott a soraikhoz, ő is a feltétel nélküli megbocsátás új üzenetét kezdte hirdetni:

Szeretném, ha tudnátok, hogy Jézus által a bűnök bocsánatát hirdetik nektek. (ApCsel 13:38)

Semmi feltétel, semmi minősítés, semmi. Nincs csak és nincs de. A jó hír van tisztán és egyenesen átadva.

25.

Csak nyitott szívűeknek, okoskodó kommenteket kérlek ne...

János nem egy régi törvényt hirdet (vallj, hogy megbocsátást nyerj), hanem régi és ismerős nyelvet használ, hogy leírjon valamit, ami az első századi embereknek új és idegen lett volna. Ebben a tekintetben olyan, mint Pál, aki a 32. zsoltárt idézi a Róma 4:7-8-ban. Pál a 32. zsoltárt idézi, hogy megmutassa, hogy áldottak vagyunk, nem a cselekedetek által; János a 32. zsoltárt idézi, hogy megmutassa, áldottak vagyunk, boldogok, szerencsések és jómódúak. Mert erre gondol János, amikor azt mondja, hogy meg kell vallanunk. A görög „megvallani” szó nem azt jelenti, hogy a régi szövegesség módján felülvizsgálni a bűneidet, hanem azt jelenti, hogy egyetérteni vagy ugyanazt mondani, mint a másik, egyetérteni azzal, amit Isten mondott. Ha nem érthető, elmondom egyszerűbben: Boldog, Áldott az, akinek hamissága megbocsátatott, vétke elfedeztetett. Boldog, Áldott ember az, akinek az Úr bűnt nem tulajdonít és lelkében nincs csalárdság, ez a 32. zsoltár 1-2. verse. Keresztelő János a Márk 1,4-5-ben a gondolkodásmód megváltozását hirdeti, azt, hogy áldottak, mert a víz lemosta a bűneiket. És arra kéri őket, gondolkozzanak úgy, akár a 32. zsoltárban, áldott ember az, akinek az Úr bűnt nem tulajdonít.

Isten elintézte a bűneidet, akár hiszel benne, akár nem, az Ő megbocsátásának rengeteg haszna van ebben az életben. De nem fogod elhinni és átélni, ha hétről hétre olyan prédikációkat hallgatsz, ahol arról beszélnek, milyen bűnös vagy, és hogy a bűneid a magas égig felhalmozódnak, és ha nem hiszel, mélységbe a pokolba. Ha állandóan azt mondják neked, hogy vizs-

gáld meg a szívedet bűn, keserűség és megbocsátatlanság szempontjából, akkor nehezen fogsz tudni bízni abban, hogy Jézus miatt teljes mértékben megbocsátást nyertél. Fogékony leszel arra a fajta cselekedeteken alapuló, lélekelemző prédikációra, amely azt mondja, hogy el kell ismerned a hibáidat és meg kell bocsátanod, hogy megbocsátást nyerj.

Isten oldaláról a megbocsátás egy kész ügy. Nincs több áldozat a bűnért. A mi oldalunkról nézve a megbocsátás ajándékát élvezzük, mert már megbocsátottak nekünk. Isten kegyelme, minden embernek megjelent, ez megváltoztat téged. Megszabadított a bűntudattól és a kárhozattól, és megszabadított a bűn fogságából. Megtisztította a lelkiismeretedet.

Egy illusztráció segíthet: Tegyük fel, hogy valami igazán gonoszt teszek veled. Talán ellopom a bélyegalbumodat, vagy rosszindulatú hazugságokat terjesztek rólad. Te azonban szíved jóságából úgy döntesz, hogy megbocsátasz nekem. Micsoda kegyelem! Ezt nem érdemlem meg. A megbocsátásod cselekedete teljes mértékben a kegyelmes jellemeden alapul. Ha pedig továbbra is gonoszul viselkedem veled szemben, lehet, hogy úgy látszik, a megbocsátásnak semmi értelme sem volt az életemben, de a lélekben valami elkezd dolgozni. Lehet, hogy a te oldaladról nincs sértés – minden megbocsátva –, de az én oldalamról ugyanaz a tolvaj, pletyka-terjesztő bűnös vagyok, aki mindig is voltam. De egyszer elgondolkozom azon, miért is voltál ilyen rendes velem, és ez megváltoztat. Az ember, amíg nem találkozik a megbocsátással, nem is tud változni, és amit átél, azt tudja csak tovább adni.

Amikor elérkezik a felismerés, rosszul érzem magam azért, amit tettem, de nem tudom megbocsátani magamnak. Mi a megoldás? Nem az, hogy arra kérlek, bocsáss meg nekem – azt már megtetted. Hanem az, hogy megértem az elmémben a kegyelmet, amit már letettél az asztalra. A te részedről megbocsátást kaptam, de ami engem illet, vagy nem akarom a megbocsátásodat, vagy nem tudom, hogy megvan. A te megbocsátásodnak mindig van hatása akár látható, akár nem. Érted?

Isten kegyelme az életünkbe hatolt, mert Ő benned van, valami úton-módon előbb-utóbb látható lesz. Jézus megváltott téged, Ő a Messiás, a felkent szabadító, a Megváltó. A világ bűnei teljesen el lettek intézve a kereszten,

ezért itt és most megtapasztalhatod, átélheted az Ő megbocsátását. Mondd neki: köszönöm, hogy minden bűnömet megbocsátottad.

Krisztus befejezte a munkáját, Ő megbocsátott, amely mindig is ott volt az életedben, de lehet, hogy nem hallottad eddig, de mostantól valósággá vált számodra. Benne van a bűnök bocsánata (Efézus 1:7). Mindenki Krisztusban van, ezért nem lehetsz megbocsátatlan, mint ahogy nem lehetsz az óceánban úgy, hogy nem leszel vizes.

26.

Hogy tudnánk ezt elszúrni?

Semmiképpen sem lehet ezt elrontani, mert a végcél be van biztosítva, bár az Istennel való kapcsolat átélésében lehet menni a széles úton. Továbbá a törvény és cselekedet a kegyelem gyilkosa. Én csak azt tudom mondani az embereknek, hogy ők a testvéreim mind, nem bűnösöknek tekintem őket, mert nem test szerint ismerem őket. Tudom, hogy megbocsátást kaptak, és meg vannak mentve – ez a teljes szeretet üzenete kiúzi a félelmet.

A megbocsátás nem egyenlő az örök élettel. Krisztus a világ bűneit hordozta a kereszten, ezért mindenkinek örök élete van.

A megbocsátás a kegyelem megnyilvánulása és a kegyelem adatott. A kegyelem az asztalon van. De nem mindenki él belőle tudatosan. Az üdvösség nem csak a bűn hiánya; az üdvösség Isten kegyelmének elfogadása is.

Tisztázzuk, mit jelent az üdvösség, G 4992 szótérion jelentése: szabadítás, megmenekülés. Az üdvösség nem az örök életet jelenti, hanem különböző szokásokból, jellembeli torzulásokból, lelki és fizikai sebekből való szabadulást jelent, és a végtelenségig folytathatnánk a felsorolást.

Néhányan megkérdezték tőlem: „Ha a megbocsátást a befejezett mű részeként prédikáljuk, nem áll fenn a veszélye annak, hogy visszaélnek vele?” De igen, ez előfordul, de sokkal nagyobb veszélyt látok abban, ha nem hirdetjük a megbocsátást. Nem az üzenet miatt fognak az emberek tovább rendezetlen életet élni, hanem mert tetszik nekik az az életmód. Én 15 évet voltam börtönben, és ott végig néztem az embereket, és arra jöttem rá,

hogy nem nagyon akarnak megváltozni, 90 százalékos a visszaesés, tetszik nekik az a hazugság, amit önmagukról elhittek.

A megbocsátás vagy bűnbocsánat ellentéte a bűn megtartása (János 20:23). Bár a világ bűneit elvették a kereszten, sok ember a megbántottság és a megbocsátás hiánya miatt továbbra is a bűnhöz van láncolva. Nem tudják elengedni azoknak a bűneit, akik megsebeztek őket. Mások a saját bűneiket sem tudják elengedni. Nem tudnak megbocsátani önmaguknak. Táboroznak azokon a helyeken, ahol elszúrták, és elméjük fotóalbumai tele vannak a múltbéli sérelmekkel. Azok, akiket megsebeztek a bűnök, a váláshoz fordulhatnak vigasztalásért, de a kegyelem nélküli vallás csak ront a helyzeten. Amíg nem éltük át a megbocsátást, továbbadni sem tudjuk.

Éppen ezen a héten hallottam több embertől, hogy pszichiátriára kerültek a múltban hosszú időre, mert nem tudtak megbirkózni a bűntudattal, amit a vallás rájuk tett. Elmondták, hogy olyan prédikációkat hallgattak, amelyekben magyar pásztorok elhittették velük, hogy elkövették a meg nem bocsátható bűnt, és hogy nincsen örök életük. Ez egy szörnyű tragédia, de nem szabad, hogy meglepjen bennünket. A Biblia újra és újra megmutatja nekünk, hogy a szabályok vallása végső soron a halált szolgálja azoknak, akik ezek szerint akarnak élni. A kegyelem nélküli vallás megöli az embereket. A kegyelem nélküli pásztorok a zárt osztályra juttatják az embereket. Budapesten van egy kórház, ahol a lelki betegektől megkérdezik az orvosok, ha vallási eredetű a probléma, hogy t e is ebbe a ... gyülekezetbe jártál? Ezt itt stoppolom.

Az egyetlen dolog, ami megszabadíthatja az embereket a bűn szorításából, az Isten kegyelmének hirdetése és megértése. Ezért lényeges, hogy Jézusra hallgassunk, és kövessük az apostolok példáját és hirdessük a megbocsátás ingyenes ajándékát. Néhány ember számára ez szó szerint élet-halál kérdés. A megbocsátás hiánya miatt haldokolnak. A jó hír az, hogy a megbocsátásnak hatalma van. Gyógyít, helyreállít, felszabadít és megbékélést hoz. A megbocsátás életet ment meg.

Az utolsó dolog, amire a világnak szüksége van, egy újabb bűntudat-lapátoló prédikátor a szószék mögött. Amire az embereknek kétségbeesetten szükségük van, az a jó hír. El kell mondani nekik, hogy bűneik megbocsá-

tást nyertek, és a mi felelősségünk, hogy ezt elmondjuk nekik. Valóban, ez az evangélium hirdetésének kiváltsága.

A kiengesztelődés szolgálata nem azt jelenti, hogy azt mondjuk az embereknek, hogy egy dühös Isten arra vár, hogy egy csokor bűnbánati virággal és egy doboz „gyónási” csokoládéval nyugtassuk meg a sértett egóját, mert különben a pokolban találjuk magunkat. Hanem az örömteli, boldog hír hirdetése, hogy Isten szereti őket, arca feléjük fordult és nem tart semmit sem számon rajtuk. Minden meg van bocsátva.

27.

Kik vagyunk mi?

Az 1 János 1:9- hez egy magyarázat.

Beszédünk teljesen új dinamikát kap, amikor annak pártjára állunk, amit Isten hisz rólunk. Tehát ahelyett, hogy a bűneid részleteiről beszélnél Istennek, inkább a megváltásod részleteire emlékezteted magad. Istennek nincs szüksége az információra, neked van rá szükséged. Isten hűséges és igazságos, ez az alapja a mi megbocsátásunknak. Jézus minden torzítástól, szennytől megtisztított. Jézus eltávolított minden elítélő bizonyítékot ellenünk. (A hagyományosan „gyónásnak”, megvallásnak fordított szó a homo, az azonos és a logeo, a beszélni szóból származó homologeó szó. Vagyis ugyanazt mondani. A 9. vers szövegkörnyezete azt sugallja, hogy azt mondjuk, amit Isten mond rólunk. A megbocsátást vagy bűnbocsánatot jelentő szó, az aphiemi, az apo, távol, és hieimi az eimi, én vagyok intenzív alakja; így a megbocsátás lényegében az igazi „én vagyok”-ságunk helyreállítása. A sérelem, a sértés, a szégyen, az ellenségeskedés vagy a büntudat nem határozná meg többé az egyént. Az αφη aphe, az aphiemi [megbocsátani] szóból és a καθαριση katharitse, a katharitzo, [megtisztítani minden foltból] szóból álló szavak aorisztikus mellékmondatban állnak, ami egy határozott kimenetelre utal, amely egy másik kimondott cselekvés eredményeként következik be).

Ha saját cselekedeteink törvénye alapján ítéljük magunkat ártatlannak, akkor Jézus Krisztust, és azt, amit az ő szava és vére hozott létre bennünk, lényegtelenné tesszük.

Érthetően: Ha ugyanazt mondjuk magunkról, mint amit Isten mond rólunk, az igazi identitásunk van helyreállítva (önmagunk előtt), tiszták vagyunk minden folttól.

28.

A kárhozat gyógymódja

Talán küzdesz a bűnökkel, és büntudatod van. Talán a szégyent úgy viseled, mint egy köpenyt. A megoldás a problémádra egy 2000 évvel ezelőtti dombon állt. A kereszten Jézus lett engesztelő áldozat az egész világ bűne-
iért (1János 2:2).

Azért írom ezeket, hogy ne higgyétek el a hazugságot magatokról. Ha még-
is elhiszed, hogy egy torz kép a valóságod, akkor az igében megtalálhatod
Jézus Krisztust, ami meghatározza a te hasonlatosságodat. A Szent Szellem
megerősíti a valódi identitásodat, mert Ő benned él. A bűn gyökere az,
hogy hazugságot hiszel magadról. Tájékozatlanság miatt eltorzult, csődbe
ment identitásban él az emberiség. Nem a tervrajzunkkal megegyezően
élünk, nem az eredeti harmóniával összhangban viselkedünk. Jézus ki-
békített önmagához. Kivette bűneinket és a torzulásunkat az egyenletből.
Amit Ő véghez vitt, azt nem úgy kell tekinteni, mint valami olyasmi, ami
kizárólag a tiéd, hanem az egész emberiséget magában foglalja. A hilasmos
szó jelentése: engesztelni – a hileos, kegyelmes, rugalmas szóból. Emlékez-
tet a vidám, örömteli, mulatságos szóra is.

De a kereszten Jézus magára vette a világ bűnét, és egyetlen áldozat min-
denkit szabaddá tett. Ő meghalt, hogy mi teljesen megbocsátva és szaba-
don élhessünk. Bűneidet eltörölte. Eltörölték és megbocsátották őket. En-
nek boldoggá kellene tennie téged:

Boldogok azok, akiknek megbocsátottak az Ő hamisságaik és akiknek elfe-
deztettek az ő bűneik! Boldog ember az, akinek az Úr bünt nem tulajdonít!
(Róma 4:7-8)

Mégis, sokan nem boldogok. Bűntudat gyötri őket, képtelenek megbocsátani maguknak vagy másoknak, mert nem élük, értik a kereszten történetet. Nem hallották a megdöbbentő hírt, hogy Jézus áldozata az egyszerű és végleges megoldás a bűneikre. Ehelyett elhitették velük, hogy Isten haragszik rájuk, hogy számontartja a hibájukat és számon fogja kérni rajtuk. A megbocsátásnak egy hamisított márkáját adták el nekik, amely egyenesen a Sínai-hegyről származik, ahelyett, hogy a Golgotáról (Sion hegyéről) származó valódi megbocsátást kapták volna.

Ha Isten szeretete feltétel nélküli, akkor a megbocsátásának is feltétel nélkülinek kell lennie. És az is! Az Ő megbocsátása nem a mi bűnbánati vagy gyónási, bűnvallási cselekedeteink miatt érvényes ránk. Kegyelmének gazdagsága szerint kaptuk meg (Efézus 1:7). Jézus miatt mindent megkaptunk.

Földi élete során Jézus körbejárt, hogy megbocsásson azoknak, akik nem vallottak és nem bántak meg semmit, és miközben a kereszten függött, megbocsátott azoknak, akik őt oda juttatták. Isten Fia mindezt azért tette, hogy képet adjon nekünk arról, hogyan néz ki az igazi megbocsátás; úgy néz ki, mint a szeretet.

Isten megbocsátását ugyanúgy kell kezelned, mint ahogyan a szeretetét kezeled – mint egy ajándékot, amelyet kaptunk az elejétől a végéig. Nem kell magadat ostromoznod, hogy megkapd; már a tiéd. Erre most mondhatod: „Köszönöm, Jézus.”

Kérdés:

„De nem veszítem el a megbocsátását, ha továbbra is vétkezem? Mi van azzal a bűnnel, amit éppen ma reggel követtem el?” Mint minden bűnödöt, ezt is a kereszten kezelték. Nem jegyezték fel fekete pontként a neved mellett, mert Isten nem foglalkozik a bűn beszámításával. Az emberi természetéhez tartozik, hogy számontartsa a bűnöket, de Isten nem ilyen. Isten szeretet, és a szeretet nem tartja nyilván a rosszat. Ha megkérdeznéd Őt a ma reggeli bűnről, azt mondaná: „Milyen bűn? Nincs feljegyzésem arról a bűnről. Ne keressétek tovább, hanem élvezzétek Jézus jelenlétét.”

Ha büntudattal és elítéléssel küzdesz, hallgass Jézus szavaira, és hirdesd az Ő bocsánatát magad felett. Nézz magadra a tükörben, és mondd azt, amit a Biblia igaznak mond rólad:

Megváltott engem a Bárány vére. Megmenekültem a bűntől, és tudom, hogy Tiszta vagyok. Nincs bűnöm. Büntelen vagyok. Minden bűnöm el van véve. Igaz ember vagyok. Szeretlek Jézus.

Jézus megszabadított téged a bűnös és elítélő gondolataidtól, elvette a bűneidet, vére folyt, és örök megbocsátást adott.

29.

A megbocsátás evangéliuma

Jézus és János szavait kiragadták a szövegekörnyezetből, kiforgatták, és arra használták fel, hogy zavart és bizonytalanságot keltsenek sokakban. Az ingyenes ajándék áldásai helyett eredménytelenül próbálkozunk, és időt veszítünk, mert egymás és saját bűneit a test erejével próbáljuk kezelni. Ahelyett, hogy kimentünk volna az országutakra és a mellékutakra a kegyelem jó hírével, inkább bezárkóztunk, hogy megvizsgáljuk a szívünket, és bűnismeretbe merültünk. Az ellenség szempontjából ez fenomenálisan sikeres figyelemelterelés volt.

A megbocsátás után futni olyan, mint levegőt vásárolni. A levegő ingyen van! Isten már megadta nekünk az összes levegőt, amire valaha is szükségünk lesz. Csak be kell lélegezni. Ugyanígy van ez az Ő megbocsátásával is. A megbocsátás nem olyasmi, amit hajszolnunk kell, hanem amit birtoklunk, és Krisztusban megvan. A megbocsátás természetes, mint a levegő, létezik, a tüdő automatikusan él belőle. A levegő élteti a tüdőt és az egész testet. A megbocsátás életet ad az embernek.

Az evangélium nem felhívás arra, hogy lelkipurdalásban és hibakeresésben vegyünk részt. Az evangélium annak nyomatékos kijelentése, hogy a Bárány vére által teljes és örök bűnbocsánatot nyertél.

30.

Félreértések, tegyük a helyére mit is jelent az üdvözül szó

„Kegyelemből vagytok üdvözülve.” (Ef 2:5)

Az „üdvözült” szó furcsa hatással van az emberekre. Néhányan egészen felháborodnak rajta. Volt már, hogy gyülekezetbe járók megdorgáltak, mert véletlenül megemlítettem, hogy egyesek üdvözültek, míg mások nem üdvözültek. Úgy tűnik, hogy ez nem egy politikailag korrekt dolog. Mások kissé értelmetlennek találják a szót, mert azt hiszik, hogy „mindannyian üdvözültünk”, vagy „egyikünk sem üdvözült még”, vagy „egyszerre vagyunk üdvözültek”. Megint mások úgy kezelik a szót, mint egy felhívást arra, hogy bújjunk össze egy mentőcsónakba, és ne tegyünk semmit, miközben a világ többi része a pokolba megy rotyogni.

Felhívnám a figyelmet arra, hogy az üdvösség szó nem az örök életre vonatkozik.

Tisztázzuk az üdvösség, szótérion jelentését: szabadítás, megmenekülés. Az üdvösség nem az örök életet jelenti, hanem különböző szokásokból, jellembeli torzulásokból, lelki és fizikai sebekből való szabadulást jelent, és folytathatnánk végtelenségig a felsorolást.

Az üdvösség evangéliuma az az evangélium, amit minden keresztény tudni vél. „Ó igen, egyszer elveszett voltam, most megmenekültem.” Az üdvösség, bárhogyan is határozzuk meg, egyben az a terület, ahol a legtöbb

hívó valószínűleg a kegyelemben áll. „Egyedül kegyelemből vagyok üdvözülve. A cselekedeteim nem számítanak bele.”

De míg ezek a nagy vonalakban megfogalmazott kijelentések tisztességes képet festenek, az ördög a részletekben lakik.

Kezdjük egy egyszerű kérdéssel: Meg vagy váltva? Van örök életed?

A politikai korrektség korában egyesek sértőnek találják ezt a kérdést, mert megosztottsághoz vezet a (meg vagy váltva) és a (nincs örök életű) emberek között. Természetesen kegyetlen dolog határokat húzni és senki sem szereti, ha azt mondják neki, hogy a rossz oldalon áll, vagy ami még rosszabb, hogy ő a rossz fajta ember. De a szomorú tény az, hogy a gyülekezet a legnagyobb megosztás otthona. Nem számít, hogy mennyire vagy jó vagy erkölcsös, a végeredmény mindenki számára ugyanaz.

Mindannyian elmaradunk, szűkölködünk Isten dicsősége nélkül. De Isten dicsősége rajtunk feltámadt. Ő bennünk él. Abban ugye megegyezünk, hogy Isten JÓ, és abban is, hogy Ő él bennünk és mi Őbenne egyek vagyunk. Akkor mi is JÓ-k vagyunk. Úgy vagyunk, mint Ő e világban. A bűn többé nem mondja ki az utolsó szót a helyzetünkben. A halál le lett győzve. Úgy vagyunk, mint Ő, örök életünk van.

Az evangélium az a boldog és örömteli bejelentés, hogy a Megváltó Jézus Krisztus él és működik, aki örök életet adott mindenkinek. Százszázalékos a sikeraránya, és örömmel megtette, ha kérted, ha nem. Mi a bökkenő? Nincs csapda. Minden teljesen ingyenes, egy fillérbe sem kerül. A legjobb az egészben, hogy ez a Megváltó annyira jó abban, amit csinál, hogy a legrosszabb, legbeteggebb és legreménytelenebb embernek is örök megbocsátást és örök életet adott. Senki sincs, aki meghaladná a képességeit.

„Isten erejével, az, aki megmentett minket...” (2Tim 1:8-9)

Az üdvösség evangéliumával szemben mindig is volt ellenállás, de az életek megmentésében nincs szégyen. Pál azt mondta Timóteusnak: „Ő mentett meg minket.” Más szóval, mi rendben vagyunk. Mindenki megmentve.

31.

Az evangélium, amely megment

Pál magasan képzett ember volt, aki hozzászólt ahhoz, hogy előkelő körökben mozogjon. Amikor azonban elkezdte hirdetni a szabadítás evangéliumát, üzenete a zsidók számára sértőnek, a pogányok számára pedig ostobaságnak tűnt. Egyszerűen túl egyszerű volt ahhoz, hogy felfogják. Nem tudták felfogni, hogy egy ember a mennyből jött közénk, meghalt, feltámadt, és megmentett minket a bűn és a halál átkától. Az olykor heves ellenállás ellenére Pál mégis eltökélt volt. Soha nem változtatta meg a hangnemét. Kitarzott az evangélium mellett, mert ez az egyetlen üzenet, amely megmentheti a haldoklókat.

„Nem szégyellem az evangéliumot, mert ez az Isten ereje mindenkinek... Az evangélium Isten hatalmas megmentő tette, először a zsidónak, aztán a pogánynak.” (Róm 1:16)

Pál ragaszkodott ahhoz, hogy csak egyetlen evangélium van, amely szabadítja és élte, gyógyítja az embereket és ez az ő evangéliuma. „Ezen evangélium által szabadultok.” (1Kor 15:2). Azt mondta, nincs más evangélium. A más evangélium hirdetése átok alá viszi be az embereket.

„Krisztusban nincs sem zsidó, sem görög, sem férfi, sem nő.” (Gal 3:28)

De megértette, hogy az emberek az igazságra adott válaszuk alapján osztják meg magukat.

Az igazság, természeténél fogva megosztó. Jézus, aki az Igazság megtestesítője, azt mondta, azért jött, hogy „az embert az apja (apai gondolkodás)

ellen fordítsa, a leányt az anyja (anyai gondolkodás) ellen”, hogy „az embernek ellensége a saját házának (a saját gondolkodásod ellensége) tagjai lesznek” (Máté 10:35-36). Nem azért jött Jézus, hogy szétszakítsa a családokat; azért jött, hogy megmentse őket. De nem mindenki akarja átélni a megmenekülés tudatát. Néha az apák és a fiúk mást akarnak. Az evangélium Isten ereje mindenkinek. Bármilyen furcsa is, nem mindenki bízik a százszázalékos eredményt felmutató orvosban:

„Bizony mondom nektek, bizony, aki hisz bennem, annak örök élete van. Mindenki hisz alapból, mert Isten hite van benned.” (Jn 6:47) Teljes bizonyossággal kijelentem nektek, akinek a bizalma végső soron abban nyugszik, hogy ki vagyok Én (Jézus), abban a korok élete rezonál ámen, ámen.

Te meg vagy mentve? Van Örök életed? Válaszom igen.

A hit tehát alapvető fontosságú, de nem szabad túlzásba vinni. A keresztények hajlamosak azon bosszankodni, hogy nincs elég hitük, mintha a hit olyasvalami lenne, amit elő kell állítani. Ez nem így van. Jézus a hit forrása. Az, hogy látjuk és hallunk Jézusról – arról, hogy kicsoda Ő és hogy mit tett –, az ösztönöz bennünket a megértésre, a hit hallásból van, a hallás pedig Isten rémája, személyes, élő szava által (Róma 10:17). Isten feltétel nélküli szeretetének kinyilatkoztatása az, ami arra indít bennünket, hogy bízzunk benne.

A hit nem azt jelenti, hogy mi magunk teremtjük meg a dolgokat. A hit nem kényszeríti Istent sem arra, hogy úgy cselekedjen, mintha egy palackba zárt dzsinn lenne. A hit a valóságról való meggyőződés.

„Feltámadt Jézus a halálból, bizonyítva, hogy minden ember igaz lett. Feltámadt a mi megigazításunk miatt.” (Róm 4:25)

A feltámadás a kulcs mindehhez. A feltámadás a bizonyíték arra, hogy Jézus az, akinek mondja magát, és hogy képes megtenni azt, amit mond. A feltámadás bizonyítja, hogy a Megváltó megtörte a halál hatalmát, és új igaz életet adott mindenkinek. Egy halott Megváltó senkit sem ment meg.

Jézus a feltámadott Úr, te is feltámadtál vele, ez tény. Élész. Élész. Élész.

32.

Mindenki megmenekült?

Isten sokkal kegyelmesebb, mint amit itt írok róla. Neki nincs lehetetlen.

Manapság népszerű az a tanítás, hogy az egész világnak örök élete van a kereszten elvzettek miatt. Sokan vannak ellene és sokan mellette.

Jézus az emberiség képviselőjeként halt meg, és Jézusban minden ember meghalt és feltámadt. „Jézus azért jött, hogy megmentse a világot – és ez sikerült neki.”

Tisztázzuk az üdvösség, G 4992 szótérion jelentését: szabadítás, megmenekülés. Az üdvösség nem az örök életet jelenti, hanem különböző szokásokból, jellembeli torzulásokból, lelki és fizikai sebektől való szabadulást jelent, és a végtelenségig folytathatnánk a felsorolást.

Biztos vagyok benne, hogy Jézus mindent elért, amiért jött, és mégsem üdvözült mindenki, de mindenkinek örök élete van. Az apostolok azért kockáztatták életüket és testi épségüket, amikor prédikáltak, hogy mindenki átélje a szabadulást, és az Istennel való kapcsolódás örömét, békéjét. A levelek azért íródtak, hogy elmondják: Isten azt akarja, hogy megmeneküljenek, és azt parancsolja az embereknek mindenütt, hogy változtassák meg a gondolkodásukat Fiának nevében, jelenlétében. Ha már itt tartunk, miért adna nekünk a feltámadt Úr megbízást, hogy hirdessük az örömhírt?

Isten szabadítást hozó kegyelme minden embernek megjelent (Titusz 2:11), de nem mindenki fogadja el. Következésképpen nem mindenki szabadul,

gyógyul. Jézus azt mondta: „Én vagyok az ajtó. Ha valaki rajtam keresztül megy be, szabadul...” (Jn 10:9)

Amikor fiatal keresztény voltam, nem volt bizonyosságom az örökéletről. Kétségekkel és bizonytalansággal telve, éveken keresztül többször is átadtam az életemet Jézusnak, mert ezt tanították. A probléma az volt, hogy azt hittem, az örökéletemnek és minden szabadulásnak, gyógyulásnak alapja az, amit én teszek. Ez egy elviselhetetlen teher volt. Mi van, ha rosszul csinálom? Borzasztó sok múlik azon az egy imán – hogyan lehetek biztos benne, hogy jól csináltam? Nem tudom. Jobb, ha újra megteszem. Arra volt szükségem, hogy valaki elmondja nekem a megváltás jó hírét: Úgy vagyunk, mint Ő. Ő örökké él, te is örökké élsz. Nyugodj meg benne.

33.

Kiesni a kegyelemből?

A legtöbb keresztény elég jól érti az üdvösség evangéliumát. Eleget hallottak a kegyelemről ahhoz, hogy tudják, szükségük van rá az üdvösséghez. De míg az üdvösség nagy képében talán látják Jézust, a részletekben gyakran nem veszik észre a „csúszást”.

Ezek a részletek általában olyan evangélisták szájából bukkannak fel, akik a kegyelem extravagáns ajándékát próbálják eladni kis pénzért: „Csak térj meg gonosz újtjaidról ... csak valld meg bűneidet ... csak tedd meg ezt az egy kis dolgot Jézusért.” Elsőre mindez olyan észszerűnek tűnik. Ki ne akarna megfordulni vagy meggyónni, vagy cigánykereket forgatni a százszorszépmezőkön, ha megragadja a nagy szeretet ereje? Ne értsetek félre, én nem vagyok ellene egyiknek sem. De azt mondani, hogy ezeket meg kell tenned ahhoz, hogy üdvözülj, szabadulj, egy ördögi szakadék vékony széle. Nézd csak meg, mi történik ezután.

Az, aki válaszol az evangélista meghívására, egy kicsit hosszabb listát kap a cselekedetekről. „Most, hogy keresztény lettél, olvasnod kell a Bibliát és imádkoznod kell minden nap, csatlakoznod kell egy gyülekezethez vagy házi csoporthoz és el kell menned, hogy másoknak is beszélj Jézusról. És a kedvencem: el kell fogadni a szellemi tekintélyt. Tizedet kell adnod, mert csak akkor vagy megáldva.” Az új hívő lelkesen elolvassa a Bibliáját, hogy örömet szerezzen az Úrnak, aki megmentette őt, és mit talál? Még több tennivalót; még több betartandó szabályt. Elmegy az új gyülekezetének új tagok gyűlésére és mit kap? Még több szabályt és még több elvárást.

Képzeld, ennek sosincs vége.

Nem telik el sok idő, mire a kis listából nagy lista lesz, és hirtelen Jézust követni pusztá kemény munka. Minél többet tud meg a keresztény életről, annál többet kell tennie:

Itt van három kulcs a kísértésnek való ellenálláshoz, öt lépés a bűn legyőzéséhez és még nyolc a győzelemben járáshoz. Ne felejtse el a lelki tisztaságot követni, felvenni a szellemi fegyvereket, megvallásokat tenni, részt venni a hajnal előtti imaórán és az éjféle misén, imaalkalmon. Kérlek, támogasd ezt a tizennyolc értékes ügyet, állj be az új program mögé, és ha már itt vagy, mi lenne, ha péntekenként és vasárnaponként segítenél az ifjúsági csoportban vagy széket pakolni?

Szombaton a templom takarításában várunk segítőt kezet, és reméljük, hogy a vakációd alatt az új gyülekezeti ház építésével töltöd.

Az új hívőnek azt mondták, hogy Jézus szabaddá teszi, de egyáltalán nem érzi magát szabadnak. Úgy érzi magát, mint egy munkáshangya, aki a kolónia javáért dolgozik.

Hogy a munkáshangya motivált maradjon, a felsőbb vezetők folyamatosan lelkesítő, buzdító beszédeket tartanak: „Inkább szolgáljak az Úr udvarában, minthogy a gonoszok sátraiban lakjak.” Az extra termelékenység érdekében a büntudat ostorát is csattogtathatják: „Nézzétek, mennyi mindent tett értetek Jézus. Mit fogsz te tenni érte?” Annak érdekében, hogy előmozdítsák azt az ügyet, amelyben ők a vezetők, manipulálják az érzelmeket, úgy tesznek, mintha Isten nevében beszélnének, és megszegyenítik azokat, akik nem teljesítenek.

És amikor a munkáshangya végül megtörik a munkák istentelen súlya alatt, lelövik, és összetört tetemét a hangyabolyon kívülre dobják. „Ha nem dolgozol, nem eszel.” Így a kegyelem meghal, és a szeretetlenség győz.

Ne nyeld le azt a hazugságot, amely azt mondja, hogy cselekedetekkel kell bizonyítanod az üdvösségedet vagy az örök életet – hogy a hit önerő nélkül halott –, így ugyanúgy kiestél a kegyelemből, mint bármelyik galatabeli. A kegyelemből való kiesés nem azt jelenti, hogy kiestél az Isten királyságából, és elvesztetted az örök életet. A kegyelemből való kiesés azt

jelenti, hogy próbálkozol, cselekszel ahelyett, hogy elengednéd és élveznéd, hogy Ő a gondviselőd. Ahelyett, hogy az Ő nyugalmaiban nyugodnál, a saját munkáddal próbálsz pontot szerezni. Akár a megigazulásért, akár a megszentelődésért, gyógyulásért vagy az örök életért, ha bármiért dolgozol, egyszerűen nem fog működni. A kegyelmet nem lehet kiérdemelni. Isten nem tartja számon a pontokat.

34.

A hitben való folytatás

Az üdvösségedről, a bűnbocsánatról, a megigazulásról és az örök életről, valamint a gyógyulásról szóló evangélium a világegyetem legdrágább árucikke, a Bárány vére írta alá. Jézus magas árat fizetett a megváltásodért. A probléma azzal van, ha arra kérnek, hogy tegyél meg bármit Jézusért és bízni kezdesz abban, amit tettél, ahelyett, hogy abban nyugodnál, amit Ő tett.

„Elfordultam a bűntől, ezért kell, hogy üdvözüljek, szabaduljak a bűnöktől. Kerülöm a gonoszságot és jót teszek, jó cselekedeteket teszek, tehát valóban ezért üdvözülök, szabadulok.” Nem, nem, nem! Ez a régi szövetség gondolkodása. Összekeveri az abba vetett hitet, amit Ő tett, azzal a hittel, amit te tettél. Ez a kegyelem félretétele. Jézus nem a legtöbbet tette, hanem mindent. Egyedül Ő tett meg mindent.

Nem az általunk tett igaz dolgok miatt mentett meg minket, hanem az Ő kegyelme miatt (Titusz 3:5). Nem a bűnöktől való elfordulás szabadít meg a bűntől, hanem az az Igazság, hogy már szabad vagy a bűnöktől.

Jézus a szerző és a befejező. Ő nem csak elkezdi, hanem befejezi, amit elkezdett. Ezért van szüksége az evangéliumra idős keresztényeknek éppúgy, mint a fiataloknak. A kegyelem mindenkinek szól. A kegyelem megment az elején és megtart a végéig. Erre kellett emlékeztetni a kolossébeli keresztényeket.

„Ahogy tehát Krisztus Jézust Úrnak fogadtátok el, úgy éljetez továbbra is benne, bele gyökerezve és épülve a bizalomban megerősödve, ahogyan tanítottak benneteket...” (Kol 2:6-7)

Hogyan fogadtad el Jézust? Oké, ez az igazság. Ennyi. Hogyan kell továbbra is benne élned? Ugyanúgy. Az Ő mindenre elégséges kegyelme elég az elsőtől az utolsóig.

Most pedig Krisztus fizikai teste által, a halála miatt megbékéltél vele, hogy szentnek mutasson téged az Ő színe előtt, hibátlannak és vádtól mentesnek, ha megmaradsz a hitedben szilárdan, nem tántorodva el az evangéliumban foglalt reménységtől." (Kol 1:22-23)

Ez úgy hangzik, mint egy feltételes kijelentés, mintha addig lenne örök életed, amíg „megmaradsz a hitedben”. Úgy hangzik, mintha elveszíthetnéd az örök életedet. Ahogy a következő fejezetben látni fogod, ez egyszerűen nem lehetséges. Amikor fent születted, valami újjá lettél; Krisztusba öltöztél. Ha hitetlen vagy, Ő hű marad, mert nem tagadhatja meg magát (2Tim 2:13). Ha egyszer megszületted, nem lehetsz meg nem született.

Itt, a Kolossébeliekhez írt levélben Pál arról beszél, hogy kegyelemből kiessünk és visszatérünk a testi vallás befolyása alá, ami szerinte: „üres és csalóka filozófia, amely inkább az emberi hagyományon és e világ alapelvein alapul, mint Krisztuson (Kol 2:8).

Minden olyan tanításról beszél, amely Krisztus helyett az önmagunkba vetett bizalmat segíti elő. A lényeg nem az, hogy Isten megváltoztatja a véleményét, hanem az, hogy mi megváltoztathatjuk a miénket. A bizalomból átmehetünk a próbálkozásba, a megnyugvásból a törekvésbe. Amikor ez megtörténik, Isten ugyanolyan kegyelmes marad, mint mindig, de mi már nem tapasztaljuk meg kegyelmét. Zavartak leszünk, és ami minket illet, elszakadunk a kegyelemtől. Kétkedni kezdünk identitásunkban, és már nem úgy viselkedünk, mint akik valójában vagyunk.

Hogyan kerülhetjük el, hogy kiessünk a kegyelemből? Hogyan maradjunk meg benne? A nem cselekvés a megoldás. Vigyáznunk kell, hogy ne csábítsanak el bennünket a kegyelem nélküli vallás által kínált hamis remények.

A vallás azt mondja neked, hogy hiányos vagy és hiányban vagy, és meg kell dolgoznod azért, hogy megkapd azt, amid nincs. A Pál által hirdetett evangélium azonban azt hirdeti, hogy „teljességet kaptatok Krisztusban”

(Kol 2:10). Benne semmiben sem szenvedsz hiányt. A vallás azt mondja, hogy Isten megbocsátja a bűneidet, ha jól játszod a kártyáidat és jól viselkedsz, de az evangélium kijelenti, hogy „Ő már megbocsátotta nekünk minden bűnünket” (Kol 2:13). A vallás azt mondja, hogy Isten a kegyelem által viszonyul hozzánk, amikor jók vagyunk, és a törvény által, amikor vétkezünk.

Az evangélium azonban azt mondja, hogy eltörölte és a keresztre szögezte „az írott törvénykönyvet, annak előírásaival együtt, amely ellenünk volt és amely elítélt” (Kol 2:14). Isten nem néha, hanem mindig kegyelmi alapon viszonyul hozzánk. Ő soha nem változik.

A mennyei evangélium végtelenül jobb, mint a földi vallás. Az ember alkotta vallás azt akarja, hogy bízz magadban, biztos kudarcra ítélve téged. A kegyelem jó híre azonban bizalomra ösztönöz az Úrban, aki már győzött, és aki ezért soha nem vallhat kudarcot. Miért van az, hogy akik ezt látják, túlradnak a hálától? Nem azért, mert megtanultunk hálásak lenni az olyan apróságokért, mint a fű és a napsütés. Hanem azért, mert Jézus fölöttébb jó abban, hogy megmentsen minket:

„Ezért Ő [Jézus] képes arra is, hogy a végsőig (teljesen, tökéletesen, véglegesen, minden időben és örökkévalóságban) megmentsen azokat, akik általa Istenhez fordulnak, mivel Ő mindig él, hogy könyörögjön Istenhez, közbenjárjon nála és közbenjárjon értük. (Zsid 7:25, AMP)

Jézus a mi Nagy Megváltónk és egyetlen Megváltónk. Ő az, aki lecsendesíti a viharokat és arra hív minket, hogy vele együtt táncoljunk a hullámokon.

35.

A mentőcsónakok elsüllyesztése

A mentőcsónak evangélium az az elképzelés, hogy a megmentés a pokol elkerüléséről és a mennyország elnyeréséről szól. A probléma ezzel az evangéliummal az, hogy hívők egész generációit szorította háttérbe azzal, hogy azt mondta nekik: a föld nem más, mint egy váróterem az örökkévalóságra. Félve attól, hogy lemaradnak, elrontják, a mentőcsónak mentalitású keresztények kiszálltak az élet játékból. Azt akarják, hogy semmi közük se legyen ehhez a mocskos világhoz, nehogy belegabalyodjanak. „Felejtsd el a művészeteket, felejtsd el a politikát, felejtsd el a tudományt, táncot, szórakozást, a strandon vegyél fel pólót. Jaj! Ez a világ úgyis a tűzre van ítélve, szóval minek törődjünk vele.”

A mentőcsónakos keresztények kirakatnézegető keresztények. Passzivitásuk valójában hitetlenség, azt jelenti, hogy rendszeresen elmulasztják a lehetőségeket. Amikor ez megtörténik, az csak megerősíti őket abban a hitükben, hogy „az élet rossz, kemény, jobb kimaradni belőle, a hajó süllyed – jobb, ha leszállok róla”.

Az „örök élet – később” evangéliumának eladása megfosztja az embereket a „szabadulások, áldások – most” előnyeitől. A Bibliában leggyakrabban „megmentés”-nek fordított szó, G4982 'szózdzó' szó szerint azt jelenti: megszabadítani, megvédeni, meggyógyítani, megőrizni és egészsé tenni, ami a gyógyulást, szabadulást és jólétet is magában foglalja.

Amikor Isten megteremtette a földet, minden jó volt. Nem volt betegség, elnyomás vagy szegénység. Mindezek a rossz dolgok később jöttek a bűn következtében. Ha a Megváltó áldozata az egyszer és mindenkorra szóló

gyógymód a bűnre, akkor bizonyára az Ő megváltása a bűn minden következményére gyógyír, különben az Ő munkája befejezetlen marad.

Földi tartózkodása alatt Jézus jelek és csodák által mutatta be az evangéliumát. Amikor meggyógyította a betegeket, akkor szódzó-gyógyította őket; teljesen meggyógyította őket. Megváltani szó szerint azt jelenti, hogy egészsé válni. Jézus azt mondta, hogy akik őt követik, azt fogják tenni, amit Ő tett. Nem azért mondta ezt, hogy nyomást gyakoroljon ránk – kegyelem alatt vagyunk, ne feledjétek –, hanem azért, hogy a bőséges életre hívjon, amely jogosan a miénk. Mi örökké élünk már most, és mindenki számára szabadon elérhető Jézus ereje a Szent Szellem által. A szabadulás és az örök élet nem a távoli túlvilágra szól; az áldások a mának szólnak. Ma van az üdvösség, gyógyulás, szabadulás, bűnbocsánat napja; most van Isten kegyelmének ideje. Ő már a múltban megtett mindent, azt szeretné, ha most átélnéd azt a valóságot, amit neked adott ajándékként. Örök Élet, gyógyulás, bűnbocsánat, szabadulás stb.

Jézusban átmentél a halálból az életbe. Az örök élet már a tiéd és egy vagy az Úrral. De ebben az életben sok kihívással kell szembenéznünk. A szabadulás, gyógyulás, változások kimunkálása azt jelenti, mindig megkapod a kegyelmet, amire szükséged van ahhoz, hogy győztesen gyere ki egy helyzetből. Isten már megadta neked az összes ajándékát, áldását – ez benned van –, most dolgozd ki. Ő Él benned. Ezeket az ajándékokat használd arra, hogy változást hozzon a körülményeidben. Ahelyett, hogy az orvosi jelentésekre, a számlákra és a munkahelyi problémákra reagálva élnél, tanulj meg arra reagálva élni, amit a Szent Szellem mond. Ezt jelenti a szellemben való járás. Inkább mennyei valóságok átélésében járj, élj, mint látásból. Ez azt jelenti, hogy bízunk az Ő mindenre elégséges kegyelmében a szükség órájában.

36.

Félelem és reszketés

Miért bátorít minket Pál arra, hogy félelemmel és reszketéssel dolgozzuk ki üdvösségünket? Mert a hit kockázatos. A hit gyakran ellentétes azzal, amit a szemünk és a fülünk mond, és ezért remegünk. Ha az orvos azt mondja, hogy egy heted van hátra, az érzelmeid félelemmel és reszketéssel reagálnak. Törekedned kell arra, hogy a gondjaid közepette is belépj az Ő nyugalmába. De Pál azt mondja, hogy mégis tedd meg – a félelem ellenére is szegezd tekintetedet Jézusra – „mert Isten az, aki benned munkálkodik”.

Pál tudott valamit erről, mert „gyengeségben és félelemben és sok remegéssel” ment Korinthusba (1Kor 2:3). Pál nem tudta, mi fog történni abban a pogány városban, de félelme ellenére mégis elment, mert szenvedélye volt, hogy elvigye az evangélium világosságát a pogányoknak. Amikor elkezdte hirdetni Jézus Krisztust a megfeszítettet, a Szent Szellem természetfeletti erővel jelent meg (lásd 1Korinthus 2:1-5). Ezt jelenti az Úrral való közös munka. Elmondjuk vagy kifejezzük azt, amit Isten belénk helyezett, Ő pedig jelekkel és csodákkal erősíti meg szavát.

Miért van szó félelemről és reszketésről? Mert a Lélek új útján való járás megtanulása ijesztő lehet. Az első alkalom, amikor felajánlod, hogy imádkozol egy beteg emberért, ijesztő lehet. „Mi van, ha nem gyógyulnak meg?” Mi van, ha mégis meggyógyulnak! Ha már úgymint betegek, mit veszíthetsz? Az első alkalom, amikor Jézus nevében imádkozol, írsz, beszélsz, az lesz a legnehezebb. De soha nem fogod megtapasztalni a Krisztussal való közös munka izgalmát, ha a félelmet a bizalom és a valóság elé helyezed.

Az asszony, aki tizenkét éve vérzett, sokat kockáztatott azzal, hogy Jézus-hoz fordult. Mint szertartásilag tisztátalan embernek, távol kellett volna tartania magát másoktól. Tömegben tolakodónak lenni törvénytelen és illetlen dolog volt. Mégis félelemmel és remegéssel kockáztatott mindent, mert gyógyulást akart, és tudta, hol kaphatja meg. Amikor megérintette a Megváltó ruhájának szegélyét, Ő hozzá fordult és azt mondta: „Légy bátor, bízzál leányom, a hited, a valóságról való meggyőződésed, bizalmad meggyógyított téged.” A gyógyulás egy létező valóság, mindenki számára elérhető. A valóságról való meggyőződés által férünk hozzá az Ő kegyelmi ajándékaihoz. De szerintem ez nem teljesen pontos, mert van, hogy szánkon sincs a szó, Ő már tudja, mire van szükségünk. Ő sokszor meglep, megajándékoz csak úgy, mert Ő szeret adni. Igazából Aput nem megérteni kell, hanem tudni, hogy Ő tudja, mi a jó nekünk, és engedni, hogy Ő tegye a dolgát, és én nem kell, hogy értsem Őt.

Voltam olyan összejöveleteken, ahol a hit úgy sistergett a levegőben, mint az elektromosság, és gyógyulások is voltak. Olyan helyzetekben is voltam, ahol én voltam az egyetlen imádkozó egy szkeptikusokkal teli teremben. Ki tudjátok találni, hogy melyik helyzetben volt több félelem és reszketés bennem? Most már kezdjük megérteni, hogy Pál miért bátorította a filippibelieket, hogy „az én távollétemben annál inkább”. Biztos vagyok benne, hogy jól érezték magukat, amikor a hatalmas Pál a városban volt. Hogyan is lehetne nem meggyógyulni, amikor a csodatévő zsebkendővel rendelkező férfi a közelben volt (lásd ApCsel 19:11-12)? De Pál nem a csodatévő ember, és nekünk nélküle is meg kellene tudnunk ezt tenni. Ezért mondja Pál nekik és nekünk is: „Tanuljátok meg ezt egyedül csinálni. Képesek vagytok rá! Nincs szükségetek rám vagy valami felkent fickóra, akinek feltűnő fehér fogai vannak és öltönye. Az Ő kegyelme az, ami felszabadítja az erejét. Isten az, aki benned munkálkodik.” És ismét, hogy ne akadjunk fenn, Pál két verssel korábban emlékeztet minket arra, hogy nem róla vagy rólunk vagy a felkent gyűrös evangélista fickóról van szó, hanem Jézusról, akinek a nevére „minden térd meghajol, mennyen, földön és föld alatt” (Fil 2:10).

Az üdvösség, akár gyógyulásról, szabadulásról vagy pénzügyi áttörésről beszélünk, bekövetkezik, a mindennapi szükségleteink meghajolnak a Megváltó Jézus neve előtt.

37.

Az üdvösség evangéliuma

Az üdvösség evangéliuma jó hír a bűntudatban élő emberek számára, mert feltárja Isten hatalmát, megbocsátását, gyógyítását, szabadítását, és ezek mellett örök életet is ad nekik alapból. Hívóként a jövő biztos Benne. Lelkünk egy az Úrral, elválaszthatatlanul összekapcsolódik vele és örökre megmenekült. Testünk és elménk azonban még mindig szenved, felháborodik, megbetegszik, legyengül, a világban egyelőre érezhető egy gonosz befolyás (1Jn 5:19). Az élet nehéz lehet. De a vereség nem az utolsó szó azok számára, akik a szellemben való járást választják. Jöhetnek rossz hírek, de a jó hír az, hogy győztesnél győztesebbek vagyunk az által, aki szeretett minket.

Az evangélium nem pusztán egy mennybe szóló jegy, és egy távoli örök élet ígérete. Az evangélium Isten ereje, hogy megáldjon téged az Ő üdvözítő és bőséges életével itt és most. Az üdvösség nem az örök életet jelenti, az örök életet a görög dzoé szó jelenti, ne keverd ezt össze. Tisztázzuk, mi az üdvösség, G 4992 'szótérion' jelentése: szabadítás, megmenekülés. Az üdvösség nem az örök életet jelenti, hanem különböző szokásokból, bűnökből, jellembeli torzulásokból, lelki és fizikai sebekből való szabadulást, és a végtelenségig folytathatnánk a felsorolást.

Az örök életet abban találod meg, hogy megismered Őt, és van kijelentésed, rémád a Szent Szellem által egy valóságról, ami meg fog veled történni a körülményeid ellenére. Az Ő üdvösségének jó híre azt hirdeti, és az az akarata, hogy egészséges vagy, bűntelen, sikeres, igaz és szeretett vagy. Ha nem vagy az, akkor ne hibáztasd Istent. Jézus azt mondta, hogy a tolvaj az, aki rabolni és pusztítani jön (János 10:10). A fejedben lévő ellenséges

gondolatok tesznek téged kudarcossá. A saját gondolataid rabolnak meg és pusztítanak. Erre mondta, hogy az Én gondolataim nem a te gondolataid. Az ember saját gondolatai önmagát korlátozzák be. Jézus gondolatai felszabadítanak, tágas helyet adnak. Az Ő akarata az, hogy mindenben boldogulj, mindenben jól legyen dolgod és légy egészséges, ahogy a lelked is boldogul, jó dolga van (3Jn 1:2).

Az evangélium kijelenti, hogy a Megváltó a kereszten teljes mértékben gondoskodott mindenről. Őbenne minden szellemi áldással megáldott téged. Nem kell kérned, bármire is van szükséged; benne már megkaptad. A Szent Szellem fog elvezetni minden igazságra önmagaddal kapcsolatban. Ő eleveníti meg az Isten beszédét, élő és ható lesz számodra, kétélű kard, ami teszi a munkáját, ami elkezdte a jó munkát be is fogja végezni.

Amikor megérted az Ő megváltásának jó hírét, az meg fogja változtatni az imádkozásodat. Ahelyett, hogy azt kérnéd Istentől, amit már megtett, az általa adott erőben és hatalomban fogsz mozogni és bátran hirdetni fogod Jézus királyi Nevét a te körülményeid felett. Ahelyett, hogy Istennel beszélnél a problémáidról, a problémáidnak fogsz beszélni a te Istenedről.

Ahogy növekszik benned a bizalom, hogy aki megment, az meg is tart téged, elhagyod a mentőcsónak kétes kényelmét, és visszatérsz a Titanicra, ahol a megváltás jó hírét viszed majd másoknak. Ráteszed a kezed a betegekre és meggyógyulnak. Szabadságot fogsz hirdetni a foglyoknak, és ők megszabadulnak. Azt fogod tapasztalni, hogy természetfeletti jelek és csodák követik majd ezt a jó hírt, bárhová is mész.

38.

Aki az Úrral egyesült, egy szellem Övele (1Kor 6,17)

A régi elkülönülés érzése megszűnt, egy új kapcsolat valósága jött létre. Új érzéseket és gondolatokat kaptál.

Amikor Andival egybekeltünk, az egyházi esküvő előtt elmentünk a polgárira, és amikor az anyakönyvvezető kimondta, hogy férj és feleség vagyunk, meglepődtem. Előtte menyasszonynak és vőlegénynek szólított minket, és igaz, hogy az is furcsán jó volt, de ez még furcsán jobb volt. Az igen kimondása előhozott számomra egy új, addig szokatlan kapcsolati megnevezést, és tartalmat. Andi a feleségem lett. Van feleségem. Ma reggel még nem volt feleségem. Hogy történhetett ez? Csak annyit mondtam, hogy „igen”. Ez csoda, ami az imént történt. Ez most komoly. Azt hittem, hogy álmodom, de nézzétek ezeket a mosolygó embereket. Úgy tűnik, meg vannak győződve arról, hogy házasok vagyunk, tehát házasok vagyunk.

Jézus egyszer arról az örömről beszélt, amely a mennyben kitör, amikor egy bűnös megbánja bűneit és eljön, hogy higgyen az örömhírben. Azt képzelhetnénk, hogy valami születésnapi partihoz hasonlót tartanak neki, de a valóságban ez olyan örömnep, mint ami egy esküvőt kísér. Ez egy új élet ünneplése, amelyet a Krisztussal való egyesülésben házasítottak össze. Egy megdöbbentőt mondok: igazából 2000 év óta minden ember ebben a szerelmes kapcsolatban van, de nem tudnak róla. Csak akkor érzékelhető ez a kapcsolat, ha elmondják az igazságot nekik. Akiben Krisztus szelleme van, az az Övé. Mindenki Isten hite van, Kegyelemből. Isten lakik az

emberben a Szent Szellem által, ezért mindenki az Övé.

Sokan közülünk várják a még eljövendő esküvői lakomát, de Jézus a menyasszonyáért tér vissza. Te már most is hozzá vagy házasodva. A Krisztussal való egyesülésed nem egy jövőbeli esemény, hanem egy jelenbeli valóság, amely abban a pillanatban kezdődött számodra, amikor először mondtál igent Jézusnak. Ez a valóság, egészen biztosan házasok vagytok.

Istennek az az akarata, hogy az legyen meg a földön, ami a mennyben. Nagy öröm lesz a mennyben egy megtérő bűnösön, aki rájön, hogy szüksége van arra, hogy megváltoztassa szándékát, gondolkodását és identitását.

Ha a mennyben nagy öröm van, akkor a földön élő emberben is nagy öröm van, mert benned van Isten Királysága, ami idő előtt jött el a földre. Ha megváltoztatod a gondolkodásodat arról, hogy ki is vagy, hogy igaz ember vagy, aki büntelen, és aki házasságban van Jézussal, nagy öröm lesz benned.

39.

Házasság Jézussal

Jézus azt mondta: „Én vagyok a szőlőtő, ti vagytok az ágak”, és az egyesülésünk e csodálatos megerősítéséből a zavarodott prédikátorok félelmetes leckéket vontak le arról, hogy levágják és tűzbe vetik őket. Húha! Lassítsatok! Ez olyan, mintha a nászutad közepén a válás miatt izgulnál. Nyugalom. Jézus nem hisz a válásban. Valójában utálja. Örökre vele maradtál. Amit Isten egybekötött, ember el ne válassza. Nézd meg újra ezeket a szavakat: „Én vagyok a szőlőtő, ti vagytok az ágak.” (Jn 15:5)

A Krisztussal való egyesülésed nem egy távoli esemény, hanem egy megvalósult tény. Te már Krisztusban vagy. Mivel nincs olyan része az ágnak, amely ne lenne része a szőlőtőnek is, bárki, aki hozzád ér, Jézust érinti. Amikor kezedet a betegre helyezed, az Ő kezét helyezed a betegre. Amikor kinyitod a szádat, hogy elmondd az Örömhírt, az Ő szavait mondod az Ő szájával.

Én már egy ideje házas vagyok, így ezt egyáltalán nem találok furcsának. Hozzászoktam ahhoz, hogy „egytestű” csapatban gondolkodom. A mi egytestű egységünk egy földi képe annak a lelki egységnek, ami minden hívőnek Jézussal van:

Azon a napon rájöttök majd, hogy én Apuban vagyok, és ti bennem vagytok, és én bennetek. (Jn 14:20)

bennetek van és ti benne vagytok. Bárhová mész, Ő is megy veled. Amikor elmész egy üzleti beszélgetésre, a Világegyetem Ura veled megy.

Kérdezheted: „Hogy lehet Jézus itt velünk, ha odafent van az Apuval?” Ez egy jó kérdés. Hogyan lehet Jézus egyszerre két helyen? Hogyan lehet egyszerre jelen minden hívőben?

Mielőtt Jézus visszatért a mennybe, azt mondta a tanítványoknak: „A ti javatokra van az, hogy elmegyek.” (Jn 16:7) Jézus azt mondta, hogy a Vigasztaló eljön majd, miután Ő elment, és jobb lesz nekünk vele, mintha Jézus fizikailag jelen lenne. Azt mondta: „Veletek voltam, és ez jó volt, de hamarosan bennetek leszek, és az még jobb lesz.”

A Szent Szellem a válasz arra a kérdésre, hogy hogyan tud Jézus egyszerre mindenkiel együtt lenni? A Szent Szellem az Apu megígért ajándéka, minden emberben benne él. Nehogy azt gondold, hogy egy szellemi lény beléd ugrik az által, ha elmondod a megtérő imát. Először is tisztázzuk, a Bibliában nincsen megtérő ima. A Szent Szellem az emberben él, csak nem tudtunk róla. A keresztény életünk arról szól, hogy felfedezzük, hogy mi kik is vagyunk és ki az Isten. Egy folyamatos gondolkodásmód-változáson megyünk át, és a Szent Szellem elvezet minden igazságra önmagunkkal kapcsolatban. Akié a Fiú, azé az Apu is, Jézussal együtt az Apu is benned él. Akié a Szellem, azé a Fiú és az Apu is. Ők egy elválaszthatatlan csapat.

Jézus azt mondta: „Nem hagylak benneteket árván.” Az árva az apátlan gyermek. Jézus azt mondta, hogy te nem leszel ilyen ember. „Az én Apám és én eljövünk hozzátok, és otthonra lelünk nálatok” (lásd János 14:23).

40.

Jóban-rosszban

Néhányan megértik ezt, de csak félig-meddig. „Persze, Isten velünk van, de néha nem. Jön és elmegy.” Igaz, hogy az Ószövetségben a Szent Szellem bizonyos időkben bizonyos emberekre szállt, de az akkor volt, és ez most van. Jézus azt mondta, hogy a Szent Szellem velünk marad és bennünk lakik (János 14:16-17). Otthon alatt az otthonát érti. Nem egy motelszoba vagy az Úr számára. Te a Szent Szellem két lábon járó, beszélő, élő, lélegző temploma vagy. Ő nem megy sehová.

Ha azt kérdezed, hogy a Szent Szellem akkor is veled van-e, amikor vétkezel, a válasz igen. Krisztus irántad érzett szeretete, és a veled való egyesülése erősebb minden bűnnél, vételnél, testi cselekedetnél.

A régi szövetség alatt a vétkezés egy gyors út volt a szétváláshoz. Ha vétkeztél, azt kockáztattad, hogy elszakítanak Isten népétől. Jézus azt mondta, hogy ha a kezed vagy a szemed bűnre késztesz, szabadulj meg tőle (Máté 5:29-30). Miért prédikálta Jézus az önmarcangolást a törvény alatt születetteknek? Mert abban a szövetségben, bár ez szörnyű, de értelme volt arról beszélni, hogy el kell távolítani azokat a testrészeket, amelyek megfertőzhetik az egész testet. Hála az Úrnak, a régi szövetség megszűnt. Nem törvény, hanem kegyelem alatt vagyunk és ez jó hír Krisztus testének tagjai számára.

Amikor vétkezünk, Jézus nem vág le minket, hanem tagjai maradunk a testének. Ez teljesen megváltoztatja azt, ahogyan a bűnre tekintünk.

Fogjam tehát Krisztus tagjait és egyesítsem őket egy prostituálttal? Soha! (1Korinthus 6:15)

A régi szövetségben a halálos rettegés tartott vissza bennünket a bűntől, az újban azonban a szeretet tart vissza bennünket. Nézzük meg újra Pál figyelmeztetését a prostituáltokról. A figyelmeztetés – ne tedd! – mögött az egyesülés meglepő és megnyugtató megerősítése áll. Pál azt mondja, hogy lehetséges, bár nem tanácsos, hogy Krisztus testének tagjai prostituáltakal egyesüljenek. Látjátok ezt? A földi házasságok megszakadhatnak és kudarcba fulladhatnak, de a Krisztussal való egyesülések megszakíthatatlan. A bűn nem tudja megtörni. A függőség nem tudja megtörni. A legostobább döntések, amiket valaha is hoztál vagy hozni fogsz, nem tudják megtörni.

Ezt nem úgy kell felfognod, mint egy kihívást, hogy megnézd, mit tudsz megúszni, hanem mint Krisztus abszolút elkötelezettségének megdöbbenítő kijelentését, hogy szeret téged, és kitart melletted, bármi történjék is. Ez az, ami megváltoztat minket – nem a szabály gyenge befolyása (nincs szabály; minden törvényes), hanem az Ő szeretetének elszánt szenvedélye.

Isten szeretete a legnagyobb erő a világegyetemben. A bűn elsorvad előtte. Amikor találkozol Krisztus rendíthetetlen és véget nem érő szeretetével, az megváltoztat téged. Nem akarsz többé vétkezni. E világ múltó örömei elveszítik vonzerejüket, mert megtaláltad a szeretetet, amely sokkal igazabb és jobb.

41.

Nincs több magányos szerelmes dal

A Krisztussal való egyesülés az első számú ok, amiért nekünk jobb, mint azoknak, akik a kereszt előtt éltek.

Akkoriban szerelmes dalokat írtak a vágyakozásról és a hiányról. „Kerestem azt, akit a szívem szeret, de nem találtam.” „Kinyíltam a szerelmem felé, de a szerelmem elment.” „Ahogy a szarvas a víz után sóvárog, úgy sóvárog a lelkem utánad, Istenem.” Megszakad a szívem, amikor keresztényeket hallok, akik vágyakozó énekeket énekelnek, és ezt istentiszteletnek nevezik. Gondolom, Jézusnak is megszakad a szíve. Hol vagy Uram? Én itt vagyok. Benned vagyok és te bennem vagy. Hová mentél?” Nem mentem sehová. Megígértem, hogy soha nem hagylak el.

Egyet kérek az Úrtól, ezt keresem: hogy az Úr házában lakhassak... életem minden napján. (Zsolt 27:4)

Hogy az Úr házában lakhass? Te vagy az Úr háza. Addig lakhatsz az Úr házában, amíg csak akarsz. Valójában egészen lehetetlen lesz, hogy máshol lakjatok.

Hogy lássuk, mennyire érted ezt, tegyél fel magadnak egy egyszerű kérdést: Hol van Isten? Ha arra gondolsz, hogy Isten valamilyen helyen van, hol van az a hely? Ott fent van, vagy odaát, vagy ki tudja, hol? Nos, azt hiszem, Isten bárhol lehet, de a jó hír azt hirdeti, hogy Ő benned van és

te benne vagy. A távolság elválasztásának minden elképzelését teljesen lerombolja ez a kinyilatkoztatás. Ő nincs messze és nem rejtőzik egy felhő mögött. Hogyan lehetünk ebben biztosak? Mert Jézus ezt mondta. „Bizony, Én veletek vagyok mindenkor.” (Mt 28:20)

A meghittség nem olyasmi, amire valaha is vágnunk kell. (Ő már velünk van.) Nem kell könyörögnünk Istennek, hogy szaggassa meg az eget és szálljon le. (Már megtette.) És soha nem kell attól félnünk, hogy árván hagy minket. (Megígérte, hogy nem fog.) A jó hír azt hirdeti, hogy most és mindörökké tökéletes egységben vagy az Úrral.

42.

Együtt születtünk

Először is tisztázzuk, nem Szent Lélek szerepel a görög eredeti szövegekben, hanem Szent Szellem. A G4151 'pneuma' szó jelentése: szellem (2Pt 1,21; Mt 1,18; Mt 3,16). A lélek szót G 5590 a görögben 'pszükhé'-nek írják (1Thessz 5,23; Mt 10,28; Jn 10,11). Isten Szellem. Nem Lélek.

A Szent Szellem a kulcs az egyesülésünk titkának megértéséhez. Tragikus módon a Szent Szellemet úgy festették le, mint a mennyei rendőrt, holott valójában Ő az, aki Isten szeretetét a szívedbe árasztotta. Isten a feltétel nélküli szerelmét kiöntötte a fizikai és lelki, szellemi életünk központjába. Ez múlt időben történt. A mi lényünk központi részében ott van Isten agapé szeretete. Ezért nincsen rossz, gonosz ember. Mindenkiben ott van ez a szeretet. Te tudsz szeretni, mert beléd lett töltve. Ez az igazság.

Nézd vissza a Jézussal való életed filmjét, és minden jelenet mögött a Szent Szellem rendező befolyását fogod találni. Mit gondolsz, ki volt az, aki először kinyilatkoztatta neked Jézust? Szerinted ki nyitotta meg a szívedet és ki a hit szerzője és a bevezetője benned, és miért tudod száddal Úrnak nevezni Jézus Krisztust? A Szent Szellem az oka annak, hogy ezt olvasod, és Ő az, aki meggyőz, elvezet téged minden igazságra, valóságra, amit Jézusról mondott. Ha eddig a vágyakozás és a magány régi szerelmes dalait énekelted, Ő a meghittség és a beteljesedés új dalait fogja neked adni. Röviden, a Szent Szellem a legjobb barátod, akit valaha is kaptál.

Vagy nem tudod, hogy mindannyian, akik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusra, az Ő halálába keresztelkedtünk meg? (Róm 6:3) A keresztségben megértjük a vele való egyesülésünket az Ő halálában.

Régebben azt hittem, hogy ez a vers a vízkeresztségről szól, de nem így van. Ez a vers a valódi keresztséget írja le, aminek a vízkeresztség csak egy újra játszása. Jézus Krisztusba kereszttelkedtél meg, egyesültél vele.

Megkeresztelni azt jelenti, hogy megmártani abban az értelemben, mint ruhát festékbe mártani. Fehér ruhát teszünk bele; bíborszínű ruhát veszünk ki. Valami ilyesmi történt veled, amikor a Szent Szellem által Krisztusba mártottál. Úgy mentél be, mint Ádám, úgy jöttél ki, mint Jézus. Mielőtt megkeresztelkedtél, elidegenedtél Isten életétől; utána az életadó szőlőtőhöz kapcsolódtál. Hogyan történt ez? Nem tudom. Kérdezd a Szent Szellemet. Ő az, aki ezt tette. Nem kell mindent kitalálnod ahhoz, hogy hasznot húzz belőle. Mondd neki: Köszönöm, Szent Szellem.

Tudom meglepő lesz, amit mondok, de nem mehetek el e mellett, és tudom, sokak kiakadását okozza, ellenben sokaknak áldást hoz ez a megértés, nézd meg, a Róma 6:3 azt írja, mindannyian átvettük, vagyis hatással lett ránk a Szent szellem bemerítése, „átfestése”, bemártása. Az Ő tulajdonságai mindenkiben benne vannak, csak nem tudunk addig erről, amíg nem ismerjük fel a valóságot. Minden emberben ott van a Szent Szellem, és az Ő természetét hordozza minden ember, nincsen eredendően bűnös természet Jézus Krisztus halála óta, mert Isteni természet részesei lettünk.

Mert ha az Ő halálának hasonlatossága szerint vele eggyé lettünk, akkor az ő feltámadása szerint is azok leszünk, vagyunk (Róm 6:5). Olyanok voltunk, mint a magok, amelyeket együtt ültettek el ugyanabban a földben, és együtt keltünk életre.

Ebben az igeversben van egy olyan szó, amely sehol máshol nem fordul elő a Bibliában. Ez a G4854 'szümphütos' szó, amelyet itt úgy fordítunk, hogy „eggyé, együtt született, együtt nevelkedett, természetük, eredetük hasonló”. Ez a legerősebb szó az egyesülésre, amit csak el lehet képzelni. Azt jelenti, hogy „együtt születünk” vagy „közös az eredetünk”.

Ezt a kapcsolatot megpróbálom magyarázni bővebben. Ez azt jelenti, hogy az egyes részek egyesülnek, hogy egyetlen egészet alkossanak. Az egyesülés legjobb illusztrációja az, amit Jézus mondott nekünk – egy szőlőtő és egy ág, két rész, amelyek egyesülve vannak és egy oszthatatlan egészet

alkotnak. A szőlőtő és az ág nem érthetők meg elszigetelten. Az a szőlőtő, amelynek nincsenek ágai, hajtásai, nem szőlőtő, és az ág, hajtás magában, amely nem része a szőlőnek, nem ág, csak egy száraz vessző. Az csak egy bot. A hajtás azért hajtás mert élő vessző. A Szőlőtő azért szőlőtő mert kiállnak belőle az élő hajtások. Egy. Nem két különálló dolog.

Mit jelent számunkra ez az összefüggő egység? Azt jelenti, hogy az életünket nem lehet Jézustól elszigetelten értelmezni. Rajta kívül semmit sem tehetünk. Nem tudunk gyümölcsöt teremni, nem tudunk növekedni, és nem tudjuk élni azt az életet, amire szükségünk lenne.

Amikor első apánk és anyánk elhagyta Istent, automatikusan elvágták magukat és születendő utódaikat az Élet fájától. Elvágták azt a köteléket, amely fenntartott minket, és az emberiség letört ággá vált, amely elszáradt és elpusztult. Jézus azonban halála és feltámadása által utat teremtett számunkra, hogy feltámadjunk a halálból az új életre. Ez az élet természetes következménye annak, hogy életerős egységben kapcsolódunk egymáshoz az Élő Szőlővel.

Minden a megértésen múlik.

43.

Az egyesülés gyümölcsei

A jó hír az, hogy semmit sem kell tennünk ahhoz, hogy ez az új élet megtörténjen, mert már megtörtént. Te egy új teremtés vagy, csak ezt nem mondták még el neked. Fentről születél, egy Isteni élet van benned, Isteni természet részese vagy. Ahhoz, hogy részesüljünk az Ő isteni természetéből, és ez számodra is érzékelhető valóság legyen, nem szükséges tenned semmit, mert te már abban az egységben élsz, amely már a tiéd. Mindig is a tiéd volt, csak nem vetted észre.

Talán azt mondd: „De én nem érzem. Nem érzem a kapcsolatot.” Ne bízz az érzésekben. Ne higgy annak, aki kijelenti, hogy „ágrólszakadt vagy”. Az örökkévaló szava igazabb, mint a pillanatnyi érzéseid. „De én küzdök azért, hogy gyümölcsöt teremjek.” Hagyd abba a küzdelmet. Nem az a feladatod, hogy gyümölcsöt teremj, hanem az, hogy hordozd azt a gyümölcsöt, amit Ő terem benned. Krisztusba vetett bizalmatok egyszerűségét ne veszítsétek el.

A mindennapi életutatok nem különböznek attól a kezdeti Isteni öleléstől, egyesüléstől, amit először értettetek meg és éltetek át. Szeretet Társulásban éltek. Mint a fa gyökerei, belőle merítsd táplálékodat és erődöt. Mint egy alapjaiból kiemelkedő épület, életed Krisztus teljes termetét teszi láthatóvá. Az Ő cipőjében állsz, szilárd vagy és tartásod van. A hála nyelve, amely ajkadról árad, pontosan tükrözi azt a benyomást, amit tanított neked.

Ő a szőlőtő. Hagyd abba a próbálkozást, hogy egy saját kis szőlőtő legyél. Jézus mindent megtesz.

Ő mindent megtesz és megtett érted, minden tőle függ. Engedd el az akarást, a görcsös ragaszkodást. A tény az, hogy egységben vagytok, egységben élték.

Azért, amiképpen vettétek Krisztus Jézust, az Urat, akképpen járjatok Ő benne. Mivel elfogadtad Krisztus Jézust Úrnak, élj vele egységben (Kol 2:6).

Ha a házas ember továbbra is úgy viselkedik, mintha egyedülálló lenne, lemarad a házasság áldásairól.

Hasonlóképpen, az a keresztény, aki nem merít a Krisztussal való egyesüléséből, sok áldást fog elmulasztani ebből az egyesülésből. Az új élet arra való, hogy megéljük; arra való, hogy kifejezzük és élvezzük olyan mértékben, ahogyan a Szent Szellem elvezet bennünket önmagunkkal kapcsolatban egy igazságra, valóságra. Csodálatosan könnyű változást élek át, mert nem én bogarászom a Bibliát, csak olvasom és a Szent Szellem elvezet közben a nekem szánt igazságra, amit megelevenít, és az Ige élővé válik számomra. Közben az Ige gyógyít, szabadít, levágja, szétzúzza, mint egy kalapács az emberi gondolatok erődítményét az agyban. Én nem teszek semmit sem. Csak bámulom a lapokat. A Szent Szellem szól hozzám egy szót és meggyógyul a lelkem. A lélekben sok seb van, sok torzulás, ezért Ő is sokszor szól hozzánk.

Hogyan hozzuk az Ő gyümölcsét az életünkben? Úgy, hogy nem próbálkozunk. A gyümölcs természetes módon növekszik (lásd Márk 4:26–28). Mi akadályozzuk ezt a folyamatot azzal, hogy megpróbáljuk a saját erőnk-ből és értelmünk-ből megteremteni a dolgokat. Ha így teszel, Izmaelt fogsz teremni. De tanulj meg az Ő szeretetére támaszkodni és bízz az Apuban, és akkor könnyedén jönnek a gyümölcsök. Mert könnyű ígát ígért.

44.

Az egység számos előnye

Adjunk hálát a mi Urunk Jézus Krisztus Istenének és Apjának! Mert a Krisztussal való egyesülésünkben megáldott minket azzal, hogy minden szellemi áldást megad, megadott nekünk a mennyei világban (Ef 1:3).

Lehet, hogy tudod, hogy áldott vagy az új életedben, de lehet, hogy nem tudod, hogy az áldásaid száz százaléka a Krisztussal való egységed eredménye. Nézzünk meg néhányat ezek közül az áldások közül, kezdve az örök élettel. Pontosan mi az alapja az örök életednek? Ez a Krisztussal való egyesülésed. Nem azért van örök életed, mert elmondtad a bűnösök imájának varázs-szavait. Azért van örök életed, mert eggyé váltál az Úrral és az Ő örök élete a te életed.

Pál azt mondta, hogy mindent elszenvedett, hogy mások „elnyerjék azt a gyógyulást, szabadulást, amely Krisztus Jézusban van” (2Tim 2:10).

Félrevezetjük az embereket, amikor az üdvösséget a mennybe vezető örök élet jegyeként adjuk el. Az üdvösség nem arról szól, hogy beültetünk egy mentőcsónakba, hanem arról, hogy Jézusban vagyunk (Ef 1:13). Különböző is, a mentőcsónakban lévőeknek nem igazán van megmenekülés-, örökélet-tudatuk. Őket még mindig ki kell menteni. Ezért szoronganak és félnek a mentőcsónak mentalitású keresztények. Bizonytalanságuk óceánján hanykolódva nincs biztosítékuk arra, hogy valóban örök életük van. Perverz módon jobban félnek az ítélet napjától, mint az átlagos, önmagukat bűnösnek gondoló emberek. Én nem. Én olyan biztos vagyok, mint maga a Megváltó. Nem félünk az elveszéstől, mert nincs kárhoztatás azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak (Róm 8:1). Isten kegyelme miatt szentek és igazak lettünk.

Hogyan van az, hogy szent népnek merjük magunkat nevezni? Azért, mert Jézus szent, mi pedig benne vagyunk. Pál azt mondta a Biblia legrosszabbul viselkedő keresztény csoportjáról, hogy „megszentelődtek Krisztus Jézusban” (1Korinthus 1:2). Te is rossz magaviseletű voltál. Mikor történt a megszentelődésed? Nem akkor, amikor részt vettél azon a szentségi lelkigyakorlaton. Akkor történt, amikor a Szent Szellem megmártózott benned. Néhány keresztény úgy tesz, mintha a szentségnek lennének szintjei, de csak egy szint van, és ez az Ő szintje. Jézus a te szentséged. Nem kell megizzadnod a szentséghez vezető utat, mert már a szentek közé vagy számítva.

Krisztus bűntelen volt, de Isten a mi kedvünkért osztozott a mi bűneinkben, hogy a vele való egyesülésben részesüljünk Isten igazságosságában (2Kor 5:21).

A Good News Bible nem a legvilágosabb fordítás, de abszolút eltalálja, amikor a megosztott igazságosság gondolatát közvetíti. Hogyan merészelhetjük magunkat igazságosnak nevezni? Mert a szőlőtő igaz, és megosztja igazságát az ágaival. Hogyan is tehetné ezt másképp? Mivel elválaszthatatlanul össze vagyunk kötve, értelmetlen egyfajta igazságosságról beszélni a szőlőtő számára, és egy másfajta igazságosságról az ágak számára. Mi ugyanolyan igazak vagyunk, mint Ő.

Ezek az újszövetségi kinyilatkoztatások meghaladják az ószövetségi próféták legmerészebb álmait is. Az olyan próféták, mint Ézsaiás és Jeremiás, az Igazságról beszéltek, és előre láttak egy igaz ágat. Nem tudták elképzelni, hogy az ág olyan szőlőtökévé válik, amely millió és millió kis igaz ágba szaporodik. Ők látták az eljövendő Krisztust, de nem látták az eljövendő keresztényeket, akik most az Ő életét és természetét hordozzák, és akik Krisztus Jézusban Isten igazságosságává lettek.

Az egyesülésünk áldásai sokrétűek, és még sorolhatnám. Sőt, fogom is. Pálhoz hasonlóan az az imám, hogy ti is „mélyebben megérthettek minden áldást, amely a Krisztussal való egyesülésben való életünkben van” (Filem 1:6).

Hogyan lehetséges, hogy a törvény követeléseitől mentesen élhetünk? Azok a pogány hívők, akik ebben a kinyilatkoztatásban jártak, megbotrán-

koztatták az első század zsidóit. „Kik ezek, akik a törvény minden áldását követelni merik, miközben figyelmen kívül hagyják annak minden átkát?” Mi a szőlőtő boldog, áldott ágai vagyunk, mert a szőlőtő a törvényt a mi nevünkben teljesítette be. Ez tényleg nem olyan bonyolult. Mivel a szőlőtő áldott, az ágainak is áldottnak kell lenniük.

Hogyan is lehetne ez másképp?

Mi a helyzet a mi tekintélyünkkel? Milyen alapon nevezhetjük magunkat fejnek és nem faroknak? Milyen jögon beszélhetünk viharokhoz, űzhetünk ki démonokat, és gyógyíthatunk betegeket? Most már mind együtt – azért, mert ahhoz vagyunk hozzákötve, akié minden hatalom a mennyben és a földön. Lehet, hogy a testünk itt van, de együtt űlünk Istennel a mennyben Krisztus Jézusban (Ef 2:6).

Azt olvastuk, hogy Jézus űl és várja, hogy ellenségei a lába alá kerüljenek (1Kor 15:25). Azt is olvassuk, hogy a békesség Istene hamarosan eltiporja a Sátánt a mi lábaink alá (Róm 16:20). Kinek a lába alá kerül tehát az ellenség? A miénk alá. Mivel egységben vagyunk azzal, aki legyőzte az ellenséget, már győztesek vagyunk Krisztus Jézusban. A mi feladatunk egyszerűen az, hogy eltapossuk.

Az előnyök listája még hosszan folytatható.

Őbenne van megbocsátásunk. Őbenne tökéletesek vagyunk. Őbenne Igazak vagyunk. Őbenne büntelenek, tiszták vagyunk. Őbenne Áldottak vagyunk. Őbenne Örök életünk van. Őbenne szabadok vagyunk. Őbenne meggyógyultunk. Őbenne Isten szeretett gyermekei vagyunk. Őbenne szeretve vagyunk és elfogadottak vagyunk. Őbenne egészségesek vagyunk. Őbenne kiválóak vagyunk. Őbenne szentek vagyunk. Őbenne bátrak és erősek vagyunk. Őbenne meggazdagodtunk. Őbenne több mint győztesek vagyunk. Megbékéltünk általa. Békesség, öröm, gondviselés és minden más a Jézus Krisztussal való egyesülésünk által jutott el hozzánk.

Mert a Krisztussal való egyesülésben mindenben gazdaggá lettetek... (1Kor 1:5)

Látjátok már? Az Úrral való egyesülésed miatt hatalmasan megáldott vagy. A szükségleteid nem az imádság, a böjt és a bibliatanulmányozás által teljesülnek. Nem is azáltal, hogy egy szolgálatban veszel részt, vagy arra a tanfolyamra jelentkezel. Bármire is van szükséged, a bőséges ellátottságod Krisztus Jézusban található.

Az én Istenem pedig minden szükségedet kielégíti az ő dicsőséges gazdagsága szerint Krisztus Jézusban (Fil 4:19).

45.

Az egyesülés célja

A Krisztussal való egyesülésünk áldásai sokfélék és csodálatosak, de elhalványulnak az egyesülés végső célja mellett, amely az ő életében való részesedés. Miért teremtett minket Isten? Azért, hogy részesülhessünk az Istenségben található bőséges és túlaradó életben. Azért lettünk teremtve, hogy szeressünk és szeretve legyünk és hogy élvezzük a közösséget azzal, aki teremtett minket.

Mert a te Teremtőd a te férjed – a Mindenható Úr az Ő neve... (Ézs 54:5)

Egyszóval, minden Jézusról szól. Jézus az egyesülésünk célja, és az egyesülés igazi tárgya is. Valójában Jézus az oka mindennek. Jézuson kívül megélt, kiélt élet nem elégít ki, és nem tartós. Csak benne élünk, mozgunk és van létünk. Jézus azért jött, hogy bőséges életet adjon nekünk, és ezt az életet benne találjuk meg. Megint csak lemaradhatunk róla, ha az ajándékokat az Adományozótól függetlenül keressük. Az örök élet például többet jelent, mint a régi, lerobbant élet, amit Ádámtól örököltünk. Ez egy teljesen új élet, amely Isten megismeréséből és a Szellem új útján való járásból származik. A régi és az új élet közötti különbség az elveszettség és a megtalálás közötti különbség. Egyszerűen nem lehet összehasonlítani. Jézus Krisztus óta minden ember megtaláltatott, de ezt csak akkor éled át, ha gondolkodásodban változás áll be. A Szent Szellem el fog vezetni minden igazságra, valóságra önmagaddal kapcsolatban is.

Amikor Pál azt mondta: „Krisztussal együtt megfeszítettem, és többé nem én élek, hanem Krisztus él bennem” (Gal 2:20), akkor örült a Jézussal való együtt keresztségének és feltámadásának. Ez egy olyan ember diadalmas

kiáltása, aki megtalálta a helyét a dolgok nagyobb rendjében. Pál megértette, hogy Krisztuson kívül nincs igazi élet, és aki a saját eszére és erőforrásaira támaszkodva próbál önállóan élni, az végül elveszíti valódi önmagát. De amikor az Ige leleplezi számodra a valódi identitásodat és értékességedet, akkor felfedezed, hogy ki is vagy valójában. Akkor élsz igazán.

46.

Az egyesülés evangéliuma

Talán eredetileg valamilyen szükség miatt jöttél Krisztushoz. Igazából mindenki valamit akar tőle, ez az igazság. Lehet, hogy gyógyulásra, megbocsátásra volt szükséged, vagy egyszerűen csak arra, hogy jegyet kapj a mennybe. Bármilyen szükséged is volt, Isten hűséges és nagylelkű. Vegyél az Ő kegyelmének bőséges kínálatából és légy áldott. De aztán készülj fel egy sokkal jobb dologra. Az Adományozó nagyobb, mint az ajándékai. Az Áldó végtelenül szeretetreméltóbb, mint az áldásai.

Az evangélium nem az Isten országa kincseinek reklámfüzete. Az evangélium az az izgalmas kinyilatkoztatás, hogy a lelked Szeretője örökre meg akarja osztani veled az életét házassági kötelékben. Azok számára, akik hisznek benne, az evangélium az az örömteli kijelentés, hogy most és mindörökké tökéletes egységben vagy vele. A nyugtalan vándorlás napjai véget értek, mert Krisztusban már megtaláltad örök nyugalmadat. Krisztusban már otthon vagytok.

47.

Fogadjátok hát el egymást, amint Krisztus is elfogadott titeket...

(Róm 15:7)

Amikor középiskolás voltam, lehetőségem nyílt arra, hogy keressek egy kis pénzt. Az egész osztály legpénzesebb diákja voltam, még a tanárok sem tudtak versenyt tartani a bevételeimmal. Ment a csencselés, és ez nagy lelkesedést váltott ki bennem. Ez volt az esélyem, hogy hírnevet és dicsőséget szerezzek, hogy kitörjek a tinédzser anonimitás gödréből. A suliban egy senki voltam, de a pénz és a szép ruhák, a sportkocsik megváltoztatták az embereket, közkedvelt lettem.

Ahhoz, hogy fenntartsam a kirakatot, a látványosságot, sok csacsiságot megcsináltam.

Körülbelül 5 évig én voltam a világ királya. Az osztálytársak pacsiztak velem, és a diákok, akiket alig ismertem, a nevemet suttozták, amikor elhadtam mellettük a folyosókon. A lányok telefonon hívogattak, kinyomozták a számomat, és felkínálták magukat. Néhány millió forint beszerzése után (1992-t írunk) kivívtam társaim tiszteletét. Elképzeld, milyen lökést ad egy ilyen teljesítmény egy fiatalember egójának.

Nem tartott sokáig. Amikor először letartóztattak, hírnevem kevesebb mint két nap alatt elillant, és kerültek, mint egy viperát, amikor kiengedtek. Hírhedt lettem. A rendőrségi ügyem vesztesévé változtatott. Az elfogadás magaslatáról az elutasítás mélypontjára zuhantam.

Ilyen az élet.

Mindannyian átéltük már az elfogadás magas és az elutasítás mélypontját. Társas lényként azzal az igénnyel teremtettünk, hogy elfogadjanak minket. Éhezünk az elismerésre és a jóváhagyásra. Isten azért helyezte belénk ezeket a szükségleteket és vágyakat, hogy aztán ōhozza forduljunk, hogy beteljesítse ezeket. Amikor nem így teszünk – amikor az elfogadás iránti igényünket rajta kívül próbáljuk kielégíteni –, akkor szó szerint eltékozoljuk az életünket. Az Ő elfogadásának valósága megszüntette azt a hiányt, vágyat, amit fiatalként éreztem.

48.

Mások elvárásai szerint élni

Ebben a világban az elfogadásnak ára van. Ha azt akarod, hogy elfogadjanak, teljesítened kell, ragyognod kell. Neked kell elsőként érkezned, és a legjobban öltözöttnek lenned. Nyereséget kell produkálnod és el kell adnod a terméket. Udvarolnod kell a lánynak, és meg kell nyerned a szülőket. El kell kápráztatnod az ügyfelet, és le kell nyugóznod a főnököt. Többet kell keresned, mint a diáktársaidnak. Más szóval, az elfogadásunkat mások határozzák meg. Ahhoz, hogy tiszteletet és elismerést nyerj, a mások által felállított szabályok szerint kell játszani. Meg kell felelned az ő normáiknak.

Élj így és az elfogadás iránti jogos igényed fogja meghatározni, hogy mit csinálsz, hol élsz, hogyan beszélsz, még azt is, hogy mit eszel, iszol és mit viselsz. Az életedet mások elvárásai fogják meghatározni. Erre gondolok, amikor azt mondom, hogy eltékozzunk az életünket. Az elfogadás iránti vágyunkban olyan tanfolyamokra iratkozunk be, amelyek nem igazán érdekelnek minket, olyan munkát vállalunk, amely kiszívja belőlünk az életet, és összebújunk azokkal, akik nem szeretnek minket. Emlékszem, egyszer beiratkoztam egy ejtőernyős tanfolyamra, mert tetszett egy lány, aki oda járt, de tériszonyom volt. Csak azért jártam és szenvedtettem magam a tanfolyamon, hogy megszerezsem a lányt. Jelentem: nem jártam sikerrel. Se vizsga se csaj.

Ha az elfogadás a mikulás csomag, akkor az elutasítástól való félelem a virgács. Az elutasítástól való félelem miatt unalmas, kockázat nélküli életet élünk, hallgatunk, amikor beszélhetnénk, és visszafogjuk magunkat, amikor ki kellene vágnunk magunkat. Az elutasítás elkerülésére irányuló vá-

gyunkban semmire sem vállalkozunk, olyan munkákhoz ragaszkodunk, amiket már kinőttünk, és senkivel sem barátkozunk.

A vágy, hogy az elfogadás magaslataira emelkedjünk, és elkerüljük az elutasítás völgyeit, az egyik legerősebb ok, amiért azt tesszük, amit teszünk.

49.

A csoporton belüli csoport

Minden ember alkotta vallás a teljesítményalapú elfogadás piacán mozog. Ez azon a hazugságon alapul, amely szerint meg kell dolgoznod azért, hogy elfogadhatóvá és Istennek tetszővé tedd magad. Be kell állnod a sorba, meg kell tenned, amit mondanak, és meg kell hoznod azokat az áldozatokat, amelyek éppen divatosak az elől lévőknél. Egyes gyülekezetek magatartási kódexeket írnak elő azért, hogy az emberek betartsák azokat, és elszámoltathatóságot szeretnének elérni. Mások, akik talán gúnyolódnak a szabályok leírásának ószövetségi gondolatán, nem haboznak ugyanolyan buzgalommal erőltetni a saját íratlan elvárásaikat, amelyek meghatározzák az „elfogadható” viselkedést. Mindkét esetben az újonnan érkezők gyorsan megtanulják, mit kell tenniük ahhoz, hogy „jó kereszténynek” vagy „közénk tartozónak” tekintsék őket. Akik megfelelnek, azokat szívesen látják (elfogadás!), míg akik nem, azokat marginalizálják (elutasítás!).

A teljesítményalapú elfogadás ördögi játék, amelyben nincsenek győztesek, csak rengeteg vesztes van. Azok, akik nem teljesítenek, senkiknek érzik magukat, míg azok, akik aranycsillagot kapnak, a végén messzebb kerülhetnek a kegyelemtől, mint amikor elkezdték. Ez akkor történik, amikor az emberek tapsal, egymás elismerésével nyomják el az Apu hangját, amely azt mondja: „Semmit sem kell tenned ahhoz, hogy tetszésemre legyél.”

Az élet győztese lehetnek annak legnagyobb vesztesei, ha függővé válnak a különlegesség érzésétől, amely a teljesítményből fakad. Ennek a márnak a keresésében feláldozzák magukat és a családjukat a teljesítmény oltárán. Még az is előfordulhat, hogy önmagukat az eredményeik, vagy keresztény nyelven szólva a „gyümölcsük” alapján határozzák meg. Szá-

mimádókká válnak, beszélgetéseik tele vannak utalásokkal arra, hogy Isten hány embert érint meg a szolgálatukon keresztül. „Isten valóban használ engem. Biztos vagyok valaki.”

Amikor a dolgok elmérgesednek és a sikerük elpárolog, már nem tudják, kik is ők valójában. „Azt hittem, hogy lelkész vagyok, de a szolgálatomnak vége. Ki vagyok én?” Ami úgy kezdődött, mint az elfogadás és az elismerés jogos keresése, végül megfosztja őket az identitásuktól.

50.

A rabszolgamunkának vége

Az elfogadás és a megerősítés piaca rabszolgapiac. Az irigységen és önző ambíciókon alapuló rendszert tart fenn. Emberteleníti mindazokat, akik élnek vele, és egy torz képet táplál mennyei Apuról, mint egy szeretetlen, pontozóbíróról.

Ahhoz, hogy véget vessünk ennek a rossz Istenképnek, elengedhetetlen, hogy az elfogadás evangéliumát hirdessük. Isten szeret. Mint minden, ami kegyelemmel jár, az Ő elfogadása, elismerése is ingyenes ajándék, amely egyedül Krisztus által jutott el hozzánk:

Az Ő kegyelme, kedvezése, jóakarata dicsőségének, véleménye dicséretére, amellyel elfogadottá, megajándékozottá, befogadottá tett minket a Szeretettben. (Ef 1:6)

Ő a mi életünk tervének építész. Az Ő szívének álma valósította meg Krisztusban való felnőtte válásunkat. Te Isten fia vagy és a szívedben viszhangzik Abba, Apám. Az Ő kegyelmi terve ünneplést érdemel, mert nagyon kedvelt és nagyon szeretett vagy. A Fia iránti szeretet az irántunk való szeretettel egyenlő. Az örömhír nem arról szól, hogy elmondod az embereknek, mennyire elveszettek, hanem emlékezteted őket arra, hogy mennyire szeretik őket.

Ez az igevers fantasztikusan jó hír azok számára, akik nem akarnak részt venni az elfogadás világi játékában. Nézd meg ennek a versnek az első részét.

Azt mondja, hogy „Az Ő kedvezése és jóakarató véleménye rólunk elfogadottá tett.” Az, hogy elfogad téged, az az Ő kegyelmének eredménye. Hát nem csodálatos?

De várjatok, ez még jobb lesz. Nézd meg a vers középső részét. „Elfogadott minket.” Az Ő elfogadására nem kell soha törekedned; már megvan. Micsoda megkönnyebbülés! Micsoda szabadság!

De várj, van még valami. Nézd meg a vers utolsó részét: „a Szeretettben”. Ez Jézusra utal. Isten elfogadása az Ő Fia miatt érkezett hozzád. Ha tehát tudni akarod, hogy mennyire vagy elfogadható Isten számára, akkor csak arra kell nézned, akit Szeretettnek hívnak.

Azon a napon, amikor Jézust megkeresztelték, egy hang a mennyből kijelentette: „Ez az én Szeretett Fiam, akiben kedvem telik, akiben gyönyörködöm.” (Mt 3:17) Tudod, hogy Jézus mennyi szolgálati sikert ért el, mielőtt Isten kimondta volna ezeket a szavakat? Semmit. Az evangéliumírók szerint Jézus egy áldott dolgot sem tett. Nem prédikált, nem gyógyított meg betegeket és nem támasztott fel halottakat. És Isten mégis azt mondta: „Meg vagyok elégedve vele.” Ez olyan elfogadás, amelyet a világ nem ismer. Ez a menny feltétel nélküli megerősítése.

51.

Mi tetszik az Úrnak?

Talán hallottad már a prédikátoroktól, hogy „találd ki, mi tetszik az Úrnak”, „meggondolván, mi legyen kedves az Úrnak” (Ef 5:10). Ezt általában az élet egyik kérdéseként tálalják, mintha a Bibliát kellene átfésülnünk, hogy megtaláljuk a választ, hogy aztán megtegyük.

Tényleg meg kell tanulnunk mindent, ami Istennek tetszik?

De mi már tudjuk, hogy mi tetszik az Úrnak. Ő mondta nekünk a Jordán folyónál. Ez Jézus. Semmi sem tetszik jobban az Apunak, mint a Fiú Isten. Jézus nem versenyzett az Apja elfogadásáért és elismeréséért. Ő nem áll versenyben a törvénnyel és a prófétákkal. Az átváltoztatás hegyén Péter három sátrat akart felállítani a különböző szolgálatok tiszteletére, de Isten a reflektorfényt egyenesen Jézusra helyezte:

Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik; hallgassátok meg Őt! (Mt 17:5)

És mit mond Jézus? „Jöjjetek hozzám mindazok, akik belefáradtak abba, hogy másoknak tetszeni akarnak, és mindazok, akik belefáradtak abba, hogy az elfogadás piacán forgolódnak, és én megnyugvást adok nektek” (lásd Máté 11:28).

52.

A kegyelem elfogadta az elfogadhatatlant

Amikor Jézus a földre jött, mindenkit megdöbbsentett azzal, hogy nem volt hajlandó az elfogadás játékát játszani. Akkoriban olyan szabályok voltak, amelyek nem a viselkedést szabályozták. Akkoriban etnikai hovatartozás és egészségi állapot alapján kizárták az embereket Isten közeléből. Ha például bűnös, idegen, leprás nő voltál, akkor nagyjából olyan messze voltál Istentől, amennyire csak lehetett. Aztán megjelent Jézus, és a bűnösök, idegenek, nők és leprások felé vette az irányt. Mintha az lett volna a szándéka, hogy megmutassa nekünk, hogy a kegyelem magasabb rendű, mint a törvény. Gondoljatok csak bele: A törvény kizár, de a kegyelem befogad. A törvény elutasít, de a kegyelem elfogad. A törvény vonalakat húz közénk és közéjük, de a kegyelem lerombolja a válaszfalakat.

Vagy törvény, vagy kegyelem. Melyiket részesíted előnyben?

Jézus mindenkit befogadott, aki hozzá jött: vámszedőket, prostituáltakat, rómaiakat, szamaritánusokat, szellemileg labilisakat, testi fogyatékosokat és gyermekeket. Még egy-két farizeussal is együtt vacsorázott. Képzeljétek csak el. Jézus még az intoleráns, vallási örülteket is befogadta.

Jézus elfogadta az elfogadhatatlant, és szerette a szerethetlent, hogy megmutassa Apja kegyelmes, elfogadó szívét. Isten nem akarja, hogy bárki is az elveszettség érzéseiben, gondolatában éljen. Az a vágya, hogy minden egyes gyermeke rájöjjön, hogy már otthon van, és átélje a hazaérkezés élményét.

Az evangélisták sokat beszélnek Jézus befogadásáról, de a jó hír azzal a bejelentéssel kezdődik, hogy Jézus befogadott már téged. Az Ő elfogadása az, ami a különbséget jelenti. A törvény szemében a bűn miatt alkalmat-

lanná váltál, de az Apu szemében a kegyelem által alkalmas vagy. Távol voltál, de Krisztus Jézusban közel kerültél, egy vagy Ővele. Elutasítottnak élted meg az állapotodat, de Ő elfogadottá tett téged a Szeretettben.

Hogyan történt ez? Úgy, hogy Jézus mindent odaadott neked ingyen. Jézus Krisztus benned él, ezért ugyanolyan elfogadott vagy, mint Jézus. Apunak ugyanúgy tetszel, mint Jézus.

Az Ő befejezett munkájában nyugodj meg, még akkor is, amikor a világ megpróbál visszacsábítani téged a versengés kultúrájába. Szabad vagy a Márta-féle szolgálati nyomásoktól, nem gyakorolnak rád kényszerítő hatást többé mások beszólásai, nem irányítanak többé „ez a te feladatod lenne” mondatok. És másokkal ugyanazzal a kegyelemmel bánsz, ahogy Jézus Krisztus téged fogadott.

53.

A kegyelem egyenlő az elfogadással

Isten kegyelme a kulcs az Ő isteni elfogadásának megértéséhez. Ha a kegyelemre csupán úgy tekintesz, mint egy belépőjegyre az Isten országába – ez juttat be a bejárati ajtón, semmi több –, akkor fogékony leszel arra a hazugságra, amely azt mondja, hogy meg kell dolgoznod azért, hogy Apu kedvében járj. Nyomást fogsz érezni arra, hogy bizonyítsd be az alkalmasságodat azzal, hogy megteszed mindazt, amit a keresztényeknek rendszeresen meg kell tenniük. „Gyümölcsöt kell teremned. Tanúságot kell tenned a szomszédaidnak. El kell menned minden gyűlésre, és támogatnod kell minden gyülekezeti tevékenységet.” Ez egyszerűen örültség. Ez nem különbözik attól, ahogy a világ működik. Ahelyett, hogy a menny kegyelmen alapuló szabadságát hoznánk a földre, a teljesítményalapú vallásunkat próbáljuk a mennybe exportálni. Képzeljétek el, mi történt? A mennyország nem veszi meg.

A kegyelem nem pusztán a bejárati ajtón juttat át; a kegyelem egészen a trónteremig visz, és leültet mennyei Apu jobbára. Érted, hogy ez milyen kegyelem? Értékeled azt a monumentális árat, amit Jézus fizetett azért, hogy elfogadhatóvá tegyen bennünket önmagunk számára? Ha valóban értékelnénk Krisztus áldozatát, nem mernénk azt a saját teljesítményünkkel meglopni.

Amit a magunk erejéből teszünk, semmi nem nyugözi le Istent. A mi legjobb tudásunk egyszerűen nem elég jó. Ez a törvény üzenete. De ez az, ami a jó hírt is jóvá teszi: Ő mindent megtett.

54.

Palacsinta keresztények

Elfogadottak vagyunk „a Szeretettben”. Egyesek ezt úgy értelmezik, hogy csak azért vagyunk Isten országában, mert van egy barátunk a magasban. Ez félrevezető. Olyan, mintha azt mondanánk: „Isten személyesen ki nem állhat téged, de Jézusnak tett különleges szívességből úgy tesz, mintha nem utálna téged.” Tudom, ez butaság. Mégis néhány keresztény betegesen aggódik, hogy ha Isten valóban ismerné szívük titkait, egy pillanat alatt kirúgná őket. Hogy elkerüljék a lelepleződést, olyan alacsonyan tartják az önértékelésüket, hogy akár palacsintának is nézhetnéd őket. Mások álarcot viselnek, mert félnek az elutasítástól. „Ha tudnád, ki vagyok valójában, nem szeretnél engem.” Nos, tudod mit? Isten jobban ismer téged, mint te magadat, és még mindig szeret téged. A valódi elfogadás alapja a tudás. Nem tudsz valakit igazán elfogadni, hacsak nem ismered őt, és Isten ismer téged. Ő mindent tud, amit valaha tettél, és mindent, amit valaha tenni fogsz. Ismeri a legsötétebb titkaidat, és minden csontvázat a legközelebbi szekrényedben. Tudja, mit tettél tavaly nyáron, és mit fogsz tenni jövő télen. És annak ellenére, hogy mindezt tudja, mennyei Apu még mindig örülten szeret téged.

Lehet, hogy aggódsz, hogy csalódást fogsz okozni Istennek. Ez nem fog megtörténni. Szó szerint lehetetlen csalódást okozni egy mindent tudó Istennek. Amikor hibát követsz el, meglepődhetsz – „Nem hiszem el, hogy ezt tettem” –, de Isten soha nem lepődik meg. Mivel Istent soha semmi sem érheti váratlanul, amit teszel, biztos lehetsz benne, hogy soha nem okozhatsz neki csalódást. Amikor megbotlasz, Ő tiszta kegyelemmel válaszol:

„Tudtam, hogy ezt fogod tenni, de ne aggódj, még mindig szeretlek.”

Jézus előre tudta, hogy Péter meg fogja tagadni Őt, és mégsem utasította el Pétert. Ehelyett szerette őt, és imádkozott érte. Jézus előre tudta, hogy Júdás el fogja árulni Őt, és mégsem utasította el Júdást. Éppen az árulás aktusában Jézus „barátnak” nevezte őt, jelezve, hogy még abban a sötét pillanatban is szélesre tárva maradt az elfogadás ajtaja.

Mi nem érdeklünk meg semmit ebből. Semmit sem tettünk azért, hogy kiérdemeljük az elfogadását. Ellenben bőven tettünk olyat, amivel kiérdemeltük volna a nemtetszését. A Biblia mégis azt mondta: Soha semmi nem választhat el az én szeretetemtől.

Jézus elfogadása megdöbbentő.

Semmihez sem hasonlítható a földön.

55.

Isten nem a munkaadó

Isten elfogadásának jó hírért nem sokan hirdetik. Sokkal inkább hallasz Isten magas követelményeiről, mint értelmetlen kegyelméről. Mintha Jézusnak lenne egy listája a pozitív tulajdonságokról, amelyeket az ideális menyasszonyában keres. „Jó szakácsnak kell lennie, mint Márta, és sok jó cselekedettel kell rendelkeznie, mint a Példabeszédek 31-ben szereplő nőnek. Legyen humorérzéke és élvezze a hosszú sétákat a tengerparton...”

Ez nevetséges. Jézusnak nincs listája, és ha lenne, egyikünk sem kerülne fel rá. Mégis sokan úgy viselkednek, mintha Jézus a teljesítményük alapján osztályozná őket. Összetévesztik az elítélő hangot a lelkünk Szerelmesével: „Mennyit imádkoztál a múlt héten? Öt percet? Ó, te jó ég! Nem gondoltam, hogy csalódnom kell benned.” A teljesítményalapú elfogadásnak ez a perverz képe különös helyzetet eredményezett: Miközben sok keresztény tudja, hogy Jézus a bűnösök barátja, azt nem tudják, hogy akkor ők is a bűnösök barátai. Továbbá nem úgy tekintenek magukra, mint Isten barátaira, hanem mint a szolgálóira.

„Én csak egy alázatos ajtónálló vagyok az én Uram házában.” Nem, nem vagy az. Jézus nem azért szenvedett és halt meg, hogy növelje a mennyei házi személyzet létszámát. Egyáltalán mi a fenének van szüksége Istennek szolgálókra? Az, aki a világegyetemet megteremtette, képes mindent maga is elvégezni. Atya nem az isteni munkaadó; Ő a mennyei Atya, aki szeret téged. Ezt feltétlenül meg kell értened. Teljesen elfogadott vagy Isten által, és az Ő isteni korlátlan örömeiben sütkérezel. Életed célba ért, elfogadott vagy, nem kell futnod valami után, mert már mindent megkaptál.

56.

A valódi értéked

A teljesítményalapú elfogadás piacán az értékedet bármely szervezet számára az határozza meg, hogy mennyit tudsz termelni. Azok kapják az elismerést, akik eredményeket érnek el. De Isten országában az értékedet az határozza meg, aki elfogadott téged. Értékedet nem az eredményeid vagy a gyümölcsleid, hanem Apu feltétel nélküli elfogadása határozza meg.

Isten elfogadott téged! (Addig fogom ezt a dobot ütni, amíg nem kapok 100 „Ámen”-t a kommentekben.) Akár ezer prédikációt prédikálsz, akár egyet sem, mennyei Apád alaposan elégedett veled. Semmi olyat nem tehetsz, amivel még elégedettebbé tehetnéd, mint amilyen már most is. Ahogyan a jó cselekedeteid sem tesznek téged Istennek tetszőbbé, úgy a rossz cselekedeteid sem tesznek kevésbé tetszővé. Ha kiabálsz a gyerekekkel és veszekszel a házastársaddal, akkor is elfogadott vagy. Lehet, hogy békét kell kötnöd a családdal, de Jézus miatt már örök békességed van Istennel.

Ez annyira idegen a neveltetésünktől, hogy nehezen hisszük el. „De én egy totális kudarc vagyok. Nézd meg, mekkora zűrzavart csináltam az életemből.” Isten pedig így válaszol: „Te az én szeretett gyermekem vagy, és nagyon elégedett vagyok veled.”

Apu szerető megerősítése teljesen ellentétes ennek a megtört világnak a hibakereső üzeneteivel. Állandóan azt mondják nekünk: „Nem vagy elég jó. Nem vagy elég okos, elég magas, elég gazdag vagy elég menő. A fogaid nem elég fehérek vagy nem elég egyenesek. A bőröd nem megfelelő színű, a tested nem megfelelő alakú, és rossz a szagod.” Ha elég sokáig hallgatod

ezt a badarságot, a végén egy szerencsétlen roncs lesz. Fogékonyá teszed magad a reklámozók és a tv-shop árusok csábító hazugságaira.

Ha megfelelő értékelést akarsz kapni a valódi lényedről, ne nézd meg a tanulmányi bizonyítványodat vagy az önéletrajzodat, és semmiképpen ne nézz a tükörbe. Ehelyett nézz a keresztre. Jézus jobban szeretett téged, mint a saját életét. Ez az evangélium üzenete, és ez a gyógyír a rengeteg lelki sebre, az alacsony önbecsülésre, és az elutasítás minden formájára.

Értsd meg, hogy különböző hangok versengenek azért, hogy meghallgasd, és neked kell eldöntened, hogy kire hallgatsz. Az egyik oldalon ott vannak a megtört emberek, akik hazugságokat beszélnek rólad, amelyek valójában többet mondanak a saját megtört mivoltukról, mint a tiédéről, a másik oldalon pedig ott van a mindenható Isten, aki kijelenti, hogy feltétel nélkül elfogad téged. A világ hibát talál benned, és nem tesz semmit, hogy segítsen, de Isten azt mondja: „Az enyém vagy”, és kiárasztja kegyelmét.

Kire hallgatsz majd?

57.

Az elfogadás felemel minket

Ha tudod, hogy Isten elégedett veled, függetlenül a produktivitásodtól, az megszabadít a teljesítménykényszertől. Ha hallottad, hogy Isten „Igen”-t mondott neked, az képessé tesz arra, hogy „Nem”-et mondj a fáraó ostromzó, rabszolgahajcsár, egészségtelen követeléseire. Ha eddig két végén égetted a gyertyát, hogy előbbre juss, Isten elfogadásának kinyilatkoztatása a nyugalom helyére visz. Ez leszállít a körhintáról, és leültet a zöld legelőkre.

De ez nem jelenti azt, hogy tétlenkedni fogsz. Akik az Úrra várnak, azok erejük megújul (Ézs 40:31). Paradox módon azok, akik megszabadultak a termelés szükségességétől, gyakran a legtermékenyebb emberek. Ez azért történik, mert a másik szeretetteljes elfogadása a legjobbat hozza ki belőlünk, különösen, ha a másik valaki különleges.

Talán volt már olyan kellemes élményed, hogy a legszebb lány a szobában, vagy a legjobb férfi a házban elfogadott. Ez az az izgalom, amikor egy magasabb szintre emelkedünk. „Tényleg?! Engem választottál? De hiszen messze nem vagy az én súlycsoportom.” Bármilyen szép is ez, elhalványul ahhoz a felemelő érzéshez képest, ami abból fakad, hogy az ég és a föld Teremtője elfogad. Az Ő kegyelmének dicsőségére kiemeltek az agyagból, és vele együtt a mennyekben ültettek. Beszéljünk a felfelé irányuló mobilitásodról.

Ilyen Istennel az oldalunkon hogyan is veszíthetnénk? (Róm 8:31b, The Message)

Amikor felismered, hogy Isten érted van, az bátorságot ad neked. Elkezdsz büszkélkedni, de nem gögből, hanem magabiztosságból. „Isten az

én oldalamon áll. Hogyan veszíthetnék?” Szent hivalkodással mész be az oroslán barlangjába, és félelem nélkül nézel szembe a kemencével. „Isten velem van. Nem fogok megégni” (lásd Ézsaiás 43:2).

Azok a helyzetek, amelyek a munkatársaidat megfélemlítik, a legkevésbé sem fognak zavarni téged. Teljesen nyugodtan fogsz a teljesítményértékelések és az interjúk bizottságai elé állni, anélkül, hogy kétségbeesetten le kellene nyugözni őket. „Az előléptetésem az Úrtól származik. Ha ezek a srácok ezt látják, remek, ha nem, az az ő bajuk.” Apu jóváhagyásának biztonságában nem fog zavarni, hogy a szolgálatod virágzik-e vagy bukdácsol. „Ez úgyis az Ő gyülekezete. Én csak örülök, hogy szerepet játszhatok benne.”

De a jó hír az, hogy nem fogsz elbukni. Hogyan is tudnál? Ha biztos vagy abban, hogy Apu abszolút örül neked, akkor már úton leszel felfelé!

Nagyszerű látványban lesz részed!

Csatlakozni fogsz a magasba emelkedő repülőkhöz, amelyek magasra szárnyalnak. Itt nem az önbizalomból fakadó felhatalmazásról van szó, hanem Isten hatalmas kegyelmének isteni és felemelő hatásáról.

Azok a fiak és leányok, akiket Apu kegyelme feltöltött, úgy ragyognak, mint a csillagok (Fil 2:15). Az Ő szeretetétől felemelt szárnyakkal szállnak fel, mint a sasok. Versenyeznek a lovakkal és járnak a vízen, élő tanúságtételek az Ő isteni elfogadásának energizáló erejéről.

58.

Az elfogadó gyülekezet

Az isteni elfogadás meg fogja változtatni a világot, de előtte meg kell változtatnia az egyházat. Az egyház túl sokáig az elutasítás, az ítélet és az elítélés helyeként volt ismert. Ez a kegyelem és a törvény keveredésének és a részleges evangélium hirdetésének elkerülhetetlen következménye. Ez a vegyes üzenet félelemmel tölti el Isten gyermekeit mennyei Apjukkal szemben, arra készíti a szenteket, hogy Isten országa peremén meghúzódjanak. A rossz Istenkép üzenete képzeletünkben Isten Szeretet arcára homlokráncolást fest.

El tudjátok képzelni, hogy az APU Isten ráncolja a homlokát Jézusra? Természetesen, nem. Akkor rátok sem ráncolja a homlokát.

A régi szövetségben azért a napért imádkoztak, amikor az Úr felragyogtatja az arcát, kedves lesz hozzátok és békességet ad nektek. A jó hír az, hogy mi most ezt a napot éljük.

teljes arccal ránc néz és galaxisnyi mosollyal ragyog rátok. Te vagy a szem fénye és Ő énekelve örül neked.

Amikor ezt meglátjuk, átéljük akkor az átalakít minket a barátságatlan egyházból, ami vagyunk, az elfogadó egyházzá, amire meghívást kaptunk. „Fogadjátok el egymást, ahogy Krisztus is elfogadott titeket.” (Róm 15:7) Képzeljük el, ha ezt tennénk. Nem tudnánk kizárni a csőcseléket és a csonka-bonkákat a gyülekezeteinkből és a közösségünkben. Ehelyett ilyen üdvözlő hirdetéseket kellene kezdenünk:

Különlegesen üdvözljük azokat, akik egyedülállóak, házasok, elváltak, melegek, piszkosul gazdagok, feketék, romák, drogosok, piások, büszkék, tolvajok. Külön üdvözljük azokat, akik szegények, mint a most szabadult rab, soványak, mint a hét szűk esztendő. Akkor is szívesen látunk, ha „csak nézelődsz”, ha most ébredtél fel, vagy ha most szabadultál a börtönből. Nem érdekel minket, ha református vagy katolikusabb vagy mint a pápa, vagy a gyermeked keresztkedése óta nem jártál templomban. Külön üdvözljük azokat, akiknek le kéne fogyniuk néhány kilót, akik szerint a Föld lapos, akik túl sokat dolgoznak, akik nem tudnak olvasni, vagy akik azért jöttek, mert a nagymama a városban van és templomba akart menni. Külön üdvözljük azokat, akiknek most jól jönne egy ima, akik háromszor elváltak, akiknek gyerekkorukban lenyomták a torkán a vallást, vagy akik eltévedtek, és véletlenül itt kötöttek ki. Üdvözljük azokat, akik feleséget, férjet jöttek keresni maguknak. Üdvözljük azokat, akik zsebelni vagy lopási szándékkal jöttek. Szeretettel várjuk azokat, akik gyógyulóban vannak vagy még mindig függők. Ha az összes pénzedet a szerencsejátékra költötted el, akkor is szívesen látunk itt. Szeretettel várjuk a turistákat, a keresőket, a kételkedőket, a vérző szívűeket... és téged is. Isten hozott itt-hon!

59.

Az elfogadás evangéliuma

A szabadságot az Apu elfogadásában találjuk meg. Amikor minden kétséget kizáróan tudod, hogy te vagy az Apu öröme, akkor megszabadulsz attól, hogy másoknak tetszeni akarj. A teljesítménykényszer megszűnik, és az emberek szentségtelen elvárásai nevetségesnek fognak tűnni. Apu elégedett veled. Semmit sem kell bizonyítanod! Ha az elutasítás gondolatai megfordulnának a fejedben, gond nélkül el fogod őket vetni. Isten érted van! Ki lehet ellened?

Apu kedvezésében bízva bátorrá válsz. Ellenségeid jelenlétében fogsz vacsorázni, és nevetni fogsz a csapásokon. Táncolni fogsz a körülmények hullámain és amikor az élet tüze próbára tesz, nem fogsz megégni. Az evangélium nem felhívás arra, hogy fogadjátok el Jézust; ez az a megdöbbenő bejelentés, hogy Ő elfogadott benneteket. Bár a törvény azt mutatja, hogy lehetetlen elfogadhatóvá és Istennek tetszővé tenned magad, az elfogadás evangéliuma kijelenti, hogy Krisztusban az örökkévalóság számára elfogadhatóvá lettél téve. Semmi, amit teszel, nem tehet téged többé vagy kevésbé kedvesebbé Isten számára, mint amilyen már vagy. Mindez az Ő kegyelmének dicsőségére szolgál.

60.

„Jézus Krisztus testének áldozata által egyszer s mindenkorra megszentelődtünk.” (Zsid 10:10)

Ha elutaznál a mennybe, hallanád az angyalokat kiáltani: „Szent, szent, szent a mindenható Úr Isten. Isten szent, de mi a szentség? Sok éven át azt hittem, hogy tudom. Aztán rájöttem, hogy amit én szentségnek gondoltam, az közel sem írja le az Urat. Amikor rájöttem, mit jelent valójában a szentség, megdöbbsentem. Kezdtem megérteni, miért énekelnek az angyalok. Az igazi szentség lélegzetelállító felismerés, amit még nem láttunk meg.

Mégis a legtöbb keresztény nem tudja, mi az. Tudják, hogy szentnek vagy megszenteltnek kellene lenniük, de a szentségnek egy utánzatát kínálják nekik, amely csak árnyéka az igazinak. Azt mondták nekik, hogy a megszentelődés olyan, mint az edzőtermi tagság. „Be kell iratkozni, elköteleződni, és dolgozni érte. Ne várjatok azonnali eredményeket – mondják az edzőtermi oktatók –, mert a szentté válás folyamata fokozatos fejlődési munka. Időbe telik, és nincs garancia arra, hogy valaha is sikerülni fog. De továbbra is járjatok a bibliáórákra, és dobjátok a pénzt a kosárba, mert szentség nélkül senki sem fogja látni az Urat.”

A szentségre való törekvésben egész mozgalmak indultak el, és számtalan prédikáció hangzott el, de egyiknek sem sikerült szentté tenni bárkit is.

Mi tehát a szentség és hogyan érhetjük el?

61.

Mi a szentség?

A szentségnek számos meghatározása létezik. Egyesek szerint a szentség a bűn elkerülését jelenti. Ez a meghatározás a Biblia első néhány könyvében található ószövetségi törvényen alapul. A törvény tartalmaz egy listát azokról a dolgokról, amelyeket nem szabad megtenni, megérinteni és megenni. Akkoriban, ha tiszta akartál maradni, kerülnöd kellett a nyírt szakállat, a tetoválásokat, a szalonnát és a leprásokat.

A modern világban az érinthetetlen dolgok listája változik, de ugyanazt az alapszabályt még mindig betartják: ahhoz, hogy szent legyél, távol kell tartanod magad a beszennyező bűntől. De a szentséget a bűn kerüléseként definiálni olyan, mintha a fényt a sötétség hiányaként definiálnánk. Technikailag igaz, de ez egy rossz definíció. Valójában nem mondja meg, hogy mi a szentség. Nem írja le azt az Istent sem, aki már jóval azelőtt szent volt, hogy létezett volna bármilyen bűn, amit el lehetett volna kerülni. Kezdetben nem volt bűn és Isten akkor is ugyanolyan szent volt, mint ma. Maku-látlan volt, mielőtt még nem voltak hibák.

Mi tehát a szentség? Egyesek szerint az, hogy elkülönülünk a világtól. „Azt jelenti, hogy kiemelkedünk közülük és elkülönülünk tőlük.” Oké, de ez megint csak gyenge meghatározás. Olyan, mintha Istent úgy írnánk le, hogy Ő „nem az ördög”. Ez az értelmezés azt az elképzelést is közvetíti, hogy Isten allergiás a bűnre, ami nem igaz. Az Ő szent kegyelme nagyobb, mint a mi szentségtelen bűneink.

„De nem azt mondták Jézusról, hogy szeplőtelen és elkülönül a bűnösök-től?” (lásd Zsidókhhoz írt levél 7:26). Így volt, és mégis a bűnösök barátja

is volt. Az Ő szíve a tisztátalanokért volt, az egészségtelenekért, és az istentelenekért. A probléma sok szentségprédikációval az, hogy barátságatlanná tesz bennünket a bűnösökkel szemben. Jézussal ellentétben mi nem töltünk velük időt. Nem merjük. Még elkapnánk valamit. Vannak „világi bűnös” barátaid kedves hívő testvérem, vagy csak a gyülekezeti tagokkal jársz össze?

„A szentség azt jelenti: ‚odaadásra méltó’. A szent Isten méltó az imádatunkra.” Igaz, Isten méltó és mégis a Biblia azt mondja, hogy az angyalok is szentek. Vajon imádnunk kellene őket? A szentek is szentek. Vajon imádnunk kellene magunkat?

Látod a problémát? Nem igazán tudjuk, mit jelent a szentség. És ha nem tudod, mit jelent a szentség, hogyan fogod betartani azokat az újszövetségi utasításokat, hogy „szentek legyetek”?

Hogyan fogod valaha is látni az Urat?

Oké, eleget táncoltunk e téma körül. Itt az ideje, hogy a szentség valódi jelentésére összpontosítsunk.

A szentség teljes jelentése

A szentség teljességet jelent. Ha azt mondjuk, hogy „Isten szent”, az az Istenségben áradó teljességre, szépségre és bőséges életre utal. Istennek semmi sem hiányzik. Ő önmagában töretlen, sértetlen, tiszta, teljes és tökéletes. Ő az oszthatatlan Egy, teljesen önellátó, és a tökéletesség képe. Amikor az angyalok azt éneklék, hogy „Szent az Úr”, akkor nem a szabálykövetésért vagy a bűnök elkerülése miatt csodálják Őt. Az Ő tökéletességének teljességét csodálják. Istent az Ő szentségének szépségében imádni annyit jelent, mint megdöbbenni az Ő fenségességének végtelen kiterjedése és nagyságrendje előtt.

Azt jelenti, hogy elveszünk az Ő gyönyörűségének határtalanságában.

A szentség nem Isten jellemének egy aspektusa; ez az egész csomag dicsőséges egységben. Ez az a jelző, amely minden más tulajdonságot megelőz.

Ezért Isten szeretete szent szeretet; ez a Szentháromság teljes és féktelen szeretete, amely kiáradt az emberiség szívébe. Az Ő igazságossága szent igazságosság; ezért nem megcselekedni kell szentségét, és nem helyes viselkedéseket kell csinálnod, hanem természetes módon árad belőled, mert harmóniában vagy Ő veled és önmagaddal, ezért képtelen vagy másként cselekedni. Az Ő öröme szent öröm; ez az a tiszta és árnyék nélküli öröm, amely az Ő szeretetének és jóságának minden megnyilvánulását kíséri.

A szentséget nehéz felfognunk, mert még soha nem láttunk hozzá hasonlót. Jobban ismerjük a mi szükségleteinket, mint az Ő teljességét, a mi összetörtségünket, mint az Ő teljességét. Amikor a Zsidókhöz írt levél írója azt mondta: „Szentség nélkül senki sem látja meg az Urat”, nem fenyegetőzik, hanem egy tényt ír le (Zsid 12:14). Csak egy kérdés: Akkor miként tudsz hozzá beszélni, hozzá fordulni „megtérni”, ha csak a szentek láthatják arcát, érezhetik át a jelenlétét? Az első kapcsolatfelvétel akkor hogyan jött létre? Mi volt az alapja?

A válaszom egyértelmű, mindenkit szentnek tart Ő, mert Ő lakik bennünk, aki szent. Szentség nélkül nem láthatjuk, érezhetjük Őt. De a szentség bennünk van, nem nélkülözzük a szentséget. Nincsen többé „szentség nélkül”.

A beteg és megtört világban szerzett tapasztalataink nem készítettek fel bennünket arra, hogy kapcsolatba kerüljünk Valakivel, aki egészséges és egész. Még csak nem is ugyanazt a nyelvet beszéljük. A mi anyanyelvünk a hiány és a vágyakozás nyelve, de Jézus a bőséges élet nyelvén szólva jött. „Legyetek tökéletesek” – mondta a Szent. A „tökéletes” szó azt jelenti, hogy „teljes” vagy „kifejlett”, azaz „egész”. Jézus azt mondta: „Legyetek teljesek, ahogyan mennyei Apu teljes.” Arra az életre hívott minket, ami az Övé.

62.

A Szent életének szent élete él benned

Jézus az egyetlen közülünk, aki büntől mentesen élt. A bukott emberiség roncsai között a teljesség és az egészség világitótornyaként járt.

Jézus nem ismert bünt, mégis a Zsidókhoz írt levél írója azt mondja, hogy „engedelmességet tanult” és „tökéletessé lett”. Ez ellentmondásként hangzik, mintha Jézus engedetlen bűnösnek kezdte volna, de végül jó lett. Talán beiratkozott valamelyik megszentelő tanfolyamra, és megizzasztotta magát a büntelenségig. Nem, ez nem így történt. A Zsidókhoz írt levél írója azt mondja, hogy Jézus szolgálatának teljes szépsége és célja csak a kereszten valósult meg. Mielőtt meghalt, a szolgálata nem volt teljes vagy tökéletes. De a kereszten minden, aminek meg kellett történnie a megmentéshez és megszenteléshez, beteljesedett:

Később, tudván, hogy most már minden befejeződött, és hogy az Írás beteljesedjen, Jézus azt mondta: „Szomjazom”. Amikor megkapta az italt, Jézus azt mondta: „Elvégeztetett.” Azzal lehajtotta a fejét, és átadta a szellemét. (Jn 19:28,30)

Nézd meg, milyen szavakkal írja le Jézus szolgálatának csúcspontját ez a szakasz: teljesedett, beteljesedett, befejeződött. Ha Krisztus a te életed, akkor a te szentségre való törekvésed leírására is ezt a fajta nyelvezetet kellene használnod: befejezett, beteljesedett, bevégzett. Nem kell dolgoznod azért, hogy szentté válj; szentté lettél Jézus befejezett, beteljesedett és bevégzett munkája által a kereszten:

Mert egy áldozat által örökre tökéletessé tette a megszentelteket. (Zsid 10:14)

Megdöböntő dolog történt. Az Ő akaratának egy cselekedete, és az Ő testének áldozata által megszentelődöttél örök időkre. Ez volt az Ő szolgálatának célja. Őt a vétkesek közé számították, hogy ti a szentek közé számítsatok.

Az egész történelemben csak egyetlen embernek sikerült megszentelődnie, és Ő ezt megtette a mi nevünkben is, mindenkiért. Jézus azt mondta: „Én megszentelem magamat, hogy ők is valóban megszentelődjenek.” (Jn 17:19)

Jézus mint főpap a kereszten vált tökéletessé?

Igen! Akkor te valóban megszentelődöttél. Olyan vagy, mint az ifjú házas, aki a nászút első napján felébred, és azt mondja: „Nem érzem magam házasnak – ez az egész új nekem –, de a tegnap történtek miatt biztos házas vagyok.” Ez nem egy fokozatos folyamat, amely sokévnnyi lassú, fáradságos önfejlesztést igényel. Ahogyan házas vagy, vagy nem házas, úgy vagy szent vagy szentségtelen. Nem akkor válsz szentté, amikor kimondod vagy felismered, hogy szent vagy. A szentséget minden ember megkapta, függetlenül attól, hogy tett-e érte valamit. Nem a megvallásod tett téged szentté. Jézus ajándéka ez.

„Tényleg? Ezt nem biztos, hogy el tudom hinni, Pál.” Nos, a jó hír számodra az, hogy a hitetlen házastársat a másik megszenteli.

„De én nem érzem magam szentnek, sőt, kifejezetten szentségtelennek érzem magam.” Hagyd abba, hogy az érzéseid alapján élsz, és igazítsd a gondolkodásodat Isten igéjéhez. Menj el és kutasd a görögöt és a fogalomtárat, ha kell, és ismerkedj meg a szentség új megfogalmazásával. Te nem egy szálnalmas bűnös vagy, akinek szüksége van a megszentelődesre; te egy szent vagy és a Szent Szellem temploma. El tudod képzelni, hogy a Szent Szellem egy szentségtelen szemétdombon lakik?

Természetesen nem. Mégis benned él.

Neked szentnek kell lenned.

„Azt mondtad, hogy a szentség teljességet jelent. De én egy tönkrement családból, és egy tönkrement házasságból származom. Úgy érzem, hogy nem vagyok teljes.” Egy férj vagy feleség nem tesz teljessé téged, és a gyermeknevelés sem. Szentségtelen nyomást helyezünk másokra, amikor elvárjuk tőlük, hogy megtegyék azt, amire csak Isten képes.

„Őbenne vagytok teljesek.” (Kol 2:10)

Jézus tett teljessé téged. Megtört voltál, de benne egész vagy. Hiányban voltál, de Krisztus miatt semmi jóban sincs hiányod. Az életed bűnös rendetlenség volt, de Ő szépséget adott neked hamu helyett. Hát nem jó hír ez?

63.

Gyakorlati szentség

A gyakorlati szentség egy olyan kifejezés, amitől óvakodni kell, mert gyakran egy horgászhoz rejt:

„Dolgoznod kell a megszentelődéseden. Törekedned kell arra, hogy Isten szent utasításai szerint élj.” Ez hamis jó hír. Ez a régi szövetség viselkedésmódosítása, amelyet a kegyelem második megcselekvésébe öltöztetnek – mintha a kegyelem első műve elégtelen lenne. Ne dőljetek be ennek. Jézus már dolgozott azon, hogy megszenteljen téged, és az Ő munkáját nem lehet javítani.

Néha hallok olyant hívőkről, akik azt gondolják, hogy a törvény megmutatja, hogyan éljünk szentül. „Kegyelemből üdvözülünk, és a törvény által tökéletesedünk.” Azt mondom nekik, hogy ez a katasztrófa receptje, mert „a törvény semmit sem tett tökéletessé” (Zsid 7:19). Bár a törvény szent és jó, nincs hatalma arra, hogy szentté és jóvá tegyen. A törvény nem a szent élethez vezető szent útmutató, hanem útjelző Jézushoz.

Mások azt mondják, hogy cselekedetek által szentelődünk meg. „Meg kell tartanunk Jézus parancsait. Követnünk kell Pál apostol utasításait.” Azért, hogy szentté válj, semmit sem tudsz tenni. Semmitől sem leszel szent, amit cselekszel.

„Akkor mivel magyarázod azokat az újszövetségi verseket, amelyek arra szólítanak fel, hogy szentek legyünk?” Oké, nézzünk egy példát Páltól:

„Isten akarata, hogy megszentelődjete: kerüljétek a nemi erkölcstelenséget.” (1Thessz 4:3)

Egy „törvénytanár” talán arra használná ezt a szentírási részt, hogy azt mondja neked, hogy nem vagy megszentelődve, hogy meg kell szentelőd-nöd, és hogy a megszentelődés módja az, hogy kerülöd a szexuális erkölcstelenséget. Az ilyen értelmezés egyenesen a régi szövetségből származik. Pál egyáltalán nem ezt mondja. Azt mondja, hogy „szentek vagytok, ezért legyetek szentek”. Látjátok a különbséget? Az egyik azt mondja, hogy tedd, hogy szentté válj, a másik azt mondja, hogy tedd, mert szent vagy.

A viselkedés az identitást követi. Egy megtört és sérült ember, aki megpróbál szentül élni, olyan, mint egy hal a lábvízben. Nem fog messzire jutni. Ha sikerül is elkerülniük egyfajta bűnt (pl. a szexuális erkölcstelenséget), biztosak lehetünk benne, hogy egy másik (pl. az önigazoló gög) vissza fogja vetni.

A bűn elkerülése nem képes egészszé tenni egy megtört embert. De ha már Jézus által egészszé lettél, és megtudtad, hogy minden szükségletedet betöltötte, akkor könnyedén el fogod kerülni a bűnt. A jó hír az, hogy még ha kudarcot vallasz is, akkor is szent vagy. Érted ezt? Mivel eleve semmi sem tehet téged szentté – az ő akarata és áldozata által szentelt meg –, semmi sem tehet téged szentségtelenné. Köszönöm, Jézus!

64.

Megtanulni szentül élni

A szent élet normális a szent emberek számára. Ezt teszik a szent emberek. Ezért az Újszövetség írói következetesen azt a mintát követték, hogy az identitás helyre állítása előtt, nem adtak utasításokat arra vonatkozóan, hogyan kell szentül élni. Pál mestere volt ennek. Nézzük csak meg, hogyan kezdi levelét a rosszul viselkedő korinthusi keresztényekhez: „A Krisztus Jézusban megszentelteknek, és a szent életre elhívottaknak.” (1Kor 1:2) Látod a mintát? Először az identitás (megszenteltek Krisztus Jézusban); másodsor a viselkedés (tehát legyetek szentek).

Ugyanez volt az üzenet a thesszalonikaiaknak is: „Ti mindannyian a világosság fiai vagytok, viselkedjétek hát úgy.” (1Thessz 5:5-6)

Hasonlóképpen, Péter is arra buzdít minket, hogy „szentek legyetek mindenben, amit tesztek” (1Pt 1:15), mielőtt emlékeztetne minket arra, hogy szent papság és szent nemzet vagyunk (1Pt 2:9).

Még egyszer a hangsúly kedvéért: Nem azért cselekszünk szentül, hogy szentek legyünk, hanem azért, mert szentek vagyunk. Új természetünkben benne van, hogy épségben éljünk, hogy ép nyelvvvel beszéljünk és hogy a legjobbat gondoljuk másokról. A szent Isten gyermeke, aki szentségtelenül cselekszik, képmutató. Ők az igazi természetükkel ellentétesen cselekszenek. Ez akkor történhet meg, ha állandóan hazugságokkal és törvényekkel táplálták őket: „Te nem vagy szent. Kövesd Isten parancsait, és törekedj arra, hogy szent legyél.” Ez akkor is megtörténhet, ha nem ismerik valódi identitásukat, ha azt mondták nekik: „Te egy szentségtelen ember vagy, akinek még dolgoznia kell a szentség elérésében.” Perverz módon, ez a faj-

ta szentségprédikálás nem segíti elő a szentséget. Ehelyett felszítja a bűnt, és felszítja a testet, hiábavaló kísérletet téve annak legyőzésére. Arra tanítja az embereket, hogy inkább önmagukban bízzanak, mint Isten ki nem érdemelt kegyelmében, aki megszentelte őket.

Mi a gyakorlati szentség? Az, hogy megtanulsz abban a valóságban járni, hogy Jézus teljessé tett téged, és megadta neked mindazt, amire szükséged van az élethez és az istenfélelemhez. Ez azt jelenti, hogy megtanulsz úgy működni, ahogyan Isten elgondolta, hogy működj.

A szentség nem olyasvalami, amire törekedni kell; az üdvösséghez hasonlóan, ez is olyasvalami, ami megvan és a Szent Szellem el fog vezetni az önmagaddal kapcsolatos igazságokra, ami szabaddá fog tenni. Gondolj egy kisgyermekre, aki járni tanul. A kisgyermekben megvan minden, amire szüksége van a járáshoz, futáshoz és ugráláshoz. Csak ki kell dolgozniuk. Így van ez a szentséggel is.

Egészek vagyunk – Isten mindent megadott nekünk Jézusban, amire szükségünk van – csak meg kell tanulnunk, hogyan éljük ezt meg. Ez egy új és csodálatos tapasztalat számunkra. Korábban még nem voltunk ilyenek, de ha tekintetünket Jézusra a Szentre szegezzük, nem bukhatunk el.

65.

A verseny vége

A szentségre való törekvés során sok kárt okoztak. Azt mondták nekünk, hogy egy állóképességi versenyen veszünk részt, azzal a célzással, hogy a gyengék valószínűleg nem fogják végig csinálni. „Szóval, próbáljatok keményebben, vagy haljatok meg a próbálkozásban!” A megszentelődés nevében jegyeket adtak el nekünk egy végtelen zarándoklatra egy ismeretlen célállomás felé, anélkül, hogy garantálnák, hogy valaha is megérkezünk. A kegyelem jó híre azonban azt hirdeti, hogy Krisztusban már megérkeztél. A keresztény verseny a célban kezdődik.

Mondd le tehát a szentségtanfolyamokat, dobd ki az edzőtermi tagságot, és ne izzadj tovább Jézusért. Ne tegyél úgy, mintha be tudnád fejezni, amit Ő elkezdett.

Ehelyett a valóság az, hogy aki elkezdte benned a jó munkát, az folytatni fogja azt a befejezésig. És ne csüggedj a hibáid miatt. Amikor megbotlasz, akkor is szent vagy.

Dicsőségről dicsőségre és erőről erőre haladsz. Tudjátok, hogy Isten-papátok szemében öröm van, amikor látja, hogy megteszitek az első lépéseket.

A szentség evangéliuma

A szentség evangéliumát szinte senki nem hirdeti teljes tisztaságában, még én sem. Ennek eredménye az, hogy sok keresztény még mindig küzd a bűnnel, annak ellenére, hogy minden igyekezetükkel próbálják elkerülni

azt. Olyanok, mint a betegek, akik nem akarják elhagyni a kórházat, mert úgy gondolják, hogy még mindig megtörtek. Nem tudják, hogy Dr. Jézus egészé tette őket.

Az evangélium nem egy feliratkozási lap a megszentelődési órákra. Az evangélium az a végleges bejelentés, hogy Krisztusban valóban szentek vagytok. Jézus fogta a te lerobbant és rongyos régi életedet, és cserébe odaadta neked az egész életét. Arra a kalandra kaptál meghívást, hogy felfedezd, ki vagy Krisztusban, és szent áldozatként mutasd be magad az Úrnak. Élő és gyönyörű bizonyágtétel vagy az Ő szent kegyelmének átformáló erejéről. A szentség, vagyis a teljesség a bőséges élet definíciója. Ilyen az az élet, amely már megvan benned, Ő van benned.

66.

„Igaznak nyilvánítottatok az Úr Jézus nevében” (1Kor 6:11)

Néhány évvel ezelőtt meglátogattam egy gyülekezetet, hogy meghallgassak egy prédikátort. A vendégprédikátor egy kérdéssel nyitott. „Hányan vannak itt, akik tudják, hogy igazak?” Több száz kéz emelkedett fel. A teremben gyakorlatilag mindenki tudta, hogy Isten szemében igazak. A prédikátor mindenkit rávett, hogy tegye le a kezét, mielőtt egy újabb kérdéssel folytatja.

„Hányan érzik magukat igaznak?” Ezúttal szinte egyetlen kéz sem emelkedett fel.

Azt hiszem, amit azon az összejöveten láttam, az mindenhol igaz a keresztényekre. A legtöbbszörnek van némi elképzelése arról, hogy igazak Isten előtt, de a szívükben nem érzik ezt. Ez nem egy olyan igazság, amely beléjük ivódott. Csak ott ül a felszínen. „Igaz vagyok -e? Persze, azt hiszem, igen. Mindenki más feltartja a kezét, úgyhogy jobb, ha én is felemelem az enyémet.” De mélyen belül bizonytalanok. Nem tudják pontosan, hol állnak Istennel szemben. És mivel nem az Ő igazságosságában nyugszanak, igyekeznek a sajátjukat megalapozni. Ez alatt azt értem, hogy folyamatosan próbálnak helyesen cselekedni. Próbálják a helyes pályát, a helyes munkát, a helyes házastársat választani, és próbálnak helyesen élni Isten előtt.

Semmi rossz nincs abban, ha helyesen akarunk cselekedni. A probléma az, hogy gyakran nem tudják, mi a helyes. „A-t vagy B-t válasszam? Mit mond

Isten?” Az őszinte vágyuk, hogy helyesen cselekedjenek, azzal párosulva, hogy nem tudják megmondani, hogyan alakulnak a dolgok, aggodalmat és bizonytalanságot hagy bennük. „Vajon jól döntöttem?” És amikor a legjobb terveik rosszul sülnek el, tanácsalanná válnak. „Hogy kerültem ide? Hol rontottam el?”

Azok, akik nem érzik magukat igaznak, szoronganak. Hiányzik belőlük az igazi béke. Természetesen nem az érzéseinkre alapozzuk a hitünket, de az érzéseknek ugyanolyan biztosan kellene követniük a hitet, mint ahogy a békesség és az öröm követi az igazságosságot.

A béke hiánya annak a mellékterméke, hogy állandóan igazolni kell keresztény létünket. Ez az eredménye annak, hogy olyan mentalitással élünk, amely azt mondja: „Meg kell tennem a magam részét. Gyümölcsöt kell teremnem. Ezt várják el tőlem.” Az így gondolkodó emberek azért járnak templomba, azért vesznek részt minden konferencián, és azért olvassák a legújabb könyveket, mert azt keresik, hogy valaki megmondja nekik, mit kell tenniük. „Eleget tettem már? Elég jó vagyok?” Igazságkeresésben vannak. A gazdag ifjúhoz hasonlóan azt kérdezik: „Milyen jól kell tennem ahhoz, hogy örök életet örököljek?”

Nem akarok csalódást okozni. Elmondom nektek, mit kell tennetek ahhoz, hogy örököljétek az örök életet. Semmit. Semmit sem tehetsz. Ez egy örökség, egy ajándék, amit Isten adott át.

67.

Az igazságosság ajándék

Miért van az, hogy a jó hír még mindig hír sokak számára? Mert ahogyan azt azon a találkozón láttam, a legtöbb hívő nem hallotta, hogy az igazságosság, amelyre neked és nekem is szükségünk van, az Úr ingyenes ajándékaként jut el hozzánk. Egyszerűen igazak vagyunk az Ő igazságosságának ajándéka miatt.

Ebben van az Evangélium erejének a titka: addig nincs jó hír benne, míg az Isten megigazítása nincs kijelentve! Az evangélium erőteljességét az a kijelentés adja, hogy Isten hite az egyetlen valódi alapja a mi hitünknek. A Próféta előre írtak arról, hogy Isten hiszi, hogy a megigazultság leplezi le az életünket. „A hite (az Isten hite) által való megigazultság határozza meg az életet.” (Róm 1:17)

Dávid drámai prófétai beszámolója a keresztre feszítésről a 22. zsoltárban, a 27. versben csúcsonyul ki: „Az egész föld teljessége megemlékezik és megtér az Úrhoz; és minden nemzet imádja Őt.” A 31. versben, „...hirdetik a megigazítását azoknak, akik még meg sem születtek; hogy Ő megcselekedte.” Az evangélium Isten megigazításának a kijelentése; leplezi azt, hogy az Atya, a Fiú és a Szellem hogyan tették sikeresen rendbe az emberiséget önmagukkal. Ez arról szól, amit Isten tett jól, nem arról, amit Ádám tett rosszul. A Jó Hír kijelenti, hogy Isten megigazítása megmentette a teremtetett életünket, és megváltotta/helyreállította az ártatlanságunkat. Az emberiség hiábavaló igyekezete arra, hogy igazzá tegye magát, csúfosan cserbenhagyta őket [Róma 7]. A Jó Hír átteszti a hangsúlyt az emberiség bukásáról és vádlottságáról annak a hangsúlyozására, amit Isten elvégzett Krisztusban az emberiség nevében (az emberiség helyett). „Tekintsetek (el

a cselekedetek törvényétől) Jézusra; Ő a hit Szerzője és befejezője.” [Zsidó levél 12:2]. Isten hitével kezdődik; és hitből hitbe, és nem a mi jó vagy rossz magatartásunkról szól; nem a teljesítményünk vagy a körülményeink határoznak meg bennünket. A -ból, -ből-nek fordított görög előjáró szó az ek, ami mindig forrást vagy eredetet jelöl. A régi írott kód nyelvezete „Tegyél, hogy legyél!” Az új nyelvezete, „Legyél, amiatt, ami történt!” Ahelyett, hogy csináld, csináld, csináld: készen van, készen van, készen van. Pál a Habakuk 2:4-re utal itt, „Az igaz az ő hite (Isten hite) által él.” Habakuk egy teljesen új alapot lát arra, ahogy az emberiség Isten előtt áll! Ahelyett hogy az átkot olvasná, amikor a pusztítás beáll, felismeri hogy az Ígéret elavulttá teszi a teljesítményt, mint az emberiség elfogadottságának, felmentésének az alapját. Az átok kikerült az egyenletből. (Gal 3:13)

A törvény rossz híre azt bizonyítja, hogy soha nem lehetsz elég jó ahhoz, hogy saját érdemeid alapján lenyűgözd Istent, de a kegyelem jó híre azt hirdeti, hogy Ő az Ő igazságosságát ingyenes ajándékként adta neked, minden feltétel nélkül. Ez olyan egyszerű, hogy sokan nem veszik észre. Egyenesen elhajóznak az ajándék kicsomagolása mellett, és rátérnek a rendrakásra.

Pál korában a zsidók Isten ajándékaiért megpróbálták fizetni a cselekedeteikkel:

„Testvérek, szívem vágya és imám Istenhez az izraelitákért, hogy üdvözüljenek. Mert bizonyoságot tehetek róluk, hogy buzgólkodnak Istenért, de buzgóságuknak nem az ismeret az alapja. Mivel nem ismerték az Istentől származó igazságosságot és a sajátjukat akarták megalapozni, nem vetették alá magukat Isten igazságosságának.”

Az evangélium ismerete nélküli buzgóság az önigazságos vallás receptje. Lehet, hogy hetente száz órát dolgozol Jézusért, de ha nem veted alá magad az ő kegyelmének evangéliumában kinyilatkoztatott igazságosságnak, akkor a munkád hiábavaló. Dolgozol, de hiába.

68.

Önelégült szardéziaiak

Sok templomba járó buzgólkodik Istenért olyan buzgalommal, amely tudatlanságon és hitetlenségen alapul. Úgy dolgoznak, mint a rabszolgák, de Isten szemében tetteik hiányosak. A szárdiszi gyülekezethez hasonlóan bemocskolták ruhájukat a mocskos öngazság cselekedeteivel. Mi az orvosság? A szardisziakhoz hasonlóan emlékezniük kell arra, amit hallottak (az evangéliumra), figyelniük kell rá, és más döntéseket kell hozniuk, és fel kell hagyniuk azzal, hogy a helyes életre irányuló saját hiábavaló kísérleteikre támaszkodjanak. Isten igazságosságának megértése, hallása, felismerése, megváltoztatta a cselekedeteidet.

Nem hiszem, hogy bárki is úgy kel ki az ágyból, hogy azt tervezi, hogy öngazságos lesz, de öngazságos az, aki megpróbálja lenyűgözni az Urat az áldozataival és a tetteivel. Amikor öngazságosságról beszélünk, hajlamosak vagyunk Pálra gondolni, aki a Földközi-tenger körül üldözte az embereket. De Márta is egy kicsit öngazságos volt, és szó szerint az Urat szolgálta. Ő egy egyszemélyes szolgálati csapat volt, amely süteményeket sütött Jézusnak, amiket Jézus sosem rendelt meg.

Márta problémája nem az volt, hogy sütött, hanem az, hogy nem evett. A menyeyi szakács látogatóba jött, és ő csak szendvicseket akart készíteni neki. Ez nem így működik. Ez hátulról előrefelé megy. Nem azért vagyunk megmentve vagy igazzá téve, mert megáldjuk Őt, hanem azért, mert Ő megáldott minket. A kisebbet a nagyobb áldja meg.

Jézus soha nem ítéli el Mártát, ez nem az ő módja. De egyértelműen azt mondja, hogy a nővére, Mária jobb döntést hozott. Látjátok ennek a jelen-

tőségét? Az tett jó benyomást, aki nem próbált imponálni neki. Nem az volt, aki az étellel jött, hanem az, aki az étvágyával jött.

Annyira belefeledkezhetünk az Úr szolgálatába, hogy elfelejtjük, az Emberfia nem azért jött, hogy szolgáljanak neki, hanem hogy szolgáljon (Mt 20:28). És a főétel az

Ő étlapján egy kiadós adag igazságosság. Hallgassátok meg a menyeyei szakács szavait:

„Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra, mert jóllaknak.” (Mt 5:6)

A „jóllakott” szó azt jelenti, hogy jóllakott, ami arra utal, hogy a menyeyei szakács kiadós ételeket szolgál fel. Ő nem fukarkodik a kegyelemmel. Amikor az Ő igazságából részesülsz, akkor a jóllakottságig eltelsz. Amikor az Élet Kenyerét eszed, olyan ételt kapsz, amely az örökkévalóságig fenn tart és táplál. Soha többé nem fogsz éhezni.

Aki hozzám jön, soha nem fog éhezni, és aki hisz bennem, soha nem fog megszomjazni. (Jn 6:35)

Egy kiadós étkezés után az utolsó dolog, amihez kedved van, az a főzés. Csak ülni és emésztetni akarsz, és dicséretet zúdíítani a szakácsra. Ez egy nagyon is megfelelő válasz a kegyelemre!

Honnan tudod megmondani, hogy egy keresztény mikor engedte be Isten igazságosságát? A jóllakott elégedettség tekintete van rajtuk. Nem izzadnak a konyhában, hogy szendvicseket készítsenek Jézusnak.

Nem is énekelnek elégedetlen énekeket az éhségről és a szomjúságról („Ó, adjál még, még Jézus, még többet belőled”). Ehelyett az éhező embereket az Élet Kenyeréhez vezetik azáltal, hogy hirdetik az Ő kielégítő, megelégtető igazságosságának evangéliumát.

69.

A Jézusért való semmittevés fontossága

Korábban nem voltam felületes, amikor azt mondtam, hogy semmit sem szabad tenned. Isten kegyelmét hirdetem, ezért ritkán használom a „kell” szót. De ami az igazságosságot illeti, tényleg nem szabad semmit sem tenned. Bármi, amit teszel, hogy segítsd az Urat a megigazulás ügyében, teljesen katasztrofális lesz. Egyedül Jézus feltámadása miatt igazultunk meg. Pont.

Pál azt mondta, hogy buzgó zsidó testvérei nem vetették alá magukat Isten igazságosságának, hanem a sajátjukat igyekeztek megalapozni. A döntő szó itt az „alávetni”. Gondoljunk egy úszóra, aki az óceánban fulladozik. Ahhoz, hogy megmeneküljön, teljesen alá kell vetnie magát az életmentőnek, aki megmenti őt. Ha pánikba esik, és megpróbálja megmenteni magát, csak megnehezíti a vízi mentő dolgát.

Hallottam egy történetet egy tengerészeti mentő úszóról, aki egy lezuhant pilóta segítségére sietett. A pilóta elkezdett vergődni és kapálózni, így a helyzet mind saját maga, mind a leendő megmentője számára veszélyessé vált. A mentőúszó válaszul messzebbre úszott a vízbe, hogy elmeneküljön és megvárja, amíg a pilóta feladja a küzdelmet. Más szóval, visszavonult a helyszínről, amíg a pilóta ki nem merült.

Pontosan így van ez velünk és Jézussal is. Megmenekülünk azáltal, hogy engedünk neki, és semmit sem kell besegíteni, mindent Ő csinál és csinált

meg. Egyedül Ő. Ha megpróbálunk segíteni, az csak ront a helyzeten, és kimerít bennünket. És mégis megpróbáljuk. Amióta Ádám felvette a leveleket és a bőrruhát, hogy elrejtse a bűnét, azóta a test természete, hogy átvegye az irányítást, és megpróbálja helyrehozni a dolgokat. Meg tudom menteni magam a fulladástól. Istennek a csodálatos törvénye feltárja helyzetünk reménytelenségét, és megtudhatod belőle, hogy minden embert megigazított. De hiszen az óceán közepén vagy! Nem tudsz olyan messzire úszni, hogy partot érs saját erődből. A jó hír a kegyelméről, hogy megmentett és megigazított. Jézus a megigazító. Hagyd abba a küzdelmet, mert Ő már régen megigazított. A megigazítás tőled függetlenül létező valóság, Isten igazsá tette téged.

70.

A nyár első napja

Amikor iskolába jártam, a kedvenc pillanatom az év során az volt, amikor az utolsó vizsga véget ért. „Lejárt az idő, tollak le. Kérem, maradjanak ülve, amíg a dolgozatukat be nem szedik.” Emlékszel annak a pillanatnak az édességére? Minden munka és tanulás a hátad mögött volt; minden vizsgán túl voltál. Az elmédbe jött az egyik legnaposabb gondolat, ami egy fiatal embernek lehet: Vége van a sulinak, indul a nyári szünet! Vakáció!

Így van ez velünk is, amikor az igazság evangéliuma gyökeret ereszt a szívünkben. Az első reakció az édes megkönnyebbülés. „Tényleg? Jézus mindent megtett? Nem kell dolgoznom, hogy lenyűgözzem Őt? Abba hagyhatom a vizsgára való tanulást? Ó, boldog nap!” Sokan rettegnek a záróvizsgától. A jó hír az, hogy nincs vizsga. Jézus már letette helyetted, és tudod mit? Ő átment. Az iskolának örökre vége!

Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazságává váljunk Ő benne. (2Kor 5:21)

Örömhír az új szövetség matematikája: Hány bűnt követett el Jézus, mielőtt bűnné lett? Egyet sem. És hány igaz tettet követett el, mielőtt igazzá vált? Egyet sem. Isten tette mindet! Jézus Krisztus megigazított mindenkit, és emiatt a cselekedet miatt támadt fel. Minden időkre igazzá tett mindenkit az örökkévalóságig. Egykor igazságtalan voltál, de megmosakodtál, megszentelődöttél, és az Úr nevében igaznak nyilvánítottak (1Kor 6:9-11).

Mit jelent igaznak lenni? Azt jelenti, hogy teljes megújuláson, teljes újjáépíté-
sén mentél át, a Szent Szellem megújítása által. Megigazultál. Már nem

vagy az a görbe ember, aki voltál. Míg Ádámban hajlott hajlamaid voltak, amelyek a bűn felé vezettek, bármennyire is igyekeztél elkerülni azt, most Krisztusban egyenesen és igazul jársz, élsz. Van benned egy Szent Szellem-giroszkóp, amely stabilizál és irányban tart. A vágyad az, hogy az Úrnak tetszést szerezz. Ez menni fog, mert az igazi valód nem tud vétkezni. Az igazi, valóságos lényed képtelen vétkezni, és arról van szó, hogy a bűnözés már nem vonz. És nem is elégít ki. Amikor időnként testies vagy, az nagyon zavar téged – „bárcsak ne tettem volna” –, ami arról tanúskodik, hogy ez a fajta viselkedés ellentétes az új természetteddel.

„De Pál, ha én olyan igaz vagyok, hogy lehet, hogy a Szent Szellem folyton meggyőz a bűneimről?” Valójában soha nem teszi ezt. Ez egy biblián kívüli mítosz, amit le kell rombolni. Ádámnak nem volt szüksége Isten segítségére ahhoz, hogy felismerje a bűnét és nekünk sem. Bármilyen büntudatod van a helytelen cselekedeteid miatt, az egy elítélő forrásból származik, és nem a Vigasztalónak nevezettől. Nincs kárhoztatás – sem most, sem soha – azok számára, akik Krisztus Jézusban vannak.

71.

A Vigasztaló meggyőz

Jézus azt mondta, hogy a Szent Szellem igyekszik meggyőzni minket az igazságunkról. A Valódi állapotodról fog meggyőzni önmagad előtt.

A Szent Szellem a veletek való szoros közösségben azért jön, hogy meggyőzze a világot a torz gondolkodásról, az igazságosságról és az ítéletről:

A bennetek lévő Szent Szellem fog meggyőzni téged a bűnökről, amely az Isten iránt való közömbösség miatt csődbe ment, eltorzult identitásba vezet. (A világ hitetlensége és közömbössége Jézus iránt éppen a csődjük oka. A bűn szó, hamartia a ha, negatív és meros, rész vagy forma szóból, tehát a kiosztott részed nélkül vagy forma nélkül lenni, ami egy tájékozatlan, eltorzult vagy csődbe ment identításra utal; a meros szó, a morf szó törzse, mint a 2Kor 3:18-ban, ahol a metamorf, formával, [átalakul] szó a hamartia - forma nélkül - ellentéte. A bűn az, ha valaki nem a tervrajzával összefüggésben él; nem Isten eredeti harmóniájával összhangban viselkedik). Veletek való egyesülésben a nagy Társ meg fog győzni az igazságosságról, és az igazság Szelleme megérteti, hogy egyesültél Jézussal, és megváltott ártatlanságban élsz. Az Apuval való bensőséges egyesülés, amelyet Jézus akkor mutatott meg, amikor fizikai testben jelen volt, most láthatóvá fog válni bennetek (Jn 16:8-10). Mikor van leginkább szükséged arra, hogy meggyőzzön a Krisztusban való igazságodról? Akkor, amikor igazságtalannak érzed magad. Akkor, amikor éppen testiesen viselkedsz.

Amikor testi vagy, a Szent Szellem igyekszik emlékeztetni téged arra, hogy még mindig igaz vagy, mert Krisztusban, az Igazságosban vagy.

Megértem, hogy ez teljesen más, mint az az üzenet, amit sokan hallottunk (és néhányan közülünk prédikáltak). Azt mondták nekünk, hogy a Szent Szellem olyan, mint egy mennyei rendőr, aki figyelmeztet, amikor csak tévelygünk. De Jézus nem ezt mondta. Azt mondta, hogy a Szent Szellem „megdicsőít engem” (ez Jézus), elvezet minket minden igazságra (szintén Jézus), és meggyőz minket az igazságunkról. A Szent Szellem nem hunyja le a szemét a bűneid felett; megpróbálja megnyitni a szemedet Jézus előtt. Ahogyan egy repülőgép giroszkópja mindig megmutatja az igazi horizontot, a Szent Szellem is mindig az Igazságosra mutat. Mindig arra fog bátorítani, hogy szemedet Jézusra szegezd.

Igaznak nyilvánítottunk, békességed van Istennel.

Tudod, miért nincs békesség sok hívőnek az Istennel való kapcsolatában? Azt mondanák neked, hogy azért, mert Isten haragszik rájuk és a bűneikre, de az igazi ok az, hogy nem ismerik Őt és az Ő igazságosságát. Az Isten országában az igazságosságot mindig a békesség követi. Ha jobban tudatában vagy a bűneidnek, mint az Ő igazságosságának, akkor soha nem fogod élvezni Isten békességét.

Az egyház egészségtelen megszállottja a bűnnek. Az életünket azzal töltjük, hogy vigyázunk a bűnre, ellenállunk a bűnnek, harcolunk a bűn ellen, rejtegetjük a bűnt, menekülünk a bűn elől, bevalljuk a bűnt, beszélünk a bűnről, elfordulunk a bűntől és remélhetőleg legyőzzük a bűnt. Ha ennyi hangsúlyt fektetünk a bűnre, a bűntudatra és a szégyenérzetre, csoda-e, hogy sokan közülünk nem érezzük magunkat igaznak? Most nagyobb szükségünk van a Szent Szellem szolgálatára, mint valaha.

72.

Az először az első dolog

Jézus azt mondta: „Keressétek először az Isten országát és az Ő igazságát” (lásd Máté 6:33). Az először azt jelenti, hogy első. Az első nem azt jelenti, hogy második. Jézus tudta, hogy ha másodikként keresnénk az Ő igazságát, mondjuk, miután rendbe szedtük magunkat és rendbe tettük magunkat, akkor ez soha nem fog megtörténni. A büntudatos emberek nem keresik az Ő igazságát, hanem fügefalevelek mögé bújnak.

Meg kell változtatnunk a gondolkodásunkat. Mi már levetettük a régi énünket és „felöltöttük az új énünket, amely arra teremtett, hogy Istenhez hasonlók legyünk igazi igazságban és igazi szentségben” (Ef 4:24). Isten megtette a magáét – újjá tett minket –, és mi felvettük ezt, magunkénak tekintjük. Úgy járunk és beszélünk, mint az igaz emberek. Az Igaz ember Isten hitéből él. Mikor testiesek vagyunk, lehet, hogy igazságtalannak és megbocsátatlannak érezzük magunkat. De a Szent Szellem mindig meg fog győzni ezekben a helyzetekben is valódi identitásunkról, el fog vezetni azokra az igazságokra, amik igazából vagyunk. Ha elcseszted, nyugodj meg, Jézus miatt még mindig igaz vagy!

Nem tudjuk, hogy mennyire jól állunk.

Az Ószövetségben az embereket igaznak bélyegezték, ha igazságosan cselekedtek, de te eleve igaz vagy. A régiben az igazságosság ideiglenes volt. Vasárnap lehetett igaz, hétfőn pedig igazságtalan. De te arra lettél teremtve, hogy Istenhez hasonló legyél az igazi igazságosságban. Felfogtad, hogy ez mit jelent? Igazán és örökkévalóan igaz vagy. A viselkedésed nem befolyásolja. Ahogyan az igaz tetteid nem tettek téged igazzá, úgy az

igazságtalan tetteid sem tesznek igazságtalanná. Látod, milyen felszabadító ez? Ahelyett, hogy a bűn miatt való aggódásra pazarolnánk az időnket, örömmel telve foglalatосkodunk, jól és helyesen élünk.

73.

Az elemzés bénultsága

Egy másik jele annak, hogy egyesek nem értékelik az igazság ajándékát, az Úr akaratával kapcsolatos aggodalom. „Mit kellene tennem? Mit akar Isten, mit tegyek az életemmel?” Rengeteg kereszténnyel találkoztam, akik küzdöttek azért, hogy kitalálják, mi az Úr akarata az életükre nézve. E kedves emberek közül sokan az önmaguk által okozott bénultság állapotában éltek. Az életüket felfüggesztették, és féltek döntéseket hozni, nehogy rosszul döntsenek. „Mi van, ha elhibázom?” Hogyan téveszthetnéd el, ha már eltaláltad? Isten igéje és a Szent Szellem együttesen kijelentik, hogy valóban igaz vagy. Ez azt jelenti, hogy a vágyaid igazak, az álmaid igazak, és a tetteid is igazak. A Példabeszédek 12:5-t idézve: „Az igazak tervei helyesek.”

Ha te egy csésze kávé akarsz főzni, akkor az egy igaz cselekedet. Menj és készíts egy csésze kávé!

Igazságos cselekedeteket tesznek az igaz emberek. Amikor teljesen átadod magad az Ő szeretetének, bízva az Ő igazságosságának ajándékában, akkor a döntéseid mind jók lesznek. Mivel Jézus már győzött, benne nem veszíthetsz.

„És most, gyerekek, maradjatok Krisztussal. Éljetek mélyen Krisztusban. Akkor készen állunk majd rá, amikor megjelenik, készen arra, hogy tárt karokkal fogadjuk Őt, és nem lesz okunk vöröslő büntudatra vagy béna kifogásokra, amikor megérkezik. Ha egyszer meggyőződted arról, hogy Ő helyes és igaz, akkor felismered, hogy mindenki, aki az igazságosságot gyakorolja, Isten igazi gyermeke.” (1Jn 2:28-29, The Message)

Nem azért gyakoroljuk az igazságosságot, hogy Isten gyermekei legyünk; azért gyakoroljuk az igazságosságot, mert az Ő gyermekei vagyunk. Apuhoz hasonlóan mi is jóhiszemű, képzett, igazságot gyakorló emberek vagyunk. Kéne egy bekeretezett bizonyítvány, hogy emlékeztessenek rá. Akaszd ki őket a nappaliban, és remek beszélgetésindítók lesznek.

Bíznod kell Istenben, hogy álmaid és vágyaid igazak. Még jobb, ha megtanulod, hogy szíved vágyait Isten által elültetett magvaknak lásd. Ha az a szenvedélyed, hogy könyvet írj, akkor menj és írd meg azt a könyvet. Ha ez a szíved Istentől kapott vágya, akkor hiba lenne, ha bármi más tennél.

74.

Mélyen Krisztusban élni

A modern egyház egyik legnagyobb hibája az, hogy a karrier sikerét a hivatalos szolgálat szempontjából határozzuk meg. Sok fiatal ezt az üzenetet hallja: Ha valaki akarsz lenni az Isten országában, négy lehetőséged van: pásztor vagy diakónus, ha jól tudsz másokkal együtt dolgozni, ha nem, misszionárius vagy evangélista. Kár, ha inkább festeni vagy főzni szeretnél. Kár, ha a zene, amit írsz, vagy a filmek, amiket csinálsz, nem nyíltan keresztény jellegűek.

Ezen tapasztalatokat a saját szolgálatom révén vontam le, mivel számtalan egyházi vezetővel találkoztam, akikkel együtt vacsoráztunk. Véleményem szerint a legtöbbször azért került hivatalos szolgálatba, mert ezt várták el tőlük, vagy mert akkoriban jó ötletnek tűnt. A lelkipásztorkodás nemes foglalkozás, és azokat, akik jól végzik, meg kell tapsolni. De azokat, akik rosszul és rossz okokból végzik, meg kell szabadítani attól a hivatásválasztástól, amelyet nem az igazság evangéliuma alapján hoztak meg.

Azzal, hogy mások elvárásainak megfeleljünk, vagy megpróbálunk valaki más lenni, nem az Isteni elhívás része. Azt is garantálhatom, hogy Isten négynél több beteljesítő foglalkozást tud kitalálni gyermekei számára. Mivel képzelete határtalan, a lehetőségek végtelenek. A te kilátásaid jók. Könnyen lehet, hogy azért kerültél erre a földre, hogy olyasmit tegyél, amit még soha nem tettek.

Értékes és egyedülálló tagja vagy a Krisztus testének. Vannak dolgok, amelyek számodra könnyűek, másoknak pedig nehezek. Másképp érzel és látsz dolgokat, mint más emberek. Ezek a különbségek nem véletlenek, mert Is-

ten egyedül neked adta. A te ajándékaidra szüksége van, mert az csak a te ajándékod. A világ arra vár, hogy Krisztus megnyilvánuljon benned.

Ezt csak kétféleképpen szűrhatjuk el: azzal, hogy megtagadjuk a részvételt (Istenem, mit tegyek?), vagy azzal, hogy visszatérünk az ádami függetlenség régi szokásaihoz (magam teremtette ember vagyok). Egyesek számára a kísértés az, hogy ne tegyenek semmit; mások számára a kísértés az, hogy előbb cselekszenek, mint ahogy Isten mondja, ők megelőzik a vezetést. De ezek alsóbbrendű életformák. Nagyobb dolgokra születettek. Arra vagytok hivatottak, hogy úgy ragyogjatok, mint a nap. Az Isten, aki igazzá tett téged és igaz vágyakat ültetett beléd, sikerre készített fel téged. Ő felsorakoztatta a menny erőforrásait, hogy megáldja kezed minden munkáját.

Ismétlem, itt nem arról van szó, hogy előre megjósoljuk az Úr akaratát. Ez arról szól, hogy ismerd meg, és bízz abban, aki olyanná teremtett téged, amilyen vagy, aki még most is elrendezi a lépteidet, és aki Isten nagyságú álmokkal duzzasztja a szívedet.

Mire vársz tehát? Légy meggyőződve az igazadról, lobbantsd lángra Isten ajándékát, és vágj bele. Él mélyen Krisztusban, és légy az, akinek Ő teremtett téged. A jövőd fényes!

„Az igazak útja olyan, mint a hajnal első ragyogása, amely egyre fényesebben ragyog a nap teljes fényéig.” (Péld 4:18)

75.

Az igazság evangéliuma

Amikor megbotlasz, és testi vagy, egy ószövetségi prédikátor azt fogja mondani: „Nézd, mit tettél!” De az új szövetség prédikátora azt fogja mondani: „Nézd meg, mit tett Jézus!” Egy ószövetségi prédikátor azt akarja, hogy minden bűntől elfordulj. De egy újszövetségi prédikátor felszabadítja Isten kegyelmét, amely képessé tesz arra, hogy többé ne vétkezz (Titusz 2:12). A régi szövetségben azért voltál igaz, amit tettél, de az új szövetségben azért vagy igaz, amit Ő tett. Igaznak nyilvánítottak, újjáteremtettek, hogy Istenhez hasonlóvá válj az igazi igazságosságban.

Mit akar Isten, mit tegyél az Ő igazságosságának ajándékával? Azt akarja, hogy elfogadjátok, hogy benne járjatok, és hogy vele együtt uralkodjatok az életben. Megigazulás által uralkodunk az életben.

Az evangélium nem egy lista azokról a dolgokról, amelyeket meg kell tenned ahhoz, hogy örököld az örök életet. Ez az az áldott híradás, miszerint az az igazságosság, amelyre szükséged van ahhoz, hogy belépj a mennyek országába – az igazságosság, amely meghaladja a farizeusok és a törvénytartók igazságosságát – ingyenes ajándékként érkezett hozzád.

76.

„Mert meghaltatok és életetek most el van rejtve Krisztussal együtt az Istenben.” (Kol 3:3)

Miért küzd a keresztények 90 százaléka a kegyelem elfogadásával és a keresztény élet megélésével? Ennek két oka van. Először is, nem értékelik megfelelően azt, amit Krisztus a kereszten véghez vitt. Másodszer, nem tudják, mi történt velük a kereszten. Minden hívő tudja, hogy Jézus meghalt a kereszten a bűneikért, de nem minden hívő tudja, hogy ők is meghaltak. Pál ezt mondja, újra és újra. A kolosszebeli keresztényeknek; „Krisztussal együtt haltatok meg.” A római hívőknek: „Mi is meghaltunk Krisztussal.” A korinthusiaknak: „Mindannyian meghaltunk.”

Azt mondhatjátok: „Hogyan történt ez? Nem emlékszem a szögekre.” Amikor Krisztusba lettetek befogadva, megkeresztelkedtetek az Ő halálába. Az Ő halála a te haláloddá vált, és mint látni fogjuk, ez valóban nagyon jó hír.

Az Ő halálával való egyesülésed megtörte az ezzel a világgal való társulást. Lásd magadat egy olyan erődben elhelyezve, ahol az életed Krisztussal együtt el van rejtve Istenben. Gondolataidat, elmédet foglalja el ez a valóság, ez az új életnek a rendje, hogy meghaltál, amikor Jézus meghalt. Ami korábban meghatározott téged, az nem határoz meg többé. A „rejtve” (Kol 3:3) szót lehet titoknak is fordítani. Életed titka az Istennel, Krisztussal való egyesülésed. Feltámadtál tehát Krisztussal. Emeld fel a

gondolkodásodat te is oda, ahol most Krisztus ül APU jobbán. Mennyei gondolkodásúnak kell lenned, nem földi gondolkodásúnak. A te földi életed meghalt Krisztussal együtt és feltámadtál vele együtt, mennyei életből élsz, az Övéből. Krisztus a te életed. Minél többet értesz meg Krisztusból, annál meghatározóbban érezni, látni fogod, látni fogják, mert ami Benne van, az benned is ugyanúgy tükröződik. Krisztus élete ismétlődik benned. Ugyanabban a boldogságban és egységben vagy vele, mint Jézus az APU-val. Úgy vagyunk, mint ahogyan Ő van.

77.

A dicsőséges múltad határoz meg

Amikor megmenekültél, valószínűleg sok csodálatos dolgot mondtak neked a jövődről. „Istennek csodálatos terve van az életeddel.” Lehet, hogy a jelenedről is mondtak neked csodálatos dolgokat. „Most az Isten országában élünk.” De valószínűleg nem sok csodálatos dolgot hallottál a múltadról. „Nem számít, honnan jöttél, vagy miből jöttél ki.”

Az igazság az, hogy a múltad nagyon is sokat számít. Ha azt hiszed, hogy Egyiptomból jöttél ki, akkor kísértésbe eshetsz, hogy visszamenj Egyiptomba. Mondhatod: „Én Egyiptomban születtem és nevelkedtem és oda tartozom.” De ha úgy látod, hogy a régi életedet Krisztussal együtt keresztre feszítették, akkor ez a kötelék megszakad. A régi egyiptomi többé nem él, és Egyiptom többé nem vonzó.

Amúgy meg te fenn születted, az eredeted Istenből származik, ez a kezdeti kiindulópont határoz meg téged. A tékozló fiúnak az életszakaszában volt egy pár év, aminek az alján olyan foglalkozása volt, ami nem egy fényes karrier képe az emberek fejében. Téged sem az határoz meg, ha drogot árultál vagy a testedet adtad el pénzért. Nem ez az igazi múltad.

Az Igazi múltad az, hogy Istentől születted, és Isten gyermeke vagy.

Íme a jó hír: Isten nemcsak a jelened és a jövőd Ura, hanem a múltadé is. Amikor feltámadtál vele együtt, akkor egy vadonatúj életet adott neked, és megérted a kezdetedet. Új múltad van, és ez a keresztnél kezdődött, ahol Krisztussal együtt meghaltál. De jóllehet, a munkáit a világ megalapításától kezdve bevégezte. Az Új múlt az csak számodra új, mert mindig

is ez volt az igazi múltad, csak nem tudtál róla. Amíg nem tudod, hogy egy vagy a szólótökével, olyan életet is élhetsz, mint a tékozló fiú.

„Krisztussal együtt keresztre feszítettek és már nem én élek, hanem Krisztus él bennem...” (Gal 2:20a)

Az Ő halálába való megkeresztelkedésed éppen a legfontosabb dolog, ami valaha is történt veled, mégis sokan nem tudnak róla. Kérdezd meg őket a múltjukról és hallani fogod, hogy mennyi rossz dolog történt velük és mennyi ostoba döntést hoztak a múltban, és ezzel azonosítják magukat. Bár az a szándékuk, hogy Krisztusi életet éljenek, a valóság az, hogy múltjuk árnyékában élnek. A jelenüket kísérti annak a szelleme, amit valaha csináltak. Pedig az nem Ők voltak akkor sem, amikor csinálták, amit csináltak. Erre mondta Jézus: nem tudják mit cselekszenek. Jézus tudata, jelenléte nélkül nem vagy önmagad, nem tudod, hogy mit miért is teszel.

Csak egyszer szeretnék egy olyan bizonyágtételt hallani, mint Pálé: „Meggzülettem, tettem néhány dolgot, aztán meghaltam. Krisztussal együtt keresztre feszítettek és az a személy, aki valaha voltam, többé nem él.”

Tudjátok, hány keresztényt ölt meg vagy zárt be Pál, mielőtt rájött, hogy ő kicsoda valójában? Én sem tudom, mert soha nem mondta el nekünk. Tudjuk, hogy rossz dolgokba keveredett, mert úgy hivatkozik magára, mint a bűnösök főnökére, és tudjuk, hogy üldözte az egyházat, mert mások elmondták. De egy futó említéstől eltekintve, a Galata levélben Pál nem mond semmit a múltbéli bűneiről. Mintha nem azonosulna velük. Mintha azt mondaná: „Elfelejttem a múltat” (lásd Filippi 3:13).

Nem találod ezt érdekesnek? Ha Pál eljönne a gyülekezeteinkbe beszélni, úgy mutatnánk be őt, mint egy Nagyon rossz fiút, akit Jézus megváltoztatott. De Pálnak erre nincs ideje. A múltjának jó dolgait trágyanak tartja, a rossz dolgokat pedig alig említi. Ehelyett egyszerűen azt mondja: „Meghaltam.”

78.

A skizofrén kereszténység gyógymódja

Pál megértette, hogy a Krisztussal való új életünk alapja az a kinyilatkoztatás, hogy vele együtt meghaltunk:

Ez egy igaz beszéd: Mert ha vele együtt meghaltunk, vele együtt fogunk élni is. (2Tim 2:11)

Pál azért hangsúlyozta erőteljesen ezt a leveleiben, mert ha nem tudod, hogy meghaltál, akkor nem is fogsz igazán élni. Ehelyett azzal fogod tölteni az életedet, hogy megpróbálsz meghalni; meghalni önmagadnak, naponta meghalni és keresztre feszíteni a testet.

„De Jézus követése nem azt jelenti, hogy naponta meghalunk önmagunknak és a vágyainknak?” Nem. A „meghalni önmagunknak” kifejezés még csak nem is szerepel a Bibliában. Amikor Jézus azt mondta: „Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét, és kövessen engem” (Mt 16:24), akkor megmutatta nekünk az örök élethez és a szabaduláshoz vezető utat – a kereszten keresztül. Ha Jézust akarod követni, akkor kövesd Jézust. Jézus egyszer meghalt, és soha többé nem fog meghalni. Ugyanez a helyzet velünk is. Egyszer keresztre feszítettek minket, soha többé nem kell keresztre feszíteni. Nem kell naponta meghalnod. Egyszer elég lesz.

Nagy probléma van az önmagunkról szóló üzenettel – még az önmegtágadásról szóló, nemesnek hangzó üzenettel is – az, hogy az önmagunkat

népszerűsíti. Az önközpontúságot táplálja, amely az emberiséggel kapcsolatos minden baj gyökere. Az egyházban az önmegtágadást általában a lelki fegyelmek részeként csomagolják. Ne érintsd meg, ne kóstold meg, ne nézd. Valójában azonban ez nem más, mint az aszkézis ősi gyakorlata, az a hit, hogy a testi örömeiktől való tartózkodással elérhetjük a szellemi célokat. Ez a szerzetesek és jógik vallása. Nem tagadom az önmegtartóztatás előnyeit; csak azt mondom, hogy a sajtburger kihagyása nem tesz szentté és igazzá.

Az igazság az, hogy semmit sem tehetsz azért, hogy megmentsd magad, vagy hogy Istennek tetszővé tedd magad. Jézus mindent megtett. Az igazi evangéliumi prédikátorok megértik ezt, ezért soha nem próbálják meg elterelni a figyelmedet olyan üzenetek prédikálásával, amelyek önmagadat vagy az önmegerőltetést dicsőítik. Ők Pál apostolt visszhangozzák, aki azt mondta: „Mert mi nem magunkat hirdetjük, hanem Jézus Krisztust, mint Urat.” (2Kor 4:5) Nem magunkat kell hirdetni, hogy az ember mit tud megtenni és mire képes. Nem a magunk tehetségét, ügyességét kell hirdetni.

Azok a keresztények, akik nem tudják, hogy Krisztussal együtt meghaltak, végül két életet élnek. Egyrészt megpróbálnak a Krisztusban kapott új életben járni, másrészt pedig megpróbálják megreformálni a régi életet, amelyet Ádámtól örököltek. Ez a nyomorúság receptje. Senki sem akar vasárnap egyféle ember lenni, hétfőn pedig egy másféle. Ha így élsz, az szétszakít téged.

A skizofrén kereszténység gyógymódja nem az, hogy „próbálj meg keményebben” vagy „emeld a tétet” vagy „kövesd ezt a tíz lépést az új énedhez”. Hanem annak kinyilatkoztatása, hogy a régi énedet Krisztussal együtt keresztre feszítették. Mi a régi éned? Az a személy, aki voltál, mielőtt találkoztál Jézussal. Az, aki Ádámban voltál, mielőtt Krisztusba helyeztek volna. Pál azt írta, hogy „tudjuk, hogy régi énünk megfeszítettetted vele együtt” (Róm 6:6). Nézd meg a szóhasználatát; keresztre feszítették. Múlt idő. Megtörtént és elporladt. Halott és el van temetve.

Látjátok, milyen felszabadító ez? Az „öregembert” nem lehetett megjavítani. Megtört, megromlott és teljesen elmebeteg volt. A bűn rabszolgája volt, aki önmagának élt, és semmilyen reform nem tudta megjavítani. De a

jó hír az, hogy meghalt. Az a javíthatatlan „vén szatyor” Jézussal együtt a keresztre lett szögezve, és többé nem él.

Watchman Nee ezt nevezte a keresztények evangéliumának: „Az az én, akit utálsz, ott van a kereszten Krisztusban.” Ha az átlagos hívő meg tudná ragadni ezt az igazságot – meghaltam –, egyházi programjaink fele azonnal megszűnne. Nem próbálnánk tovább reformálni a régi embert, mert a régi ember halott.

79.

Jobb, mint Mexikó

Videókölcsonzóm volt fiatal koromban, 14 évesen Soltvadkerten. Ha van valami, amit megtanultam a filmekből, az az, hogy nincs olyan probléma, amit ne lehetne megoldani azzal, hogy megrendezzük a saját halálunkat, és elmenekülünk Mexikóba, és új életet kezdünk. Gondolj egy banditára, aki egy bűnözőcsalád tagja. A felettesei nyomást gyakorolnak rá, hogy kockáztassa az életét azzal, hogy bűnözői tevékenységet folytat. Ugyanakkor a törvény üldözi őt a már elkövetett bűncselekmények miatt. Egy idő után a bandita rájön, hogy nem a maga ura, és az élet nem szórakoztató, ha nem szabad. Új élet után kezd vágyakozni, de úgy találja, hogy minden oldalról beszorítják. Ha a családdal marad, valószínűleg idő előtti halállal végzi. De ha feladja magát, hátralévő napjait rácsok mögött fogja tölteni. Akárhogy is, ez egy vesztes forgatókönyv. Kétségbeesésében merész tervbe kezd. „Mexikóba megy.”

A vesztesek forgatókönyve leírja, hogy milyen volt számunkra, amikor Ádám bűnös családjának tagjai voltunk. Éreztük a nyomást, hogy alkalmazkodjunk a világ szokásaihoz és az engedetlenség gyermekeiként éljünk. Ugyanakkor a lelkiismeretünk a szívünkben tanúságot tett a törvényről, hogy igazságtalanok és bűnösök vagyunk, mint egy bűnöző. Egy idő után rájöttünk, hogy nem mi irányítjuk az életünket, és az élet nem szórakoztató, ha nem vagyok szabad. Vágyakozni kezdtünk egy új élet után, de úgy találtuk, hogy minden oldalról be vagyunk kerítve. Ádám családjának tagjaiként a vágyaink foglyai és a bűn rabszolgái voltunk. Helyesen akartunk cselekedni, de gyakran megbotlottunk.

A vallásban, pszichológiában kerestünk segítséget, de azt tapasztaltuk, hogy az egy börtön. Csak azt a kilátást kínálta, hogy egy életen át az ön-

megerőltetés hörcsögekerekében fogunk futni. Önkényeztetés vagy önmegtagadás, mindkét esetben vesztes ajánlat volt.

Szerencsére valaki mesélt nekünk Isten merész tervéről: „A kereszttel által a világ megfeszített nekem, én pedig a világnak.” (Gal 6:14) És ez nem kamu halál volt, lángoló autóbalesetekkel és Mexikóba tartó titkos repülésekkel, hanem egy valódi halál, amely olyan valódi, mint a Krisztussal való egyesülésünk. Valóban meghaltunk. Felfogtátok, hogy ez mit jelent? Azt jelenti, hogy valóban és törvényesen szabadok vagyunk:

„Mert tudjuk, hogy régi énünk megfeszített vele együtt, hogy a bűn teste eltűnjön, hogy többé ne legyünk a bűn rabszolgái – mert aki meghalt, az megszabadult a bűntől.” (Róm 6:6-7) Mondd ki többször: Megszabadultam a bűntől.

A valódi élet jobb, mint a filmek. A mi kitalált banditánk soha nem fogja élvezni az új életét Mexikóban, mert mindig a válla fölött fog hátranézni, várva, hogy a régi élete utolérje. Mi nem. A mi régi életünk halott. Volt egy temetés, egy sírhely. A régi eltűnt, és mi most már szabadon járunk az új életben.

80.

Miért nem érzed magad szabadnak?

Megkérdezheted: „Akkor hogy hogy nem érzem magam szabadnak? Hogy lehet, hogy még mindig megteszem azokat a dolgokat, amiket nem akarok?”

Segít, ha megérted, ki halt meg a kereszten. Mi meghaltunk.

A test szerint való járás az, amikor megpróbáljuk Istentől függetlenül kielégíteni a szükségleteinket. Ez azt jelenti, hogy magadban bízol, és kizárólag az érzéki tapasztalatok alapján élsz (amit láatsz, hallasz, megérintesz stb.). Pál abban bízott, hogy képes megtartani a törvényt. Ez nem működött. „Azt hittem, hogy jól csinálom, de amikor eljött a parancsolat, a bűn felütötte csúnya fejét, és rájöttem, hogy elveszett ügy vagyok.” (Róm 7:9)

Egyedül egyszerűen nem vagyunk képesek tiszta életet élni. Megpróbálhatjuk meggyőzni magunkat arról, hogy alapvetően jó emberek vagyunk – „jobb vagyok, mint az az ember az utca végén” –, de a törvény megmutatja, hogy a legjobb tudásunk sem elég jó. Az egyetlen kiút számunkra az, ha meghalunk ennek a törvényen alapuló, önfejlesztő életnek, és Jézusból élünk. Azt mondhatod: „Ezt értem. Megértem, hogy nem a törvény, hanem a kegyelem alatt vagyunk. Akkor mégis miért vagyok testi?”

Gyanítom, hogy néhány keresztény azért testi továbbra is, mert nem tudja, hogy megszabadult a bűntől. Senki sem mondta nekik. Ezért továbbra is úgy cselekszenek, ahogyan korábban cselekedtek, mert ez már szokássá vált. Egy életen át gyakorolták. Persze, nem érzik jól magukat emiatt, de mit tehetnek? Pálhoz hasonlóan ők is tettek erőfeszítéseket, hogy ab-

bahagyják a bűnöket, és talán rövid távon tapasztaltak némi sikert, de ez sosem volt tartós. Próbálkoztak és kudarcot vallottak, próbálkoztak és kudarcot vallottak, míg végül egyszerűen feladták a próbálkozást. Most azt mondják maguknak, hogy ők még folyamatban lévő munkák, és hogy senki sem tökéletes.

Ez nekem nem hangzik szabadságnak. Ez csak úgy hangzik, mint a régi életed bűntudattal kiegészítve. Ki akarna ilyen?

81.

Szabadnak maradni

Krisztus a szabadságra szabadított meg minket (Gal 5:1). Engedd meg, hogy lefessek egy képet arról, hogy milyen a Krisztus által megvásárolt szabadság.

Te most már szent vagy, és nem vagy többé bűnös. Új identitásod, új életed van. Nem vagy többé a bűn rabszolgája. Most már megvan a szabadságod, hogy megválaszd, hogyan akarsz járni: vagy a test régi útján, vagy a szellem új útján. De itt jön a fontos rész. Ha úgy döntesz, hogy a régi úton jársz, az új életed hasonlítani fog a régihez. Ez az oka annak, hogy néhány keresztény még mindig megkötözve van. Elhagyták Egyiptomot, de Egyiptom nem hagyta el őket. Még mindig rabszolgaként gondolkodnak és régi uruk hangjára hallgatnak.

Bizonyára nem segít a helyzeten, amikor ezeknek a drága testvéreknek és nővéreknek azt mondják, hogy bűnös viselkedésük azt bizonyítja, hogy még mindig bűnös természetük van, vagy veleszületett hajlamuk van a bűnre. Ez egyszerűen nem igaz. A régi énedet megfeszítették. Minden bűnös természeted, ami valaha volt, levágták, és ez a körülmetélés nem emberi kéz által történt (Kol 2:11). Egy vagy az Úrral. Nincs benned két természet, amelyik az uralomért párbajozik. Részese vagy Jézus Krisztus bűntelen életének és isteni természetének.

Hogyan vehetünk tehát részt benne? Hogyan járunk ebben az új életmódban, és hogyan állunk ellen a bűn kísértésének? A rossz út a régi út. Ez az Ádám erejében való bizalom, és a testben való igyekezet, hogy győzzünk. Ez azt jelenti, hogy azt mondjuk magunknak: „Ne tedd ezt. Ne tedd azt.”

Az ilyen megközelítés nem lehet sikeres, mert a saját elhatározásunkra és elszántságunkra támaszkodik, nem pedig Isten kegyelmére. Ez a hús-vér kereszténység.

A probléma az, hogy olyan régóta eszünk a tiltott fáról, hogy egyszerűen nem látunk tisztán. Azt hisszük, hogy a rossz viselkedés ellenszere a jó viselkedés. Azt hisszük, hogy a bűnre az a megoldás, ha törvényt szabunk. „Csak hagyd abba!” De ez a törvénnyel való visszaélés. Olyan, mintha a tűz ellen benzinnel harcolnánk.

A törvény jó, de nem a barátod. Sokkal jobb barátunk van Jézusban.

A halál, amellyel meghalt, egyszer s mindenkorra meghalt a bűnnek; de az élet, amelyet él, Istennek él. Ugyanígy tekintések magatokat halottnak a bűnnek, de élőnek Istennek Krisztus Jézusban. (Róm 6:10-11)

Ha a Krisztus halálával való együttlétünk egyáltalán jelent valamit, akkor meg kell vizsgálnunk az Ő halálának természetét. „Ő meghalt a bűnnek egyszer és mindenkorra.” A bűn nem tart igényt Jézusra, ezért a bűn nem tart igényt rád. A bűn bére kifizetésre került, és minden fennálló tartozás eltöröltetett. Semmit sem kell tenned azért, hogy kiérdemeld a szabadságot; szabad vagy. A szabadság a te kiindulópontod.

Hogyan járunk tehát ebben a szabadságban? „Tekintsétek magatokat halottnak a bűn számára.” A bűn egyik legravaszabb stratégiája, hogy bűnös vágyakat vet az elmédbe, és elhitei veled, hogy ezek a te vágyaid. Ne hagyd magad becsapni. Krisztus elméje van benned, és Jézusnak soha sincs bűnös gondolata. Ha tehát egy bűnös gondolat száll a fejedbe, biztos lehetsz benne, hogy az nem a te ép elmédből származik. Ne vedd magadévá. Ha a bal füledbe repült, akkor a jobb füledből repüljön ki. De, amit nem szabad tenned, az az, hogy foglalkozz vele. Ne reagáljatok, ne folytassatok párbeszédet, ne birkózzatok. Te halott vagy e vágyaknak.

Halottnak lenni a legjobb válasz egy olyan provokátorral szemben, mint az ellenség. Értsd meg, hogy az ellenséget nem különösebben érdekli, hogyan reagálsz a vágyakra, amíg a testben reagálsz. Vétkezz úgy, mint egy bűnös, vagy állj ellen, mint egy farizeus, és ő nyer, mert elvonja a figyelmedet a

kegyelemről, amely megőriz téged. A szemed Jézus helyett a bűnös vagy öngazoló énedre szegeződik majd.

Ez az első rész; itt a második. „Tekintsd magadat élőnek Istennek Krisztus Jézusban.” Ha csak halottként léteznénk, az élet unalmas lenne. Az élet arra való, hogy éljünk, minden kísértés ellenére, amivel szembenézünk. Valamiért élnünk kell, éljünk hát neki, és az Ő igazságának (1Pt 2:24). Ha valamire reagálunk, akkor reagáljunk Jézusra, és az Ő szentségének szépségére.

82.

Mi van, ha megbotlom, ha elesek?

Eddig minden rendben. De legyünk realisták. Időnként elfelejtheted, hogy már nem vagy a bűn rabszolgája, és megbotlasz, és amikor ez megtörténik, az nem lesz szép. Mi történik ilyenkor? Nos, két dolog fog történni. A testvérek vádlója elkezd majd ütlegetni téged a kárhóztatás feszítővasával. „Nézd, mit tettél! Szörnyű ember vagy. Hogy mered magad kereszténynek nevezni?” Nem szabad meglepődnöd ezen. Ha ajtót nyitasz az elmédben, akkor rendetlenséget fog csinálni odabenn, mert ő ezt teszi. De miközben mindez történik, a Szent Szellem arra fog törekedni, hogy meggyőzzön téged a Krisztusban való igazságodról, mert ez az, amit Ő tesz.

Ismétlem, mivel szabad vagy, van választásod. Kire hallgatsz majd? Hallgatsz-e az Élet Urára, aki kijelenti, hogy igaz vagy, még akkor is, ha testi vagy? Vagy a régi mesteredre, a hazugság Atyjára hallgatsz, aki azt mondja, hogy ugyanolyan bűnös vagy, mint régen. A testetek azt fogja mondani: „Nézzétek a bizonyítékokat, az ellenségnek biztosan igaza van.” De Te ennek ellenére igaz vagy. Időről időre mindannyian megbotlunk; az számít, hogy mit teszel, amikor elesel. Ha szövetséget alkotsz az ellenséggel, elkezded magadat ostorozni, nos, akkor úgy viselkedsz, mint a régi, tudatlan éned. De amikor a Szent Szellem meggyőz, hogy igaz vagy, győzni fogsz, mert a hibáid ellenére szeret téged, akkor fel fogsz állni, átalakulva az Ő kegyelme által, és szabadabb leszel, mint valaha.

Ha a test szerint jársz, nem győzhetsz. De járj a Szellem újszerűségében, és nem veszíthetsz. Amikor abban a kinyilatkoztatásban jársz, hogy a régi éned meghalt, és az életed most Krisztussal együtt el van rejtve Istenben, a bűn nem érhet hozzád, az életed győztes forгатókönyvvé válik.

83.

A haláloz evangéliuma

Az evangélium nem reformprogram a rossz emberek számára; az evangélium az új élet felszabadító hirdetése mindenkinek, mert meghaltál Jézussal együtt. Az új élet nem jöhet el, amíg a régi el nem ment, és a kereszten a régi elment, meghalt. Minden ember alkotta vallás az önmegtagadást, és az önmagunknak való meghalást hirdeti. Az evangélium egyszerűen kijelenti: „Meghaltál.”

84.

Azért, ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régi elmúltak, íme, újjá lett minden. (2Kor 5:17)

Azon a napon, amikor megházasodtam, olyanná váltam, amilyen még soha nem voltam – házas emberré. Nem voltam többé egyedülálló. A régi eltűnt, és új jött létre számomra. Nem én találtam ki a házasság fogalmát, tőlem függetlenül is létezett, és rengetegen élvezték az előnyeit, míg én mit sem tudtam róla. Bevallom, nagyon tapasztalatlan házasember voltam, akinek még sokat kellett tanulnia az új identitásáról. De a házasság izgalmában rejlik, hogy megtanulod, hogyan legyél házas, amikor már házas vagy. Ez az élet egyik nagy kalandja.

A házasság jó képet ad arról, hogyan állnak a dolgok velünk és Jézussal. Amikor egyesültél Krisztussal, szó szerint új emberré váltál. A régi eltűnt és új jött létre. Mégis sok keresztény nem tudja ezt. Azt hiszik, hogy a régi elmegy, és az új még mindig jön, közelít felénk. Valahol Egyiptom és Kánaán között táboroznak. Arra törekednek, hogy olyanok legyenek, amilyenek már most is, és lemaradnak a Jézussal való házasság izgalmanak nagy részéről. Ez egy szívszorító tragédia. Ahelyett, hogy az Ő szeretetének ígért földjén pihennének, a cselekedeteik pusztájában vándorolnak.

Az ilyen emberek azért járnak templomba és tanulmányozzák a Bibliát, mert jobb, Istennek tetsző emberré akarnak válni. Semmi rossz nincs abban, ha jobbat akarsz tenni magad, de meg kell értened, hogy Krisztusban

már olyan jó és Istennek tetsző vagy, amilyen csak valaha is leszel. Nem az újdonság felé vezető úton vagy, hanem már új vagy.

Ha ez túl jól hangzik ahhoz, hogy igaz legyen, hadd tegyek fel két kérdést. Miért jött Jézus? Azért jött, hogy új életet adjon nekünk. Hol található ez az új élet? A Jézussal való egyesülésben tapasztalható meg:

„Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet.” (dzóé, Istenhez tartozó élet, örök élet – 1Jn 5:12) „... Krisztus bennetek van.” (Kol 1:27)

Krisztus és Isten hite mindenkiben automatikusan benne van, ezért megkaptad az új életét. Ez egy isteni tranzakció, nem pedig egy vallási út. Ez egy új teremtés. A régi eltűnt, az új létrejött. Ideje elkezdni élni.

85.

A középben vagyok mítosza

Sokáig azt hittem, hogy az új élet egyszerűen a jelenlegi életem meghosszabbítása. Ahelyett, hogy meghalnék, örökké élhetek. Ez igaz, de nem ragadja meg azt, hogy mi az új ebben az új életben, ami Krisztusban van.

Jézus élete isteni életerővel áramlik benned. Isten élő és romolhatatlan igéje által újjászületté (1Pt 1:23). Ez olyan drámai és tartós változás, hogy más emberré váltál.

„Ha valaki Krisztusban van, az új teremtés.” Az ’új’-nak fordított szó újfajta teremtményt jelent. Krisztusban vagy, újfajta teremtmény vagy. Nem javultál vagy módosultál, hanem teljesen újjá lettél teremtve. Ezért soha ne nevezd magadat „kegyelemből megváltott bűnösnek”. Isten kegyelme miatt igaz ember vagy. Ne azonosítsd magad a régi viselkedéseddel. Egy újfajta ember vagy. Szent vagy.

Itt van az a pont, ahol a kegyelem jó híre elválik attól a vallástól, amelyben sokan közülünk felnőttek. Azt mondták nekünk, hogy folyamatban lévő munkák vagyunk, mintha lenne valami középút. Nincs középút. Te élő vagy, Krisztusban vagy, megtalált vagy, otthon vagy. Az Ő szeretete messzire juttat.

Mégis, a köztes helyzetben lévők ragaszkodnak a középben vagyok mítoszához, és olyan dolgokat mondanak, mint: „Nem vagyok tökéletes, csak megbocsátott.” Az ilyen kijelentés a testünknek szól, és megfelel a tapasztalatainknak, de sérti azt, akinek az áldozata által örökre tökéletessé lettünk.

„De nézz rám! Én egy rakás szerencsétlenség vagyok. Még mindig rengeteg hibám van, amin dolgoznom kell.”

Már nem vagy egyedül. Egyesültél az Úrral, és nincsenek szentségtelen ágak ezen a szent szőlőtőn.

A fény és a sötétség nem létezhet egymás mellett. Te a világosság vagy. A tökéletesség és a tökéletlenség sem létezhet egymás mellett. Te tökéletes vagy. Ahhoz, hogy az Úrnak bármiféle egyesülése legyen veled, olyanná kellett tennie téged, amilyen még nem voltál, és Ő megtette. Szent vagy, tiszta vagy, igaz vagy, büntelen vagy, világosság vagy, új teremtés vagy.

86.

Az igazi éned

Krisztus kereszten elvégzett műve miatt szó szerint vadonatúj teremtmény lettél. Megtisztultál a bűnöktől, újjászülettél, és életerős egységbe kerültél az Úrral. Többé már nem vagy Ádám fajának része. Az Örökkévaló Apu fia vagy leánya vagy. Krisztus a te életed. Az Ő hitén állsz, és az Ő szeretetébe burkolóztál. Jelenleg és a jövőben is az Ő örök tökéletességében vagy elrejtve. Amikor Isten rád néz, nem csak azt látja, aki most vagy, látható hibáiddal és rejtett dicsőségeddel együtt. Azt látja, hogy ki vagy az örökkévalóságban. Ő a valódi énedet látja és az Ő időtlen perspektívájából nézve hibátlan, feddhetetlen és dicsőségben ragyogó vagy.

Írtam néhány sort, amelyekben a Krisztusban való új identitásunkat írom le. Az alábbi szavak ismerősek lehetnek számodra, hiszen mindet a Bibliából vettem.

Kérdés: A te tökéletlen teljesítményed, vagy az Ő befejezett műve alapján határozod meg magad? Úgy tekintesz magadra, mint egy félig szent, félig igazságos, folyamatban lévő munkára, vagy úgy, mint aki új életre született az Úrban?

Olvasd el az alábbi írást. Miközben olvasod, mondd magadnak: „Ez vagyok én; ez vagyok én.”

Szent vagyok.

Újjászülettem romolhatatlan magból.

*Új teremtés vagyok, Krisztusban teljes és örökké tökéletes Isten gyermeke vagyok,
Apu szeme fénye.*

Egy vagyok az Úrral és a Szent Szellem temploma vagyok.

*Örökre megváltott és teljesen megbocsátott vagyok, Krisztussal együtt a mennyek-
ben ülök.*

Igazságos, Tökéletes és feddhetetlen vagyok.

Krisztusban vagyok elrejtve és örökké biztonságban vagyok.

A szerelmemé vagyok és ő az enyém.

Én vagyok a fej és nem a farok.

Minden lelki áldással megáldott vagyok, Krisztussal közös örökös vagyok.

Alkalmas és képzett, kiválasztott és felkent vagyok.

Az Ő királyi követe vagyok, misszionárius a világban.

Bátor vagyok, mint az oroszlán és több vagyok, mint egy hódító.

Én vagyok a föld sója és a világ világossága.

Jézus édes illata vagyok.

Víz mellé ültetett fa vagyok és gyümölcsöző ág vagyok.

A világ királya vagyok, mert az Ő győzelme az enyém!

Én vagyok a tanítvány, akit Jézus szeret.

És Isten kegyelméből vagyok az, aki vagyok.

87.

Mi újság?

Az Újszövetség sok képet fest új életünkről, de számomra az egyik legjobb dolog a benne lakozó Szent Szellem. A Szent Szellem volt az, aki elvezetett Jézushoz, és aki folyamatosan emlékeztet arra, hogy Apja szeretett fia Ő.

A Szent Szellem a legjobb bizonyíték arra is, hogy a régi eltűnt és az új eljött. Gondoljatok bele! A régi időkben csak gondolatunkban voltunk elválasztva Isten életétől, idegeneknek éltük meg önmagunkat, és távol éreztük az Ő szeretetét. Bizonyára Isten szeretett minket, de mi nem ismertük a szeretetét. Most már tudjuk. Hogyan történt ez? Isten a Szent Szelleme által kiárasztotta szeretetét a szívünkbe (Róm 5:5).

Egy időben nem hittük, hogy Isten létezik, vagy ha igen, akkor azt gondoltuk, hogy nem a barátunk. De most már Abba, Apunak szólítjuk Őt.

Ez egy csoda! Ez is a Szent Szellem műve volt (lásd Róma 8:15-16).

A régi időkben bolondságként utasítottuk el Isten dolgait. A Bibliának nem volt értelme számunkra. Most azonban az élet szavait találjuk benne. Örömmel fogadjuk őket. Ez ismét a Szent Szellem munkája. Amikor kinyilatkoztatást ad, a fények kigyúlnak, és bölcsé válunk.

Egykor nem volt különösebb véleményünk Jézusról, de most Ő a legnagyobb szeretetünk és lelkünk Pásztora. Ez egy új dolog. Régen nem igazán érdekelt bennünket, hogy mások mit gondolnak Jézusról, de most már igen. Szívünk vágya, hogy mindenki megismerje Őt, és átélje az elfogadottságot.

Nem látod, mennyire megváltoztál?

„Új szívet adok nektek és új szellemet ültetek belétek.” (Ez 36:26)

Amikor a Szent Szellem belép az életedbe, vagy utat engedsz neki, a változás benned olyan lesz, mint az éjjel és nappal váltakozása. Mintha szívátültetést kaptál volna. A régi szívedet, amely a test kívánságainak foglya és a bűn rabszolgája volt, felváltotta egy új szív, új vágyakkal és álmokkal. Az új szíved új szenvedélyekkel dobog és ezek a Szent Szellem szenvedélyei. Ezért mondhat János ilyen furcsa dolgokat:

Senki, aki benne él, nem vétkezik tovább, aki továbbra is vétkezik, nem látta Őt és nem ismerte Őt. (1Jn 3:6)

Mielőtt megértettem volna, hogy mi az új velem kapcsolatban, az ilyen verseket nem értettem. Senki sem vétkezik tovább?! János, elvesztetted a kapcsolatot a „valósággal”?

Úgy gondolom, hogy pontosan ez történt. János elvesztette a látását, a hazugságot többé nem látta, mert nem test szerint látott és nem test szerint ismerte önmagát. János megértette, hogy nincs összehasonlítás az Ádám-ban volt életünk és az új élet között, ami most Krisztusban van. A bűnözés Ádám természetére jellemző, nem pedig Krisztuséra. Számunkra a bűnözés annak a régi hazugságnak a része, amely Krisztussal együtt meghalt a kereszten. Nem jellemzi a Krisztusban lévő Isteni valóságunkat.

88.

Ígéret, nem feltétel

Miről beszél tehát János, amikor azt mondja, hogy aki benne él, az nem vétkezik tovább? Ezt kétféleképpen lehet értelmezni. Valaki a régi szövetség „büntetés és jutalmazás” fenyegetéseként fogja értelmezni ezeket a szavakat. „Ha benne akarsz maradni és áldást szeretnél, jobb, ha abbahagyod a bűnöket.” Ezt a rémisztő követelést általában egy vallásos szónoklat követi, amely minden mással, csak nem új érzéssel tölt el: „Ne hagyd magad becsapni. Isten szent, és nem tűri el a bűnöket. Egyszer hibázol és már itt sem vagy!”

Micsoda szörnyű torzítása ez Isten feltétel nélküli szeretetének. El tudod képzelni, hogy olyasvalakihez menj feleségül, aki azzal fenyeget, hogy kirúg, valahányszor hibát követsz el? Egy idő után érzelmi roncs lennél. Tojáshejőn járnál, mert attól félnél, hogy felzaklatod a hiperérzékeny és kegyetlen társadat.

Ha jobban belegondolunk, sok keresztény pontosan így él. Mivel nincsenek tudatában annak a kegyelemnek, amely egyszerre megmenti és megtartja őket, tele vannak teljesítmény kényszerrel. Állandóan attól félnek, hogy feldühítik a szeszélyes Istent.

Nézzetek a keresztre! Ha Isten eléggé szeretett ahhoz, hogy meghaljon érted, amikor bűnös voltál, akkor most is biztosan szeret téged. Nem szűnt meg szeretni téged, miután megmenekültél, és soha nem fog kirúgni téged. Az Úrral való egyesülésed nem függ a viselkedésedtől. Ha ezt elfelejtettük volna, a Kol 1:27 emlékeztet minket erre:

„... Krisztus bennetek van.”

Az Újszövetség felfedi, Isten az emberben él, csak ezt nem merté bevállalni egyik felekezeti tanítás sem. Egy cselekedetközponit tanítást adtak le, döntened kell, és beléd fog költözni az Isten. Te azt gondolod, hogy beléd ugrik egy Szellemi lény, amikor elmondod a megtérő imát, ami nincs is a Bibliában!

Krisztus beköltözött az életedbe, és soha többé nem hagyja el. Honnan tudjuk ezt? Hogyan lehetünk biztosak abban, hogy marad, tekintve, hogy anynyi komor prédikátor fenyegetőzik? Mert megígérte:

Mert ő [Isten] maga mondta: „Semmiképpen sem hagylak cserben, nem hagylak el és nem hagylak támasz nélkül. Nem hagylak, nem hagylak, semmilyen mértékben nem hagylak magatehetetlenül, nem hagylak el, nem hagylak cserben (nem lazítom meg a kapcsolatunkat)! Biztosan nem!” (Zsid írt levél 13:5)

Jánosnak a nem vétkezésre vonatkozó megjegyzéseit nem fenyegetésként, hanem ígéretként kell értelmezni. Ő a Krisztusban való életünk új valóságát írja le. Jézus nem vétkezett és soha nem is fog. Ha hagyod, hogy az Ő életét élje rajtad keresztül, akkor minden tudatos erőfeszítésed nélkül elkezdesz úgy beszélni és járni, mint a bűntelen Jézus. Ez elkerülhetetlen. Élj elég sokáig együtt valakivel, és elkezdesz hasonlítani arra a személyre a viselkedésében és a gondolkodásában.

Igen, azt mondom, hogy a bűntelen Fiúval való közösségben élés olyan vágyakat szül bennünk, amelyek az Ő igaz természetéből táplálkoznak. Fiú vagy, tiszta vagy.

János így magyarázza ezt:

„Senki, aki Istentől született, nem fog tovább vétkezni, mert Isten magja benne marad; nem tud tovább vétkezni, mert Istentől született.” (1Jn 3:9)

Itt nem a teljesítményedről van szó, hanem a származásodról. Nézd meg újra a verset. János háromszor utal a származásodra; Istentől született, Isten magva, Istentől született.

János azt próbálja elmondani, hogy míg Ádám bűnösöket nemz, addig Isten nem. Ez a pont világosan kiderül a Bibliából:

„Az Isten által fogant és életre keltett emberek nem gyakorolják a bűnt. Hogyan is tehetnék? Isten magja mélyen bennük van, és azzá teszi őket, akik. Az Isten szülöttek természetéből nem következik, hogy gyakorolják a bűnt.” (1Jn 3:9)

Az eredet határozza meg a célt.

Régi életedben Ádám nyomdokain haladtál. A test kívánságai után jártál, mert csak azok voltak a vágyaid. Ádámból azonban kivettek téged és Krisztusba helyeztek. Az Ő isteni természetének részese lettél. Ennek bizonyítéka az új vágyak és új ambíciók, amelyekkel most rendelkezel. Ami a bűnöket illeti, egyszerűen már nem érdekelnek téged. Már nem élvezed úgy, mint régen. Amikor tudod, hogy ki az Apád, kitől származol, ki az Eredeted, AKI TISZTA, akkor kezdted tudni, megélni, hogy ki vagy te (nem bűnös), tiszta vagy.

Az igazságosságot gyakorlod, de nem azért, mert muszáj, hanem mert igazságos Apu DNS-ét hordozod. Nem azért gyakorlod az igazságosságot, hogy igazzá válj, hanem azért, mert igaz vagy. Igazságos ág vagy egy igaz szőlőtőn, amely azt teszi, ami természetes.

89.

Nincs hazugság a mennyben

Azzal, hogy új identitásunk szilárdan megalapozott a Krisztussal való egyesülésünkben, elkezdhetjük megérteni, hogy a Biblia miért húz erős vonalat aközött, hogy kik vagyunk és kik voltunk:

Nem tudjátok, hogy a gonoszok nem öröklék Isten országát? Ne tévesszettek meg! Sem a nemi erkölcstelenek, sem a bálványimádók, sem a házasságtörők, sem a férfi prostituáltak, sem a homoszexuálisok, sem a tolvajok, sem a kapzsik, sem a részegesek, sem a rágalmozók, sem a csalók nem fogják örökölni az Isten országát. (1Kor 6:9-10)

Ez úgy hangzik, hogy Isten gyűlöli a rágalmozókat és a csalókat. De nem így van. Ő szereti a rágalmozókat és a csalókat, meghalt értük! Amikor Jézus a földön járt, a rágalmozókkal és csalókkal töltött időt. A rágalmozók és csalók azonban nem fogják örökölni Isten országát. Ez igaz állítás, de az emberiséget Jézus Krisztus megigazította, és senki sem csaló, rágalmozó, házasságtörő és prosti stb., hanem mindenki igaz ember. Mert a Jézus Krisztus feltámadása miatt minden ember igaz ember (Róm 4,25), a rágalmozók és szélhámosok nem maradtak rágalmozók és szélhámosok. Ők újakká váltak, megigazultak. Ez a legjobb jó dolog, különben a mennyek országa üres lenne.

Istennek magasak a mércéi – a hazugokat nem engedi be. És valóban, nincsenek hazugok az országában, csak újjá lett, korábbi hazugok. Az országban nincsenek paráznák sem, csak újjá lett, korábbi paráznák. (Látjátok már?) Ez jó. Ez a jó hír. A jó hír az a boldog bejelentés, hogy Isten a régi, sérült embereket új, szent emberré változtatta 2000 éve. A rágalmozókat és csalókat szentekké és fiakká változtatta.

Ha ezt túl sok lenne egyben lenyelni, tegyünk egy kitérőt a Biblia Hit csarnokába, a Zsidókhöz írt levél 11. fejezetébe. Itt találsz egy listát ószövetségi férfiakról és nőkről, akiket mind megdicsértek a hitükért. Ezek a fickók annyira lenyűgözöek voltak, hogy a nevük mindkét testamentumban fel lett jegyezve. Kik ezek a hősök, ezek a híres alakok? Nos, ott van Noé (aki egyszer részeges volt), Ábrahám (lefeküdt a cselédlánnyal) és Jákob (egy szélhámos, ha valaha is volt ilyen). Van még egy gyilkos (Mózes), egy prostituált (Ráháb) és egy kétszínű, gyilkos király (Dávid).

Dávid, mint tudjuk, teherbe ejtette egy másik férfi feleségét, majd megölette azt a férfit, hogy eltussolja a bűnét. Mi lesz tehát ebből Dávid? A törvény szemében házasságtörőként és gyilkosként ítélték el. Az ilyen ember nem örökölheti Isten országát; ezt mondja a Biblia. És mégis biztos vagyok benne, hogy találkozni fogunk Dáviddal az örökkévalóságban. Honnan tudom? Mert Dávid bízott abban, aki mindent újjá tesz. Isten szemében Dávid nem bűnös, hanem fiú és Krisztus társörököse. Én is az vagyok. És te is az vagy.

90.

Járni tanulunk

Nagy különbség van egy önmagát bűnösnek tartó ember, aki vétkezik, és egy szent között, aki testies. Bűnöket találni egy bűnösön olyan, mint citromot találni egy citromfán. Ez nem nagy meglepetés. De egy szent, aki testi, olyan, mint egy gazdag ember, aki érméket lop a parkolóórákból. Ez nem olyasmi, amire számítasz.

Legalábbis ez az elmélet. A gyakorlatban testies szentek meglehetősen gyakoriak. De az ok, amiért néhány szent továbbra is úgy viselkedik, mint az önmagukat bűnösnek tartók, nem az, hogy valami hibás lenne az új életben, amit kaptak. Hanem azért ilyenek, mert még nem tanultak meg járni az új életük újszerűségében. Megvan az autójuk, de még nem tanultak meg vezetni.

„Ezért temettettünk el vele együtt a keresztség által a halálba, hogy amint Krisztus feltámadt a halálból az Apu dicsőségére, úgy mi is új életben járjunk.” (Róm 6:4)

Amikor megkaptad Krisztus életét és újjá lettél, a változás azonnali volt. Egy régi hasonlatot használva, olyan, mintha újjászületté volna. És mint egy újszülöttnek, meg kell tanulnod járni. Senki sem jön ki erős, futóbajnok lábakkal az anyaméhből.

A járás megtanulása időbe telik. Eleinte nem könnyű, és előfordulhat, hogy megbotlasz, és elesel. Amikor ez megtörténik, egy ószövetségi prédikátor rámutat a hibáidra, és azt mondja: „Látod? Az eséseid bizonyítják, hogy természetednél fogva még mindig a régi bűnös vagy. Semmi sem válto-

zott. Jobb, ha megkéred Istent, hogy újból feszítsen keresztre téged. Az élet egy küzdelem. Legközelebb próbáld meg jobban." Fogadd meg ezt a tanácsot és a prófécia önbeteljesítő lesz. Az életed valóban küzdelem lesz, mert a saját erődben próbálsz járni. El fogod fárasztani magad, és nem jutsz sehova, és a végén Jézus szálnalmas reklámja leszel.

De hallgass az új szövetség prédikátorára, és egy teljesen más üzenetet fogsz hallani. „Krisztus a te életed. Mindenre képes vagy általa, aki megerősít téged. Most pedig szegezd rá a szemed és járj, bébi járj!”

Talán azt mondod: „De mi van azokkal a testi dolgokkal, amelyekkel még mindig küzdök?” És az új szövetség prédikátora emlékeztetni fog téged Jézusra, a mi szószólónkra, aki megvéd minket és Jézusra, a mi főpapunkra, aki szelíden bánik a tévelygőkkel. Aztán miután megerősít téged a Krisztusban való biztos helyzetetről, az új szövetség prédikátora arra fog bátorítani, hogy: „A fenti dolgokra összpontosítsd a gondolataidat, ne a földi dolgokra. Vessétek le a régi ént (az halott), és öltözzétek fel az újat (ez az, aki vagy).”

Azért magyarázom itt az Újszövetséget, mert szeretném, ha látnátok, hogy a levelek tele vannak bátorító buzdításokkal a szentek számára, akik tanulják, hogyan kell járni. „Öltöztessétek fel elméteket.” „Járjatok a világosságban.” „Járjatok úgy, ahogy Jézus járt.” Ezeket a buzdításokat nem úgy kell olvasni, mint parancsokat, amelyeket úgy kell teljesíteni, mintha Isten megítélné a járásunk teljesítményét. Miféle Apa hibáztatja a gyermekeit, amiért megbotlanak, amikor járni tanulnak? Inkább úgy kell fogadni őket, mint Apa szeretetteljes bátorító szavait, amikor megtesszük első lépéseinket az új életben, amelyet adott nekünk. Isten érted van! Ő és a tanúk nagy felhője biztat téged!

91.

A kereszténység Krisztus

Természetesen sokkal többről van szó ebben az új életben, mint arról, hogy „nem vétkezünk”, ahogy a házasság is többről szól, mint arról, hogy „nem vagyunk szinglik”. Nem az határoz meg bennünket, hogy kik voltunk korábban, hanem az, hogy kik vagyunk Jézusban és mi az eredetünk. „Amilyen Ő, olyanok vagyunk mi is ebben a világban.” (1Jn 4:17) Bumm! Ennyit arról az elképzelésről, hogy a kereszténységnek szintjei vannak, és hogy a Krisztushoz való hasonlatosságig fel kell építenünk magunkat. Az Ő természetfeletti élete nem olyasvalami, amit elérsz, hanem amit kaptál. A kereszténység Krisztus; nem több és nem kevesebb. Az életet Jézus szűretlen lencséjén keresztül kell meghatározni. Ő nem a példaképünk; Ő az életünk. Ő benned van, és ki akar jönni belőled. Neki van egy keze és képzeld, ez a te kezed.

Jézus azt mondta: „... olyan cselekedeteket fogsz tenni, amelyeneket Ő tett és még nagyobbakat is.” (Jn 14:12) Ez a megjegyzés általában hitetlenkedő választ vált ki. „Láttad már, hogy Jézus milyen dolgokat tett? És nekünk ezt kellene felülmúlnunk?! Ezt egyszerűen nem tudom elképzelni.” Vagy Jézus füllentett, vagy mi nem hisszük el, amit rólunk mond. Nem azt mondom, hogy tudatosan elutasítjuk az igazságot. Csak arról van szó, hogy nem tanultunk meg benne járni. Tehát tanuljatok. Kérjétek Istent, hogy adja nektek a bölcsesség és a kinyilatkoztatás Szellemét, hogy jobban megismerjétek Őt, és hogy elkezdjétek megérteni azt a sok jót, ami bennetek van.

Az új életben való járás megtanulása ijesztő lehet, de a Szent Szellem csodálatos tanító. Pontosan tudja, hogyan kell minket edzeni, és ráadásul, Ő

olyan szelíd. Soha nem szid minket, hanem türelmesen bátorít, hogy azok az új emberek legyünk, akik már vagyunk. Ahogy megtanulunk bízni benne, felfedezzük, hogy az élet újszerűségében járni egész egyszerűen a legizgalmasabb foglalkozás, ami létezik.

92.

Az új élet evangéliuma

A kereszt jó, de a feltámadás még jobb. Azért haltunk meg vele együtt, hogy vele együtt élhessünk – nem ötven év múlva, nem a túlvilágon, hanem itt és most. Az örök élet az Isten megismerésének és megtapasztalásának kalandja ma. Ez az önközpontúságunk sírján való táncolás, és a Szellem bőséges életének élvezete. Azt jelenti, hogy búcsút mondtunk a bűnnek, és üdvözöljük az igazságosságot. Ez az Ő természetfeletti életének kinyilatkoztatása azoknak, akikkel együtt élünk, dolgozunk és játszunk. Ez egy teljesen új életmód egy teljesen újfajta ember számára.

Az evangélium nem egy félkész remény, hogy a végtelenségig meghoszszabbíthatod a régi, megtört életedet. Az evangélium az az örömhír, hogy Krisztusban a régi elmúlt és az új eljött. Új életet kaptál, Új kezdetet.

93.

„Ti választott nép vagytok, királyi papság, szent nemzet...” (1Pt 2:9)

Egy találkozás tanulságát mondanám el. Egyik barátom egyszer egy európai nemzet fejedelmével italozott. Ez egyike volt azoknak a véletlen találkozásoknak, amiket az élet időről időre elé hozott. A barátja azt mondta, hogy találkozóra megy valakivel, és megkérdezte, lenne-e kedve elkísérni. Elment és megtudta, hogy az a személy, akivel találtakoztak, az országa trónjának második embere. Először egy kicsit megdöbben, de a fiatal hercegről kiderült, hogy egy meglehetősen átlagos fickó. Órákig beszélgettek.

Ami az élmény hatására megerősödött benne, az az, hogy egy királyi család már nem az, ami volt. Nem látta a nemesség történelmi jegyeit. Nem volt hintó, jogar és korona. Ma kevés európai uralkodónak van valódi hatalma vagy tekintélye. Ha elhaladnánk mellettük az utcán, nem ismernénk fel, hogy kik is ők valójában. Ugyanez mondható el a legtöbb keresztényről.

Péter azt mondta, hogy „kiválasztott nép, királyi papság és szent nemzet” vagyunk, de mit értett ezen? Péter szavai úgy gördülnek le a nyelvünkről, mint az iskolában tanult sorok, de vajon tényleg értjük-e, amit mondunk? Derítsük ki!

Hiszel abban, hogy kiválasztott, szent és királyi vagy? Ha idáig folyamatosan olvastad az írásaimat, remélhetőleg e három jelzőből legalább kettőre igennel felelsz. De sok ember számára ezek csak szavak. Nem tekintik magukat válogatottnak, értékesnek, kiválóknak, kitűnőnek, amit a kiválasztott

jelent. És nem is tartják magukat különösen szentnek. Ami pedig a királyi, nos, ez egyszerűen nem az a jelző, amellyel a legtöbben jellemeznék magukat. Királyiak vagytok – Péter szerint igen –, és ez nem a távoli jövőre vonatkozik. A királyok királyának a menyasszonya vagy. Valóban királyi családtag vagy.

„És [Jézus] királyokká és papokká tett minket az Ő Istenének és Apjának...”
(Jel 1:6)

Rabszolga voltál, de Jézus királlyá és pappá tett. Ez eléggé nagy fordulat, és meg tudom érteni, ha egy kicsit elbizonytalanít a gondolat. Talán jobban érzed magad a papi szerepedben, mint a királyi szerepedben. A felekezeti háttértől függően legalábbis valamelyest nyitott vagy arra az elképzelésre, hogy minden keresztény pap. De a Biblia azt is kijelenti, hogy minden keresztény egyben király is.

Nem pusztán papok királysága vagyunk, hanem király-papok. Vagy pap-királyok. (Választhatsz.) Arra vagyunk hivatottak, hogy papi minőségben szolgáljunk, és királyi minőségben uralkodjunk.

Te pedig királysággá (királyi nemzetséggé) és Istenünk papjaivá tetted őket és uralkodni fognak [mint királyok] a földön! (Jel 5:10)

Lehet, úgy érvelsz, hogy ez későbbre vonatkozik, nem a mostani időre: Mi csak kiképzés alatt álló királyok vagyunk, és majd azzá válunk, amikor Jézus visszatér. Nos, e logika szerint te nem vagy igazi pap, mert a kettő együtt jár.

Ő tett minket „királyokká és papokká”. Nem vagy az egyik, vagy a másik, hanem mindkettő. Királyi Pap vagy már most.

94.

Kékvérű hívők

A Mennysország királyoknak tekint minket, mert Apánk király. A te újjászületett véred királyi kék. Te királyi gyermek vagy, nem illik hozzád, hogy közemberként vagy rabszolgaként viselkedj. Isten adta megbízatásunk van arra, hogy itt és most uralkodjunk. Ez volt Isten terve a kezdetektől fogva:

Akkor Isten azt mondta: „Teremtsünk embert a mi képünkre, a mi hasonlatosságunkra és uralkodjanak...” (1Móz 1:26)

Arra születél, hogy uralkodj. Arra vagy hivatott, hogy fej legyél, és ne a fark. Az uralkodás héber szava azt jelenti, hogy eltiporni és leigázni. Egy ilyen erős szónak nem szabadna kétséget hagynia bennünk Isten szándékait illetően. Amikor azt mondta Ádámnak, hogy „töltsétek be a földet és hajtások uralmatok alá”, nem arra szólította fel ősapánkat, hogy tegye tönkre a bolygót. Azt mondta: „Ez a te otthonod. Te vagy a felelős. Vigyázz rá” (lásd 1Mózes 1:28).

Ádám királyi hatalmat kapott a föld és az állatok felett, de uralkodása rövid életű volt. Két fejezettel később átadta hatalmát egy bitorlónak, aki éppen azon állatok egyikének álcázta magát, amelyeken uralkodnia kellett volna. De Isten terve nem változott. Ahogy Ádámnak Isten nevében kellett uralkodnia, úgy nekünk is az ő Fiának nevében kell uralkodnunk. Királyi hivatásod van, hogy kinyilvánítsd Krisztust, a Királyt, és az Ő országának örömhírét.

95.

Isten királyokat teremtett

Isten azt mondta Ábrahámnak, hogy „sok nemzet Apja leszel és királyok származnak majd tőled.” Ábrahám utódai – a hit gyermekei – királyoknak vannak szánva. A királyságnak köze van a tekintélyhez és a hatalomhoz.

Ádám hatalmat kapott a föld felett, és elvesztette azt a kígyóval szemben. Ezt abból tudjuk, amit az ellenség mondott, amikor megmutatta Jézusnak a világ összes királyságát: „Minden hatalmuk és pompájuk nekem adatott.” (Lk 4:6) Ám az utolsó Ádám visszavette, amit az ellenség ellopott, és mielőtt felment a mennybe, kinyilatkoztatta királyi dicsőségét: „Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön.” (Mt 28:18)

A háborút megvívták és megnyerték, az ellenséget legyőzték. Mégis sok műve még mindig velünk van. Az a feladatunk, hogy győzzünk, és az Ő győzelmét képviseljük azokon a területeken, amelyek még a sötétség és meg nem értés befolyása alatt állnak. Nekünk kell betöltenünk a földet az Ő dicsőségének, véleményének ismeretével azáltal, hogy uralkodunk a betegségek és az ellenség minden műve felett.

A Krisztus Jézussal való egyesülésünkben vele együtt felemelt minket, hogy vele együtt uralkodjunk a mennyei világban. (Ef 2:6)

Ez néhány kijózanító kérdéshez vezet: Miért történnek rossz dolgok jó emberekkel? Miért betegszenek meg és halnak meg idő előtt az emberek? Miért szenvednek az ártatlanok? A teológusok a bűnt hibáztatják, Jób követői a szuverén Istent, de nézzük meg, mit mond a Biblia:

A legmagasabb egek az Úré, de a földet az embernek adta. (Zsolt 115:16)

Ez a bolygó a mi felelőségünk. Nekünk adták és azt mondták, hogy uralkodjunk rajta. Miért történnek rossz dolgok? Azért, mert mi – az Isten nevében uralkodásra hivatott királyok – megengedjük, hogy megtörténjenek. Egyikünk volt az, aki a bolygót az ellenségnek, ellenséges gondolkodásnak adta, és Jézus volt az, aki közülünk valóként cselekedve visszavette azt. Ha belegondolunk, a világ történelmén mindenütt ott van a mi ujjlenyomatunk. Sokkal több beleszólásunk van abba, ami történik, mint amennyit magunknak tulajdonítunk.

A probléma nem az, hogy nincs tekintélyünk, mint egy európai hercegnek. A probléma az, hogy nem abban a tekintélyben járunk, amit Isten adott nekünk. Talán azt gondoljuk, hogy túl fiatalok vagy túl idősök vagyunk, vagy nincs elég képzettségünk, vagy több felkenésre van szükségünk. Talán csak tétlenül ülünk és várjuk, hogy Jézus visszatérjen. Bármi legyen is a kifogásunk, a végeredmény ugyanaz. Amikor lemondunk királyi szerepünkről, az emberek szenvednek. Gondoljunk csak Ádámra. Egy alatomos ellenség csúszott be a birodalmába, Ádám nem tett semmit, és az emberiség a halálsoron végezte.

Rossz dolgok azért történnek, mert a királyok nem tesznek semmit, hogy megállítsák őket.

Amikor iparágak omlanak össze és cégek dőlnek be, könnyű ujjal mutogatni a vállalati alvó őrkutyákra. De az elrontók és a lógósok mindig is velünk voltak, és a hibáztatással való játszadozás nem old meg semmit. Jobb kérdés az, hogy hol voltunk. Hol voltak a királyok, akik bölcsen és igazságosan uralkodnak? „Mert mindaz, ami Istentől született [vagyis te], legyőzi a világot, és a győzelem, ami legyőzte a világot, a mi hitünk.” Isten hite van bennünk, így a győzelem garantált (lásd 1Jn 5:4). A passzív hitelenség a pálya szélén marad, és a kisujját sem mozdítja, hogy segítsen, de a hit felemeli a kezét – önként jelentkezik, felszólal, védekezik és igyekszik igazságot szolgáltatni az igazságos király nevében.

96.

A Nagy Király szíve

Az igazi királyok uralkodnak. Vonalat húznak a homokba és azt mondják: „Eddig és ne tovább.” Megvédik és megáldják a körülöttük élőket, és magukra vállalják mások problémáit. Jézus a legjobb példa erre. Nem kellett volna elhagynia a mennyei kényelmet és meghalnia értünk, de megtette. Ez nemes és királyi cselekedet volt. Látta a mi százalmas állapotunkat, és azt mondta: „Eljövök és megoldom a problémájukat, még akkor is, ha ez megöl engem.”

Ennek a Nagy Királynak a szíve a ti szívetekben dobog. Az Ő Szellemé egy a ti lelketekkel. Jézus nem tette le a koronáját, miután felment a mennybe. Azt tervezi, hogy addig uralkodik, amíg minden ellenségét le nem győzi. A Krisztussal való egyesülésed révén neked is az a sorsod, hogy uralkodj.

„Mert ha egy ember vétke miatt a halál uralkodott azon az egy emberen keresztül, mennyivel inkább fognak azok uralkodni az életben, akik elfogadják Isten bőséges kegyelmi ellátását, és az igazságosság, MEGIGAZULTSÁG ajándékát az egy ember, Jézus Krisztus által.” (Róm 5:17)

Ádám kudarca, hogy nem volt király, elítélte az emberi fajt. Bűne megnyitotta az ajtót a halál, a betegség, a vereség, a csüggedés és a csalódás előtt. Mi azonban, akik Ádám engedetlenségének áldozatai voltunk, Krisztus engedelmissége által győztesek lettünk.

Új király van a városban és az ő neve Kegyelem. Ádám alatt a halál uralkodott, de a Kegyelem és a Megigazultság alatt mi uralkodunk.

Azonban nem minden keresztény uralkodik. Sokakat gyötör a bűntudat és kínoz a kárhozat. Küzdenek a bűnnel, és félelmetes szorongásban élnek. Minden oldalról problémák támadják őket, és sok mindenben sikertelenek. Bár Krisztus mindent megadott (megigazultságot, hogy igaz ember vagy), amire szükségünk van a bőséges, királyi élethez, ők mégsem élvezik azt. Ők a koldusok a palotában.

Miért élnek egyesek így? Ez nem rakétatudomány. Ha kevés bizonyíték van Isten kegyelmére az életedben, az nem jelenti azt, hogy Isten szűkmarkú. Távolról sem. Ez azt jelenti, hogy nem részesültél az Ő bőséges kegyelmi kínálatából. A kegyelem felbecsülhetetlen gazdagsága befizetésre került a számládra, de te nem vettél ki belőle semmit. Nem azért mondom ezt, hogy lekicsinyeljem a hitedet, hanem azért, hogy felismerd, hogy leg többünk a hitelenség kultúrájában nevelkedett. A Megigazulás által uralkodik a kegyelem.

Folyamatosan azt halljuk, hogy Isten nem adott meg mindent, amire szükségünk van ahhoz, hogy uralkodjunk és győzzünk. És sokan úgy gondolják, hogy vannak dolgok, amelyeket meg kell tennünk, hogy ez megtörténjen. Ez a hitetlen üzenet abban az egyházban hangzik a lehangosabban, amelyik nem kegyelemben és Megigazultságban jár.

Ironikus módon éppen ez az a fajta gyülekezet, ahol gyakran hallani fogod, hogy hitből kell élned, hittel kell imádkoznod és hittel kell járnod, mintha a hitről való beszédnek varázslatos ereje lenne arra, hogy a dolgok megtörténjenek. A baj az, hogy soha semmi sem történik, és amikor ez megtörténik, azt mondják majd, hogy nem volt elég hited. „Több hitre van szükséged, és itt van egy lista azokról a dolgokról, amiket meg kell tenned, hogy megkapd.”

Ha a valóságban akarsz járni, tanulj meg az Ő kegyelmében és igazságában járni. Tanuld meg elfogadni azt, amit Ő már megadott. Igaz ember vagy. Hagyd abba a könyörgést, és kezdj el hálát adni neki azért, amit tett.

97.

Óvakodj az olcsó kegyelemtől?

Csak azok uralkodhatnak az életben, akik részesülnek Isten bőséges kegyelmi kínálatából, a megigazultságból. Az egyik dolog, ami meggátolhat bennünket a befogadásban, az a hazugság, amely azt mondja, hogy bizonyítanunk kell, mielőtt Isten megáldana minket; meg kell tisztulnunk. Ez egy kegyelemgyilkos tanítás. Olyan, mintha azt mondanánk a beteg embereknek, hogy meg kell gyógyulniuk, mielőtt az orvos meglátogatja őket. Te már igaz ember vagy.

Minden áldás, ami létezik, legyen az egészség, szabadulás, gondviselés vagy örök élet, kegyelemből és csakis kegyelemből jutott el hozzánk. Ha azt gondoljuk, hogy meg kell dolgoznunk Isten áldásaiért, az olyan, mintha megpróbálnánk megvenni azt, ami nem eladó.

Azok, akik ezt nem értik, aggódnak, hogy azok, akik ezt teszik, olcsó kegyelmet erőltetnek. Azzal bosszankodnak, hogy a menny kincseit adjuk oda anélkül, hogy előbb megkövetelnénk az emberektől, hogy elforduljanak a bűntől, megkeresztelkedjenek, meggyónjanak, és megtegyék mindazt a többi dolgot, ami állítólag a tanítványsággal jár. Nem értik, hogy a kegyelem az első, hogy csak kegyelemből tudjuk megbocsátani a megbocsáthatatlant, szeretni a szerethetlent, és megtenni mindazt a többi dolgot, amit Krisztus követői tesznek.

Ha azt hallod, hogy óvakodjunk az olcsó kegyelemtől, ilyen nem létezik. A kegyelem vagy ingyenes, vagy nem kegyelem. A kegyelem megfizethetetlen, mert pénzért vagy cselekedet által nem juthatsz hozzá.

Egyszerűen semmit sem tehetsz azért, hogy kiérdemeld az Úr elfogadását, kegyelmét és megigazítását, igaz emberré tételét. Ha azon tűnődsz, miért nem örül Isten a te áldozatodnak, talán azért, mert te nem örülsz az övének. Az Igazság ajándékát neked adta.

Személyesen több száz emberrel találkoztam, akiket összezavart Isten kegyelmének jó híre. Amikor egyszerű szavakkal elmagyarázom, ahogyan az imént tettem, néhányan közülük minősítésekkel és fenntartásokkal és hosszú listákkal térnek vissza hozzám, amelyekben felvázolják, miért tévedek.

Sokan felhívnak, hogy elmondják a „csak” és a „de” mondataikat. Lehet, hogy ötven különböző módon reagálnak, de mindezek mögött a hitetlenség szíve áll. „Ez nem lehet ilyen egyszerű. A kegyelem nem lehet ingyenes. Kell, hogy legyen valami ár, amit meg kell fizetni.” Jézus meg is fizette. Ezért neked nem kerül semmibe. Mindent odaadott neked ingyen. Ingyen kaptátok ingyen adjátok.

98.

Kik mellett állsz ki?

Minden egyes keresztény azt hiszi, hogy ért a kegyelemhez, még azok is, akik nem. De a puding próbája az, hogy megkapták-e az igazság ajándékát.

Pál azt mondta, hogy akik kegyelmet és igazságot kapnak, azok uralkodnak az életben. A győzelmet az adja, hogy ha megragadod az Ő igazságosságát. Ha nem fogadod el, nem fogsz uralkodni. Ehelyett úgy fogsz gürcölni, mint Ádám, és „megátkozod” azt, amit Isten megáldott. Bár Krisztusban szabad vagy, mégsem fogsz szabadon élni. Az ember alkotta vallás nehéz igáját fogod viselni, és a megfélemlítés szellemének könnyű prédájává válsz. Mások ellenséges irányítása alá fogsz kerülni. Valami ilyesmi történt Péter életében is.

Pállal együtt Péternek is megvilágosodott, hogy Krisztus minden emberért meghalt, nem csak a zsidókért. Ez a kinyilatkoztatás megváltoztatta őt. Ahogy hagyta, hogy Krisztus szíve feltáruljon a saját életében, Péter elkezdte elfogadni a pogányokat, egészen odáig, hogy együtt evett velük. Amikor azonban Jakab emberei Antiókhia-ba jöttek, Péter félelmében visszahúzódott a pogányoktól. Elkülönült, mert bizonytalan volt az igazságosságukban. Megingott, lehet, hogy nem igazak, akikkel evett. Nézte a zsidókat, és végigfuthatott fejében a gondolat: Azok a zsidó hitűek úgy néznek ki, mint az igazak. Címeik vannak. Van teológiájuk és egy sor szentírásuk, amiben megmagyarázzák, hogy miért tévedek. Jobb, ha hallgatok rájuk. Ahelyett, hogy királyként kiállt volna a pogányok mellett, Péter úgy állt a kritikusok mellé, mint egy balfék, és Pál ezért megdorgálta őt (lásd Gal 2:11-13).

Az a furcsa Péter viselkedésében, hogy máshogy kellett volna reagálnia a helyzetre, mert Isten minden nemzetből elfogad embereket, és Péter tudta ezt. Isten egy drámai látomást adott neki a háztetőn, leereszkedett egy lepedőben mindenféle tisztátalan állat, amire Isten azt mondta, hogy megvan tisztítva (lásd ApCsel 10:9-28). De, amikor a kényszerhelyzet elérkezett, Péter lemondott királyi szerepéről, és kivonta magát a játékból. Félt a körülmetélkedési csoport tagjaitól, mert azok jobban bíztak az önigazságukban, mint ő a Krisztus Jézusban való igazságban.

A királyok magabiztosak és ez a magabiztosság abból fakad, hogy tudod, hogy igaz vagy. Amikor tudod, hogy Isten érted van – hogy szeret, elfogad és elégedett veled –, az mindent megváltoztat. Nem tűröd tovább a vallás kegyelemgyilkos hazugságait. Elkezded uralkodni. Úgy kezdesz járni és beszélni, mint a Magasságos gyermeke. Elkezded megélni a sorsodat.

Nem kell királyi iskolába járnod ahhoz, hogy királlyá válj. Csak úgy kell látnod magad, ahogyan Apu lát téged.

Az evangélium kijelenti, hogy Benne igaz vagy. Ahogy ebben a Valóságban élsz, az önbizalmad növekedni fog, és elkezded gyakorolni királyi befolyásodat. Kevésbé koldusként, inkább parancsnokként fogsz imádkozni. Ha valaki a családotban megbetegszik, valami benned azt fogja válaszolni: „Állj ne tovább.” Megdorgálsz a betegséget, és a gyógyulást kihirdeted, amelyért Jézus fizetett. És miután látod a gyógyulást – „megölted az oroszlánodat és a medvéidet” –, lesz elég önbizalmad, hogy elkezdd megölni a földedet terrorizáló óriásokat. Ilyenek a királyok.

99.

Királyi méretű megoldás

A királyok problémamegoldók. Az óriásokat és a kígyókat, a betegséget és a bűnt, valamint a világ minden más baját olyan problémának tekintik, amelyet meg kell taposniuk, és le kell győzniük. Megértik, hogy minden földi problémára van mennyei megoldás. A királyokat nem félemlíti meg a probléma nagysága, mert látták Istenük nagyságát.

A királyok nem állítják, hogy mindenre van válaszuk; csak tudják, hol találják meg őket. Rendelkeznek egy 24 órás belépőjeggyel a kegyelem trónjához, ahová segítségért fordulhatnak a szükség órájában (lásd Zsidók 4:16). Az igazságosság ajándékához ragaszkodva ezek a királyok nem haboznak bátran odamenni és kéréseiket Isten elé tárni. Az átlagemberek a természetes világ határain belül élnek, a királyok azonban egy magasabb valóságban tevékenykednek. Megmarad bennük az az érzés, hogy míg mi talán elveszítjük álunkat a jelenlegi szükségleteink miatt, addig Isten nem. Ő nem próbálja kitalálni, hogy mit tegyen. Ő már tudja. A hétköznapi embereket kiborító problémák a királyokat imádkozásra készítik. „Uram, én nem tudom az utat, de te tudod. Kérlek, mutasd meg az utat.” A királyok dicsőségére válik, hogy utánajárnak egy ügynek és ezt elsősorban úgy teszik, hogy bölcsességet és ihletet kérnek. Jósáfát királyhoz hasonlóan a bizonytalanság ködére így válaszolnak: „Uram, nem tudjuk, mit tegyünk, de szemünk rád szegeződik” (lásd 2Krán 20:12).

A királyok azzal áldják meg a körülöttük élőket, hogy a földi szükségletekre válaszul felszabadítják a menny erőforrásait. Egy szinten szembe szállnak az ördög pusztító műveivel azáltal, hogy felszabadítják a szegényeket és a rászorulókat, a betegeket és az elnyomottakat. De a királyok befolyást

gyakorolnak azáltal is, hogy olyan helyekre viszik az embereket, ahol még soha senki nem járt. A művészetekben, a tudományokban, az üzleti életben és a politikában való kreatív megnyilvánulások révén a királyok a mennyei kultúráját hozzák a földre.

A királyok nem félnek új dolgokat kipróbálni, és általában mindenben, amit tesznek, kiválóak. Nem véletlen, hogy Izrael legnagyobb királyai tehetséges katonák, költők, zenészek és adminisztrátorok is voltak. Azok, akik hozzászórtak ahhoz, hogy az Úr sokrétű bölcsességéből merítsenek, jellemzően számos területen tapasztalnak sikert. A királyok nem elégednek meg azzal, hogy beskatulyázzák őket, és szokásuk, hogy új vállalkozásokba vágnak bele, tudván, hogy Isten megígérte, hogy megáldja kezük minden munkáját (5Móz 28:12).

Az a nép, amelyik ismeri Istenét, erős lesz, és hőstetteket visz véghez. (Dán 11:32)

A királyok úgy érvényesülnek, hogy Isten erejét olyan helyzetekben engedik szabadjárára, amelyek dacolnak az emberi megoldásokkal. Nem arról van szó, hogy ellenzik az emberi eszközöket, csak arról, hogy a hús-vér megoldások alsóbbrendűnek és lassúnak tűnnek számukra. Pl. „Mióta szenvedsz ezzel a problémával?! Isten most azonnal meg tudja oldani!” A királyok a természetes korlátokat korlátozónak és fojtogatóknak találják. Sokkal szívesebben dolgoznak együtt az Úrral, és dicsőséget szeretnének nevének azzal, hogy lehetetlent tesznek. Az Úrtól való teljes függés a király legnagyobb ereje és sikerének titka.

A természetes életben Isten királyságának királyai normális embereknek tűnnek. Lehet, hogy nem tűnnek kiemelkedőnek látszatra, mégis királyi életet élnek, és királyi méretű tetteket hajtanak végre. Rendszeresen megváltoztatják a történelem menetét egyének és családok, vállalatok és városok számára. A királyok nemzeteket tanítanak.

100.

Királyság evangélium

Isten kegyelme jobb, mint gondolnánk.

Nemcsak szentté változtatja a bűnösöket és élővé teszi a halottakat, hanem képes helyreállítani a kapcsolatokat, átalakítani a közösségeket és megáldani egész országokat. Meggyőződésem, hogy amint egyre több ember kezd el az Ő kegyelmének királyi útjain járni, felfedezzük, hogy Isten valóban képes sokkal többre, mint amit kérünk vagy elképzelünk. Lehet, hogy mi arra várunk, hogy Isten cselekedjen, de a szegény és szűkölködő világ arra vár, hogy mi, az Ő királyai és papjai, szabadítsuk fel Isten országának királyi gazdagságát.

Akár háziasszony vagy, akár vezetőbeosztású, az elsődleges módja annak, hogy királyként cselekedj, az, hogy az evangélium igazságait hirdeted. Ez nem azt jelenti, hogy hárompontos prédikációval a szöszékre lépsz, amelyet oltárimádás követ. (Bár, ha ez a te dolgod, csak rajta.) Jézus egyszerűen azzal tárta fel a Királysága jó hírét, hogy Ő maga csak létezett. Zsinagógákban, esküvőkön és tóparti piknikeken, ahová Jézus elment, oda a Királysága is ment. Szabadság, gyógyulás, öröm és szabadulás követte Őt.

A Királyság jó hírének megismeréséhez semmi mást nem kell tenned, mint megismertetni Jézust. A Király elválaszthatatlan az Országától, Királyságától. Életed Ura kegyelmét szabadjára engedi, bármilyen problémával nézel szembe. A Szent Szellem természetfeletti megváltoztató hatása dolgozik a körülményeidben és a szervezetedben.

A Királyságról szóló evangélium olyan evangélium, amely megmutatja és elmondja a valóságot. Jézus jó dolgokat mondott az embereknek az Is-

tenükről, majd megszabadította őket a problémáiktól. Egy szóval űzte ki a démonokat. Meggyógyította a betegeket és feltámasztotta a halottakat. Viharokhoz szólt és megzavarta az ellene állók úgynevezett bölcsességét.

Amit Jézus tett, azt a tanítványai ismertették és amit ők tettek, azt te is megteheted. Ugyanaz a Szellem segít nektek, amely segített nekik.

101.

A király szava

A kegyelmet szeretem munkára fogni, vagyis amit kapok Istentől, azt használom. Legkönnyebben úgy szoktam használni, ha kimondom a Szent Szellemtől kapott szavakat. A szavaknak nagy ereje van. A szavakkal lehet építeni vagy lerombolni, vezetni vagy félrevezetni, tisztázni vagy összezavarni. A megfelelő időben kimondott megfelelő szó megváltoztathatja a világot.

A királyok elsősorban beszéddel gyakorolják uralmukat. A Prédikátor 8:4-et parafrázálva: „a király szavának hatalma van”. Amikor Isten királyai Isten szavát mondják, Isten hatalommal támogatja azt. Ezzel nem a hitben kimondott szót akarjuk dicsőíteni, hanem felhívni a figyelmet az Élő Igére, aki benned él. Amikor beszélsz Jézusról, szavaid természetfeletti hatalommal bírnak, hogy gyógyulást hozzanak az elveszetteknek és szabadságot a foglyoknak. Kiűzheted a démonokat, és meggyógyíthatod a betegeket, ahogyan Ő tette. Sőt, Jézus megígérte, hogy akik hisznek benne, pontosan ilyen dolgokat fognak tenni (Mk 16:17-18).

Talán azt gondolod: „De, ahol én élek, ott nem így mennek a dolgok. Soha nem tapasztaltam természetfeletti dolgokat.” De te igen. Isten elhívott téged a sötétségből és te eljöttél. Megálltál már valaha, hogy elgondolkodj ezen? Amikor válaszoltál az evangéliumra, csoda történt. A tényleges szavak, amelyeket hallottál, talán egy evangélista vagy egy barátod szájából jöttek, de Isten Szelleme szólt a szívedbe. Hát nem érted? Te vagy az élő bizonyíték arra, hogy a király szavának hatalma van. Az evangélium működik; de csak akkor, ha elmondják.

De hogyan hívhatnak segítséget az emberek, ha nem tudják, hogy kiben bízhatnak? És honnan tudnák, hogy kiben bízhatnak, ha nem hallottak arról, akiben megbízhatnak? És hogyan hallják, ha senki sem mondja el nekik? (Róm 10:14)

Nem mindenki, akivel beszélek, hisz az evangéliumban, de több ember hisz és szabadul meg, amikor beszélek, mint amikor hallgatok. Ha hiszel a barátaid gyógyulásáért, de nem cselekszel, mondasz vagy teszel valamit, akkor ez haszontalan hit. Nem azért mondom ezt, hogy elítéljelek. Szeretnék inspirálni benneteket. Király vagy, és a szavaidnak hatalma van; ezért mondd ki a szavakat, amit a Szent Szellemtől kaptál.

Királyokként áldást parancsolhatunk ott, ahol átok van, gyógyulást ott, ahol betegség van, és életet ott, ahol halál van. Ennek fényében miért döntenél úgy, hogy hallgatsz?

Tudjátok, miért vesztette el Ádám a koronáját a kertben? Mert nem szólt. A király szavának hatalma van, de Ádám király szótlán volt. Hallgatott, amikor beszélnie kellett volna. Ez egy király számára végzetes hiba. Ne hagyj, hogy az ellenség a hazugságait szórja az életedre. Jézus nem tette ezt. Az ellenségnek a pusztában Jézus visszaszólt. Kétlem, hogy bárki is olyan figyelmet kapott volna az ellenségtől, mint Jézus. Mégis három rövid mondat a Nagy Királytól elég volt ahhoz, hogy elhallgattassa azt a hangot.

Dávid egy másik jó példa egy királyra, aki beszélt. A többi izraelitával együtt ő is meghallotta az óriás megfélemlítő gúnyolódását. De míg honfitársai féltelmükben menekültek, Dávid... visszaszólt. Az Úr nevében megdorgálta az óriást és megjövendölte a bukását. Még csak egy fiú volt, de Dávidnak királyi szíve volt. Egy magasabb valóságból szólt és így lett hódító.

102.

Kiszállhatsz (de miért tennéd?)

A jövőbeli koronázásra való várakozás sok hívőt megakadályoz abban, hogy most uralkodjon. Azt gondolják: „Egy nap majd megkoronáznak, de még nem most. Én még nem vagyok király. Én csupán egy alázatos szolgáló vagyok az Úr udvarában.” Miért állsz az udvaron, amikor a trónteremben is ülhetnél? Ez a fajta szolgálói beszéd vallásos büszkeségünkre apellál, de ez lemondás a valódi pozíciónkról, ami nem más, mint pap-királynak lenni.

Azt mondhatod: „De én nem tudom, hogy néz ki egy papkirály. Soha nem hallottam még ilyesmiről.” Dehogynem hallottál. Tudtad, hogy a Bibliában említett első pap egyben király is volt? Melkizedek volt az, „Sálem királya és a Magasságos Isten papja” (Zsid 7:1). És milyen király Jézus? Ő egy papkirály, Melkizedek rendjében (Zsid 5:6). Más szóval, Jézus „két kalapot” visel. Ő pap, aki szolgál és király, aki uralkodik.

Egy paphoz illik a szolgálói szív, de az a pap, aki nem egyben király is, erőtlenné lesz az óriási méretű problémák kezelésében. Egy korona nélküli pap Krisztusról egy elszakadt képet fog mutatni. Az evangéliuma így gyengélen lesz, és az Ő királysága csak beszéd.

Jézus a szolgálói szívű király, aki az ellenség legyőzésével szolgálta az embereket. Tanítványai ugyanezt tették, és ahogyan mi megengedjük neki, hogy királyi életét rajtunk keresztül fejezze ki, úgy fogunk mi is győzni.

Talán egy kicsit megdöbönt téged ez a sok beszéd az óriások legyőzéséről és a betegek gyógyításáról. Talán aggódsz, hogy megbuksz egy próbán. Ne ess pánikba! Ha uralkodás helyett elfutsz, Isten nem fog elutasítani téged.

Még Dávid is futott. Az igazság az, hogy lesznek olyan idők, amikor az uralkodás nehéz dolognak fog tűnni. Nem könnyű dolog hinni a gyógyulásban, amikor három orvos és két szakorvos negatív szakvéleményt adott. És a kerekesszékek látványa az oltárhívásnál még a tapasztalt lelkészeket is arra csábíthatja, hogy elforduljanak, és könnyebb „célpontok” után nézzenek.

Dávid hőstettét ünnepeljük, de senki sem gondolt volna rosszat róla, ha elmenekül az oroszlán, a medve és az óriás elől. Sőt, megtapsolták volna, amiért okosan cselekedett. „Miért harcoljunk egy oroszlánnal néhány buta bárány miatt? Dávid, meg is halhattál volna!” Ha elfutsz az oroszlán vagy a medve elől, senki sem fog kevesebbet gondolni rólad. Nagyon értelmes, oroszlánkerülő embernek fogsz tűnni, és Isten még mindig szeretni fog téged.

De van itt egy dolog. Miért akarnád ezt tenni?

Ha a gyermeked beteg, vagy a házastársadat depresszió támadja, miért döntenél úgy, hogy tétlenül állsz és nem teszel semmit? A lényeg nem az, hogy királynak kell lenned, hanem az, hogy király vagy. Ugyanaz a Szellem, amely képessé tette Dávidot arra, hogy oroszlánokat és óriásokat öljön meg, képessé tett téged arra, hogy uralkodj. Fantasztikus lehetőségeid vannak mert benned van a Szent Szellem Isten. Tekintettel erre a fenomenális előnyre, miért döntenél úgy, hogy csak egyszerű férfiként vagy nőként viselkedsz? Ennek annyi értelme van, mintha Superman buszon ülne.

A Bibliában volt két férfi, akiknek a családját kegyetlenül megtámadták. Az egyik férfi széttépte a ruháit, leült a hamvak közé, és szánalomjátékot rendezett magának. A másik férfi az Úrban bátorította magát, majd levadászta és legyőzte ellenségeit. Találd ki, hogy e két férfi közül melyik lett Izrael legnagyobb királya? Jób egy babonás, áldozatot hozó köldöknéző volt, Dávid viszont papkirály, és Isten szíve szerinti ember.

A jó hír az, hogy Krisztusban te is Király vagy.

103.

Az Isten Királyságának evangéliuma

Néhányan úgy kezelik a kereszténységet, mint egy dámajátékot. Ha óvatos vagy és biztonságosan navigálsz a túloldalra, akkor kijelentheted: „Király vagyok!” De valójában már a játék elején király lettél. Abban a pillanatban, amikor Krisztusba helyeztek, királyi rangra emelkedtél.

Részesültél az Ő kegyelmének és igazságának bőséges ellátmányából, ezért arra rendeltettél, hogy uralkodj az életben. Ahogy királyi identitásodban jársz, a problémáid ellenére felfedezed majd, hogy benned, Benne több van. Lehet, hogy a gondjaid nagyok, de a te Istened még nagyobb, és akik ismerik Őt, erősek lesznek és hőstetteket fognak véghez vinni.

A Királyságról szóló evangélium az a boldog bejelentés, hogy egy Nagy Király ül a trónon, és az a vágya, hogy Isten akarata úgy teljesüljön a földön, ahogyan a mennyben. A mennyben nincs betegség, nincs bánat és nincs szegénység. Ami ott igaz, az az Ő terve itt is benned és körülötted.

Az evangélium nem egy homályos elképzelés arról, hogy halálod után uralkodhatsz; ez az a dicsőséges bejelentés, hogy a Király uralma itt van, elérhető közelségben. Isten országa már bennetek van. Megigazultság, Békesség és Öröm a Szent Szellem által, ez mind benned van.

104.

Az EVANGÉLIUMOD tesztje

Amikor először Kínai piacon jártam, megláttam egy óraárust, aki alacsony áron kínált Rolex órát. Persze ezek nem igazi Rolex órák voltak, ezt tudtam, mégis elég jól néztek ki ahhoz, hogy viseljem őket. Csak miután átadtam a pénzemet, kezdtem rájönni, mennyire gyenge hamisítványok. Az óra mutatója pl. visszafelé járt.

Mint mások, akik a Kínai piacra járnak, én is a hamisítványok szakértőjévé váltam. Megtanultam, hogy ugyanúgy néznek ki, mint az igazi, de ritkán működnek úgy, ahogyan azt elvárják: a kalózfilmeket teljesen fókuszálatlanul vették fel; a hamis kézitáska feloldódik az esőben; a luxustoll pedig egy tintarobbanásra várt a táskában, a csokoládé lejárva, a mosópor átcímkeztve, a parfümről nem is beszélve, és ja, minden ruhanemű márkás.

Ugyanez a helyzet a hamisított evangéliumokkal is. Úgy néznek ki, mint az igazi evangélium, de valójában nem működnek. Nem szabadítanak fel, nem hoznak tartós békét, és minden velük járó öröm hamar elfogy. Ha bevásárolsz egy hamisított evangéliumból, nem fog sokáig tartani, mire kétségek, adósság, kötelesség és depresszió terheli az életedet. Rá fogsz jönni, hogy amit jó hírnek hittél, az valójában hamis címkével árult rossz hír.

Miről ismerheted fel a hamis evangéliumot? Arról, hogy árcédulával van ellátva. Amelyik arra kényszerít, hogy fizess azért, amit Isten ingyen adott. Ez az az evangélium, amely az embereket lehetőségnek, kiaknázatlan forrásnak tekinti, és azt követeli, hogy a szegények adakozzanak a gazdagoknak. Ez az az evangélium, amelynek a kútjában méreg van, a szeretetében pedig csapdák.

105.

A hamis evangélium

A keresztények túlnyomó többségének hamis evangéliumot adtak el. Olyan üzenetet vettek, amely úgy néz ki, mint az igazi, de bizonyíthatóan rossz.

Az elmúlt néhány évben sok olyan hívővel találkoztam, akik megpróbálták kiérdemelni azt, amit Isten ingyen adott nekik. Amikor megkérdeztem ezeket az embereket a kegyelemről, azt nyilatkozták: „Igen, Én kegyelemből vagyok megmentve. Hálát adok Istennek a kegyelméért.” De cselekedeteikkel arról tesznek bizonyosságot, hogy Isten kegyelme nem elég. A kegyelem talán elindította őket, de most már rajtuk múlik, hogy befejezzék. Miután Szellemben kezdték el, emberi erőfeszítéssel próbálják elérni céljukat (Gal 3:3). Ahelyett, hogy élveznék az áldásokat, azon fáradoznak, hogy megszerezzék, és megtartsák azokat.

Hamis evangélium az, amikor valaki azt mondja neked, hogy Isten nem fogad el vagy nem áld meg, hacsak nem teszel előbb valamit érte. Sétálj végig az ember alkotta vallás útján, és azt fogják mondani neked, hogy egy elfogadható árért szentté, igazzá, és Istennek tetszővé válhatsz. „Csak gyónj, valld meg a bűneidet, és megbocsátást kapsz. Csak fordulj el a bűntől és elfogadnak.”

Böngéssz a testi kereszténység kirakataiban, és olyan tiszteletreméltó fogalmakat találsz, mint felelősség, jó cselekedetek, misszió, önuralom, vetés és aratás. Én nem vagyok ezek ellen a dolgok ellen. Amit ellenzek, az az a hazugság, amely azt állítja, hogy Isten kedvezése attól függ, hogy te és én megtesszük-e ezeket.

Ne tévedj: ha azt hiszed, hogy bármit megtehetsz azért, hogy javítsd a helyzetedet Isten előtt, akkor azt mondod, hogy „Krisztus értelmetlenül halt meg” (Gal 2:21). Ezzel tulajdonképpen hazugnak nevezed Jézust („Még nincs vége”), és magadat társmegváltóvá emeled („Jézusnak szüksége van a segítségemre.”)

Ahogy a hamis Rolexeket a turistáknak adják el, nem pedig a helyieknek, úgy a hamis evangéliumokat is a keresztényeknek adják el, nem pedig a „bűnösöknek”. A „bűnösök” kapják az igazit, a tiszta kegyelmet egyenesen. A keresztények viszont a mocskos kegyelmet kapják, amely a szabályokon alapuló hagyomány mérgező csövéből fakad.

A „bűnösök” megkapják Isten feltétel nélküli szeretetét, de a keresztényeknek fizetniük kell érte. Egy édesanya, aki lelkészgyerekként nőtt fel, a következő üzenetet küldte nekem, miután elolvasta az egyik kegyelemről szóló írást:

Egyházban nőttem fel, és soha nem éreztem, hogy Isten kegyelmének jó híre nekem szólna. Mindig a legrosszabb fajta bűnösnek szólt – annak, akinek szüksége van Isten kegyelmére –, és nem nekünk, akik a hitben nevelkedtünk. Azt várták tőlünk, hogy csak viselkedjünk, és ne nyúljunk ehhez az „olcsó kegyelemhez”. Köszönjük, hogy elmondtad nekünk, hogy Isten kegyelme mindenkié, beleértve engem is!

Állandóan ilyen üzeneteket kapok. „Felnőtt Keresztényektől” jönnek, akik meglepődnek, amikor megtudják, hogy a kegyelem mindenkié, nem csak a bűnösöké. Ez nyilvánvaló, de sokan nem látják. Az elméjüket a vallás köde fedi. Isten szeretetét csak a teljesítményalapú kereszténység torz lencséjén keresztül látják.

106.

A gyermek teszt

Az evangélium elég egyszerű ahhoz, hogy egy gyermek is megértse: Isten szeret téged. Pont. Ennyi az egész. Hajtsátok le a fejeteket és a zenészek jöhetnek is, mert befejeztem a prédikációt. Komolyan mondom – ez tényleg ilyen egyszerű. Isten szeret titeket. Az örökkévalóságot azzal fogjuk tölteni, hogy kibontjuk ezt a három kis szót és felfedezzük szeretetének mérhetetlen határait. Erre születtünk.

„... aki nem úgy fogadja be Isten országát, mint egy csecsemő...” (Mk 10:15)

Az evangélium olyan egyszerű, hogy a csecsemő megértése szükséges ahhoz, hogy meglássuk, átéljük, élvezzük. A csecsemőnek nem sok megértése van az Apjáról és annak dolgairól. Igazából azt mondja, légy kiszolgáltva Apu Istennek. Engedd neki, hogy tegye a dolgát, és te ne foglalkozz vele, ha nem érted. Ha akarja, megmagyarázza a Szent Szellem által, de így sem tudod Őt átfogóan megérteni.

Minden olyan evangélium, amely nem megy át a gyermeki próbán, nem is evangélium. Ha tudni akarod, hogy az üzenet, amibe bevásároltad magad, hiteles evangélium-e, mondd el egy gyereknek. A szemüknek fel kell csillannia. De ha nincs kéznél egy gyermek, akkor itt egy egyszerű teszt, amelyből kiderül, hogy az evangélium, amelyet hallgatsz, ugyanaz az evangélium-e, amelyet Jézus bemutatott és Pál hirdetett. Csak tedd fel magadnak a következő négy kérdést:

Vajon ez az evangélium arra készítet-e, hogy tekintetemet kizárólag Jézusra szegezzem?

Az üzenet, amelyet hallok, rám összpontosít, vagy arra készítek, hogy szememet hitem szerzőjére és tökéletesítőjére, bevégzőjére szegezzem?

Azt hangsúlyozza, hogy mit teszek vagy nem teszek, vagy azt hangsúlyozza, hogy mit tett Krisztus?

Öntudatosá és magamba fordulóvá tesz, vagy Krisztus-tudatúvá és hálássá?

A hamis evangélium mindig rád és az erőfeszítéseidre helyezi a hangsúlyt. Azt fogja benned kiváltani, hogy azt gondold: „Imádkoznom kell, böjtöl-nöm kell, adakoznom kell.” A probléma nem azzal van, amit teszel, hanem azzal, hogy miért teszed. Mi az indítékod? A büntetéstől való félelem vagy a bűntudat kezelésének kényszere motivál? Arra törekszel, hogy jó benyomást kelts vagy áldást érdemelj? Az indíték a lényeg.

Néha a vallás finom. Megmondja neked, hogy mit kell tenned, anélkül, hogy világosan elmagyarázná, miért kell tenned. Mint egy manipulatív eladó, megpróbál eladni neked valamit anélkül, hogy megmutatná az árcédulát. Csak később tudod meg a valódi árat.

Ne feledjétek, a kegyelemnek nincs árcédulája. A Királyságában minden az Ő kegyelmének gazdagsága miatt jutott el hozzánk, egyedül az Ő kegyelméből. Az, hogy mit teszel vagy nem teszel, egyáltalán nem befolyásolja ezt, kivéve, hogy megghiúsíthatod Isten kegyelmét azzal, hogy megpróbálsz fizetni érte.

Egy igazi evangéliumi prédikátor mindig arra törekszik, hogy egyre többet és többet tárjon fel Jézusból. Jézus Isten jellemének és céljának legfőbb megnyilvánulása. Ő a megtestesült kegyelem. Minden olyan üzenet, amely nem tárja fel Jézust, valószínűleg erőtlenséget, pótcselekvést, és elvesztegetett lehetőség lesz. Jézus páratlan és semmi sem hasonlítható hozzá. Ő a mi bölcsességünk Istentől és semmi mással nem fogok dicsekedni (1Kor 1:30-31).

Itt van a próba: Az igazi evangélium arra fog vezetni, hogy bízz Krisztus mindenre elégséges voltában. Arra fog ösztönözni, hogy higgy az Ő nevében – hogy lépj ki, vállalj kockázatot, és cselekedj. Ezzel szemben a hamis evangélium a saját magadban való aktivitásra ösztönöz, ami a hitetlenség

egyik formája. Az igazi evangélium egyre inkább Krisztus szeretetétől fog függővé tenni, a hamis evangélium viszont a testet dicsőíti – az akaraterőt, a saját erőforrásaidat és az értelmeket. Az igaz evangélium mindig Krisztushoz fog vonzani, de a hamisítványok elvonják a figyelmedet. A hamis evangéliumok az emberek dicséretét eredményezik, de az igazi evangélium mindig úgy fog hagyni téged, mint Máriát, hogy dicsőítsd az Urat, és örvendezz Istenben, a Megváltódban (Lk 1:47).

Képesé tesz-e ez az evangélium arra, hogy legyőzzem a bűnt?

Az üzenet, amit hallok, a bűn tudatában és elítélve hagy, vagy keresztudatosan és feddhetetlenül? Arra ösztökél, hogy a saját erőmből győzzem le a bűnt, vagy arra a kegyelemre vezet, amely megtanít nemet mondani az istentelenségre?

A bűn sok ember számára nagy probléma. Rendszeresen hallok olyan emberekről, akiket lenyom a bűn az életükben. Kétségbeesetten szeretnének megváltozni, de erőtlennek érzik magukat ehhez.

Megtanultam, hogy az egyházban kétféleképpen lehet kezelni a bűnt: (1) törvényt hirdetve vagy (2) kegyelmet kinyilatkoztatva. A törvényen alapuló üzenet felerősíti a testet, hogy emberi erővel próbáljon változtatni a viselkedésén. Ez a megközelítés eleve hibás, mert a törvény célja a bűn felizzítása, nem pedig kioltása (Róm 7:5). A törvény ítéletet szabadít fel (amit egyesek összekevernek a szabadítással), és halált szolgál, ahogyan arra tervezték (2Kor 3:7-9).

Ezzel szemben a kegyelem evangéliuma a keresztre mutat, ahol bűneidet egyszer s mindenkorra elintézték, és képessé tett a bűn legyőzésére azáltal, hogy feltárja új identitásodat Krisztusban.

Te nem a bűn fogságában tartott bűnös vagy; új teremtés vagy, aki járni tanul. A régi bünszoftveredet a keresztre szögezték. Most már ugyanazokkal a vágyakkal rendelkezel, mint Jézus. A múltbeli szokásokkal nem úgy foglalkozol, hogy a törvényt alkalmazod rá, hanem úgy, hogy Krisztusban látod magadat. Ismétlem, a hangsúly Jézuson van, nem rajtad. Jézust mindenben megkísértették, mégis bűn nélkül volt. Amint megtanulsz bizton-

ságosan megpihenni benne, a régi szövetség agitátorainak fenyegetései által nem zavartatva, megtalálod a kegyelmet, amely képessé tesz arra, hogy nemet mondj az istentelenségre.

Itt a próba: A hamisított evangélium nem tud a bűnnel elbánni, csak a szőnyeg alá seprí a bűnt. Ezzel szemben az igazi evangélium Isten nagyobb kegyelmét fogja hangsúlyozni, amely a bűn kihalását eredményezi. A hamis evangélium arra készíti, hogy megdolgozz a megbocsátásért, és még akkor is büntudatot és elítélést hagy benned.

Az igaz evangélium azonban olyan isteni megbocsátást tár fel, amely nem őrzi meg a bűnöd emlékét. A hamis evangélium Krisztus-hamisítványokkal tölti meg a gyülekezeteket és képmutató szentségeskedőket termel ki. Az igazi evangélium azonban őszinte átláthatóságot hirdet, és a gyülekezeteket a radikális átalakulásról szóló bizonyágtételekkel tölti meg.

Ez az evangélium békességet és örömet szabadít fel?

A hallott üzenet szorongóvá és bizonytalanná tesz, vagy természetfeletti békével és örömmel tölt el? Hangsúlyozza-e a felelősségemet, hogy teljesítsek Krisztusért, vagy örömteli életre szabadít fel?

Nem minden keresztény küzd a bűnnel. De vannak, akik küzdenek. Próbálnak helyesen cselekedni, próbálnak Istennek tetszőek lenni, próbálnak jó keresztények lenni, de ez nehéz munka, és kimerülnek. Úgy tűnik, hogy a gyülekezetük oszlopai, de megerőltetik magukat, hogy fenntartsák a dolgokat. Csak idő kérdése, hogy mikor törnek meg, és omlanak össze az elvárások szentségtelen súlya alatt.

Sajnálom az ilyen megvezetett testvéreket. Őszintén vágyunk arra, hogy az Urat szolgálják és meggyőzték magukat arról, hogy a keresztények számára normális, hogy szorgos kis méhecskék legyenek, de ez nem így van. Mi nem vagyunk rovarok. A Zsidókhöz írt levél 4:10 azt mondja: „Aki bemegy Isten nyugalomába, az megpihen a saját munkájától, ahogyan Isten is megpihent az övétől.” Ezeknek az embereknek azonban nincs idejük a pihenésre. Van munka, amit el kell végezni. Találkozókon kell részt venniük, programokat kell lebonyolítaniuk, helyekre kell menniük és embereket

kell meglátogatniuk. Azt hiszik, hogy majd akkor pihennek, ha a mennybe jutnak, de ahogy haladnak, ez inkább előbb, mint utóbb fog bekövetkezni.

Isten Országá, Királysága Igazság, (megigazulás), Békesség (jó állapot), és öröm a Szent Szellemben (Róm 14:17). Ha az üzenet, amit hallgatsz, nem mutatja meg Jézust és az Ő igazságosságának ajándékát, akkor soha nem fogod megtapasztalni a békességet és az örömet, ami ezzel jár.

Ez a próba valójában az igazságosságról szól: Az övében nyugszol, vagy a sajátoddal próbálsz pontokat szerezni? A hamis evangélium azt akarja, hogy jó cselekedetekkel és helyes életmóddal állítsd elő az igazságosságot, de ettől nagyon stresszes leszel. Azon fogsz tűnődni: „Mi történt az örömmel?” Miért tűnt el a nevetés a Krisztushoz fűződő kapcsolatomból?”

Íme a teszt: Ha abbahagynád, amit Jézusért teszel, büntudatod lenne? Mi lenne, ha testies lennél, abbahagynád az adakozást, vagy kihagynád a gyülekezetbe járást? Elítélve éreznéd magad? Azt gondolnád a pokolba fogsz menni? Nem arra bátorítalak, hogy bármelyik ilyen dolgot megtedd, de aki tudja, hogy igazzá lett, az soha nem fog büntudattal és elítéléssel küzdeni. Ezzel szemben, aki bevásárolt egy hamis evangéliumot, az soha nem fog tartós békét megismerni.

Még ha többet is tettek a kelleténél, akkor is nyugtalanság fogja gyötörni őket. Elégséges ez? Tetszik ez az Úrnak? Többet kellene tennem?

Pál minden levelét azzal kezdte, hogy kijelentette: „Kegyelem és békesség nektek az Apu Istentől.” Isten kegyelme békességbe csomagolva érkezik.

Amikor kegyelmet kapsz, automatikusan békességet kapsz, és a lelked megnyugvást talál. Honnan tudod, hogy mikor bízol az Ő szeretetében és kegyelmében? Isten békéje őrzi a szívedet. És amikor megérted, hogy az, aki nem ismert bünt, bűnné lett, hogy általa Isten igazságává válj, akkor örömid is van.

Az angyalnak igaza volt – az evangélium nagy örömet hoz mindazoknak, akik befogadják. Szabadságot hoz a foglyoknak, egészséget a betegeknek és életet a halottaknak. Az evangélium Isten ereje a ti Szabadulásotokra, gyógyulásotokra és ez mindig is az volt.

Ahogy hallok olyan emberektől, akik a bűnnel küzdenek, úgy hallok másoktól is, akik elfogadták a kegyelem eme evangéliumát. A második csoportba tartozóknak mind egyedi története van, de egy dolog közös bennük: mindannyian tele vannak örömmel. Szívük kútjából fakad a nevetés, és nem tudnak nem énekelni Istenük dicséretéről. Ők az élő bizonyítékai Ézsaiás szavainak:

Azon a napon azt mondjátok: „... Bizony, Isten az én szabadításom; bízom és nem félek. Az Úr, az Úr az én erőm és énekem; Ő lett az én üdvösségem. Örömmel az üdvösség kútjából fogtok vizet meríteni.” (Ézs 12:1-3)

A hamis evangélium nyugtalan vándorrá változtat, és azt a kérdést hagyja benned, hogy „vajon eleget tettem-e?” A kegyelem evangéliuma azonban megpihentet az Ő igazságában, biztonságban vagy az Ő szeretetében, és túláradsz a békétől és az örömtől.

Ez az evangélium szabaddá tesz engem?

Az üzenet, amelyet hallok, nehéz terhekkal köt meg, vagy olyan ígát ad, amely könnyű és gyönyörűsége? Arra kényszerít, hogy megtartsam a parancsolatokat, vagy arra, hogy bízzak abban, aki helyettem teljesítette azokat? A kötelesség és a kötelezettség kötelékeivel köt meg, vagy felszabadít, hogy APU szeretetének és kegyelmének tágas ege alatt táncoljak?

Minden evangélium szabadságot ígér, de a hamisítványok soha nem tartják be. Azok, akik lenyelik a kegyelem-plusz-cselekedetek mérgező keverékét, újra a rabszolgaság igájával lesznek meg terhelve:

„Korábban, amikor még nem ismertétek Istent, rabszolgái voltatok azoknak, akik természetüknél fogva nem istenek. De most, hogy ismeritek Istent – vagy inkább Isten által ismertek –, hogyan lehetséges, hogy visszafordultok azokhoz a gyenge és nyomorúságos elvekhez? Azt kívánjátok, hogy újra rabszolgasorba taszítsanak benneteket?” (Gal 4:8-9)

A galatákhöz hasonlóan sok keresztényt eladtak rabszolgának „egy másik evangélium” által (Gal 1:6) A megkötöző törvény fogságába kerültek, és azt mondták nekik, hogy Krisztus szabadságának ajándéka későbbre szól, nem mostanra; az Ő üdvössége, szabadítása, gyógyítása holnapra szól,

nem mára. Az üzenet, amit hallottak, azt mondja: „Ha jól viselkedsz és távol maradsz a bajtól, akkor talán egy napon megjutalmaznak.” De ha az evangélium áldásait a távoli jövőre halasztják, akkor a jelenre csak a szabályok és hagyományok rabságba ejtő kötelékei maradnak. Amikor az Ígéret Földje csak ígéret marad, a rabszolgák Egyiptomban maradnak.

Az igazi evangélium azt hirdeti, hogy ahol az Úr Szelleme, (a Fiúság Szelleme) van, ott szabadság van – nem akkor, amikor meghalsz, nem holnap, hanem ma. Isten akarata az, hogy itt és most megtapasztald a mennyei szabadságot.

A kegyelem igazi prédikátora ádázul harcolni fog a szabadságodért. Le fog csapni minden olyan tanítást vagy tant, amely meg akar fosztani téged attól az élettől és szabadságtól, amely Krisztusban a tiéd és vonalat fog húzni a homokba, hogy világosan meg tudd különböztetni a kegyelmet a kegyelem nélkülistől. Röviden, úgy fog hangzani, mint Pál:

„Krisztus szabaddá tett minket! Álljatok tehát szabad emberként és ne engedjétek, hogy újra rabszolgák legyetek.” (Gal 5:1)

Itt van a próba. A hamis evangélium tudatosítani fogja benned valamilyen vélt adósságot Krisztussal szemben, hogy egy életen át tartó rabszolgaságra kössön téged. Az igazi evangélium azonban letépi rólad ezeket a láncokat, mert olyan kegyelmet tár fel, amely nem hagy adósságot, és egy olyan Megváltót, aki elvégezte helyetted a nehéz munkát. A hamis evangélium megtanít arra, hogy félj a hatalomtól, így zsarnokok és manipulátorok célpontjává válsz. Az igazi evangélium azonban azt hirdeti: „Árért vásároltátok, ne legyetek emberek rabszolgái.” (1Kor 7:23). A hamis evangélium a szabályok és előírások szűkítő falai közé zár, de az igazi evangélium azt hirdeti: „A Fiúság megértése és átélése, felismerése az, hogy nem szolga vagy Isten számára, hanem a Fia. Na, ez tesz szabaddá. A fiú számára az Apai ház az otthon. A Fiúságban találtad meg a szabadságot, nem kell többé cselekedned azért, hogy Apu elfogadását átéld. A Fiúságban talált szabadságban valóságosan, színlelés nélkül szabad vagy. Erről szól a János 8:35-36.

Hogy sikerült az evangéliumod? Ha őszintén nemmel válaszoltál e négy kérdés bármelyikére, akkor mérgező evangéliumot adtak el neked. Dobjd

el, mielőtt megöl téged! De ne lódd le a hírnököket! Mint valaki, aki régebben hamis evangéliumot hirdetett, csak kegyelemmel tudok lenni azok iránt, akik még mindig ezt teszik. Legtöbbjük ugyanúgy szereti az Urat, mint te vagy én, csak rossz megismerés szerint teszik. Szóval, szeresd őket, de ne hallgass rájuk, ha el akarnak téged vezetni a kegyelemtől.

Ha mind a négy kérdésre igennel válaszoltál, akkor örülj, mert tiszta, hígítatlan kegyelemben élsz. Megragadtad a hiteles evangéliumot, és messzire fogsz jutni.

107.

A legjobb hír, amit valaha hallottál

A kegyelem és a kegyetlenség nem keveredik. Hogyan ismered fel a hiteles evangéliumot?

Ez 100 százalékban jó hír. A jó hírben nincs rossz hír. Nincs árcédula az ajándékon, nincsenek bántások, szurkálások a szeretetében, és nincsenek árnyékok a fényben. Az evangélium azt hirdeti, hogy Krisztussal egyesülve szeretett, megbocsátott, megváltott, elfogadott, szent, igaz, a bűnnek meghalt, új teremtés, és örök életű király-pap vagy. Az evangélium jó hír az elejétől a végéig.

Eddig a kegyelem evangéliumának tíz aspektusát néztük meg. Itt vannak ezek összefoglaló formában:

- Az evangélium nem kérés arra, hogy lenyűgözd Istent a szereteteddel; ez Apu irántad való halhatatlan szeretetének szenvedélyes kinyilvánítása.
- Az evangélium nem felhívás arra, hogy lélekvizsgálatba és hibakeresésbe bocsátkozz; hanem annak nyomatékos kijelentése, hogy a Bárány vére által teljes és örök megbocsátást nyertél.
- Az evangélium nem pusztán egymennybe szóló jegy ígérete; az evangélium Isten hatalma, hogy megáldjon téged az Ő örök és bőséges életével itt és most.
- Az evangélium nem az Isten Királyságának kincseit hirdető reklámfüzet; ez az az izgalmas kinyilatkoztatás, hogy lelked Szeretője örökre megosztotta veled az életét házastársi egységben.

- Az evangélium nem meghívás arra, hogy fogadd el Jézust; az a megdöbentő bejelentés, hogy Ő elfogadott téged.
- Az evangélium nem jelentkezési lap a megszentelési órákra; az a végleges bejelentés, hogy Krisztusban valóban szent vagy.
- Az evangélium nem egy lista azokról a dolgokról, amelyeket meg kell tenned ahhoz, hogy örökölhess az örök életet; az az áldott bejelentés, hogy a mennyek országába való belépéshez szükséges igazságosság ingyenes ajándékként jut el hozzánk a hit által.
- Az evangélium nem reformprogram rossz emberek számára; az evangélium az új élet felszabadító üzenete.
- Az evangélium nem egy félbehagyott remény, hogy a végtelenségig meghosszabbíthatod a régi, megtört életedet; az evangélium annak örömteli bejelentése, hogy Krisztusban a régi eltűnt, és az új eljött.
- Az evangélium nem egy homályos elképzelés arról, hogy halálod után uralkodhatsz; az a királyi bejelentés, hogy a Király uralma elérhető. Isten Ország, Királysága bennetek van.

Kétezer évvel ezelőtt a megtestesült Kegyelem hirdette az evangéliumot néhány embernek Názáretben. Képzeld el magunkat a zsinagógában ülve, amint Jézus szavait hallgatjuk:

„Az Úr Szelleme van rajtam, mert felkent engem, hogy jó hírt hirdessek a szegényeknek. Azért küldött engem, hogy szabadságot hirdessek a fogságoknak és a vakoknak a látás visszanyerését, hogy megszabadítsam az elnyomottakat, hogy hirdessek az Úr kegyelmének évét... Ma beteljesedik ez az írás a ti hallásotok előtt.” (Lk 4:18-19,21)

A jó hír a legjobb hír, amit valaha hallottatok. A jó hír azt hirdeti, hogy függetlenül attól, hogy ki vagy, vagy honnan jöttél, ma van az üdvösséged napja, és ez az Úr kegyelmének éve.

A Valódi élet kalandja még csak most kezdődik!

Így mentett meg minket a kegyelem: miközben még a halál és közömbösség állapotában voltunk a tévelygéseinkben, Krisztussal együtt feléledtünk. Semmi saját részünk nem volt ebben. A kegyelem megszabadított minket egyszer s mindenkorra azoktól a hazugságoktól, amelyeket a teljesítmény-vezérelt rendszerben elhittünk magunkról, és most meghatározza hiteles identitásunkat.

Az ő feltámadásában mi is benne vagyunk. Az ő mennybe-menetelében is együtt vagyunk felemelve, hogy ugyanúgy jelen legyünk a mennyei birodalom tróntermében, ahol vele együtt ülünk az ő végrehajtó hatalmában. Teljes mértékben képviselve vagyunk Krisztus Jézusban.

Képzeljétek el, hogy Isten most már az időtlen örökkévalóságon át képes felmutatni kegyelme gazdagságának trófeáját, amelyet kedvességében tanúsított irántunk Krisztus Jézusban. A kereszti sikerének minden mértéket felülmúló bizonyítékát mutatja fel a kegyelem.

Az üdvösséged nem a jó viselkedés jutalma. Ez egy kegyelmi dolog volt az elejétől a végéig. Neked nem volt benne részed. Még a hit ajándéka is egyszerűen az Ő hitét tükrözi.

Ha ez bármilyen cselekvéssel megvalósulhatna, akkor lenne okotok a dicsekvésre.

Az ő terve alapján vagyunk kialakítva. Ő formált és alkotott minket Krisztusban. Az ő munkája, az ő költeménye vagyunk. Teljesen alkalmasak vagyunk arra, hogy jó cselekedjünk, képessé vagyunk téve arra, hogy vonzó bizonyítékát adjuk az ő bennünk lévő hasonlatosságának mindenben, amit teszünk.

(Efezus 2:4-10, Tükör Biblia)

A kötet meghallgatható
hangoskönyvként
(felső QR-kód),
illetve PDF-formátumban
is elérhető
(alsó QR-kód).

